

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡΙΘ. 103 ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Β'

‘Η αλήθεια για τό αεροδρόμιο

ΕΡΕΥΝΑ ΤΗΣ Κ. ΕΛΕΝΗΣ Γ. ΒΛΑΧΟΥ

Η ΥΒΟΝ ΣΑΝΣΟΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΑΣΤΗΡ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ-ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 38
ΜΕΓΑΡΟΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ & ΑΘΗΝΩΝ
Τηλεγραφική διεύθυνσις - ΣΤΕΛΑΤΕΝ
Τηλέφωνα: 30-721 (5 γραμμαί) 28-279, 33-431

Ασφαλεία

ΚΑΤΑ ΠΑΝΤΟΣ
ΚΙΝΔΥΝΟΥ

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ : Καθ' ὅσας τὴν χώραν ἐντὸς τῶν Ὑποκ/μάτων
τῆς ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ & ΑΘΗΝΩΝ
ΕΝ ΚΥΠΡῳ : Εἰς ΛΕΥΚΩΣΙΑΝ, ΛΕΜΕΣΣΟΝ καὶ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΝ
ΕΝ ΑΙΓΥΠΤῳ : Εἰς ΚΑΪΡΟΝ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ καὶ ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 103 ΔΡΑΧ. 5
14 - 20 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1957

Ἑκδόσις: ΕΛΚΗΝ Ἑλένη Γ. Βλάχου-Η. Γ. Ἡλίουπουλος,,
Διεύθυνσις: Κων. Κ. Ψυχας (Μονὴς Πετράκη ὁρίθ. 8, Ἀθῆναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαχαριανῆς (*Ἀλδου Μανουτίου 18 Ἀθῆναι)

Γραφεῖα:

Συντάξως, Σωκράτους 57, Ἀθῆναι, Τηλεφ. 57-081

Ἑκδόσεως, Βουλιαγμένης 352, Ἀθῆναι, Τηλεφ. 90-821

Συνδρομαί:

Ἑσωτερικοῦ, ἐξ ὁμηνός δραχ. 130. Ἑτησία δραχ. 260.

Ἑξωτερικοῦ, ἐξ ὁμηνός δολλάρ. 7. Ἑτησία δολλάρ. 14.

Ἀεροπορικὴ ἀποστολὴ κατὰ τὴν ἀνενεργόσας—Διαφημίσεις κατὰ συμφωνίαν. Ἀπαγορεύεται ἡ ἀναδημοσίευσις ἀρθρῶν καὶ εἰκόνων τοῦ περιοδικοῦ χωρὶς τὴν ἀδεία τῶν συγγραφέων καὶ τῶν ἐκδοτῶν—Χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται—Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις. ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

ἙΛΚΗΝ ἙΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένων Δρ. 400.000)

Σ' ἓνα ὥραϊο, μεγάλο γράμμα τοῦ φίλου ἀναγνώστης θίγει τὸ θέμα τῶν κάπως ἐκτεταμένων, ἐπικαίρων ἀναγνωσμάτων: «... Συνηθίσαμε νὰ διαβάζωμε μ' ἐμπιστοσύνη στὶς ΕΙΚΟΝΕΣ τὰ θέματα ποὺ κάθε τόσο δημιουργεῖ, εἴτε ἔξω, εἴτε στὴν Ἑλλάδα, ἡ ζωὴ. Βλέπομε τὴν προσπάθειά τους νὰ ξεκαθαρίζουν τὸ ψεύτικο ἀπὸ τὸ ἀληθινὸ καί, στὸν τρόπο τῆς ἐμφανίσεώς τους, τὸ ἄσκημο ἀπὸ τὸ ὥραϊο. Ἴσως πολλὰ ἀκόμη νὰ παραλείπωνται, γιατί εἶναι φυσικὸ νὰ μὴ μπορῇ νὰ δίνουν τὸ «παρὼν» στὴν ἀπέραντη καὶ ἀκατάπαυστη πολυμορφία τῶν ζητημάτων. Ὅ,τι ὅμως δημοσιεύεται εἶναι καλὸ, καθαρὸ θὰ ἔλεγα. Ἀλλὰ θέλω νὰ προσθέσω: Συχνὰ εἶναι λίγο. Ὑπάρχουν μερικὰ ἀπὸ αὐτὰ τὰ ἐπικαίρα θέματα, ἓνα-δυὸ ἴσως σὲ κάθε τεύχος, ποὺ θέλουν περισσότερὴ ἀνάπτυξη. Σοφὸ τὸ λακωνίζειν, ὀχληρὴ ἡ ἀσήμαντη ἀπεραντολογία, ἀνάμεσα ὅμως στὶς δυὸ ἄκρες ὑπάρχει ἡ μέση ὁδὸς γιὰ τὸν μέσο ἀναγνώστη: ν' ἀποκτᾷ ἀπὸ τὶς ΕΙΚΟΝΕΣ σὲ μιὰ σειρὰ ἔστω δυὸ-τριῶν τευχῶν τὴν ἐξ ἀντικειμενικὴ γνώση στὸ θέμα, ποὺ ἀξίζει τὸ ἐνδιαφέρον του...». Ἡ ἀπάντησή μας: Μιὰ ὑπόσχεση ἐκπληρώσεως. Συντομώτατα.

ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΚΟ ΣΤΟΙΧΗΜΑ

Ἐπραγματικά ἦταν μιὰ καλὴ ἰδέα τῶν ΕΙΚΟΝΩΝ ἡ διενέργεια ἐνὸς δημοψηφίσματος μεταξὺ τῶν ἀναγνωστῶν γύρω ἀπὸ τὴν καθιέρωση ἢ μὴ τοῦ ποδοσφαιρικοῦ στοιχήματος. Δὲν ἀρνοῦμαι οὔτε τὰ ὑπὲρ οὔτε τὰ κατὰ μιᾶς τέτιας ἐνεργείας, ἀλλὰ νομίζω ὅτι τὰ ὑπὲρ... ὑπερισχύουν. Καὶ τώρα μερικὰ παράπονα καὶ ὑποδείξεις, ἔτσι γιὰ νὰ μὴ χάσουμε τὴν συνήθεια: Τὰ 300 ἀριστουργήματα ἔτσι ὅπως δημοσιεύονται μὲ ἐνοχλοῦν, ἐνῶ ἀντιθέτως πολὺ μὲ εὐχαριστεῖ τὸ ὅτι τὸ χρώμα ἄρχισε τώρα νὰ μπαίνει καὶ στὸ ἑσωτερικὸ τοῦ περιοδικοῦ μας. Καὶ μιὰ ὑπόδειξη: Μὴ φοβάστε τὴν πρωτοτυπία. Πρωτοτυπία ὅχι μόνον στὴν ἐπιλογὴ τῶν θεμάτων, ἀλλὰ καὶ στὶς φωτογραφίες καὶ τὶς διαφημίσεις — ποὺ μερικὲς εἶναι στερεότυπες — καὶ σὲ ὁλόκληρο τὸ περιοδικό. Καὶ μετὰ ἀπὸ ἓνα εὐχαριστῶ — γιατί οἱ ΕΙΚΟΝΕΣ πάντοτε προσπαθοῦν νὰ προσαρμόζονται στὰ γούστα τῶν ἀναγνωστῶν τους — ἡ ὑπογραφή μου».

Ἀκης Σερεμίδης

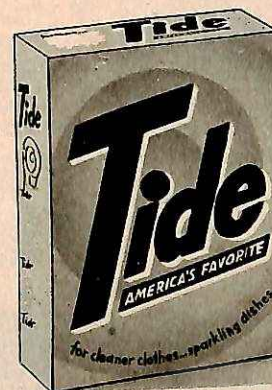
Ἀρχίζω μ' ἓνα εὐχαριστῶ — ὅπως ἐσεῖς τελειώσατε τὴν ἐπιστολή σας — τὴν ἀπάντησή μου,

γιατί σπεύσατε ἀμέσως νὰ ἐκφέρετε τὴν γνώμη σας ἀνταποκρινόμενος στὸ ἐρώτημα τῶν ΕΙΚΟΝΩΝ γιὰ τὴν καθιέρωση ἢ ὄχι τοῦ ποδοσφαιρικοῦ στοιχήματος. Σὲ παρόμοια ζητήματα, ποὺ ἔχουν ἀμεση σχέση μὲ τὴν κοινωνικὴ ζωὴ τοῦ τόπου, πρέπει κανεῖς νὰ ἐκφέρῃ «σταράτα» τὴν γνώμη του. Σχετικὰ μὲ τὰ 300 ἀριστουργήματα, δὲν ἔχω παρὰ νὰ σὰς παραπέμψω σὲ παλιότερες ἀπαντήσεις μου, ἂν καὶ θὰ ἔπρεπε νὰ σὰς πᾶ καὶ τοῦτο: ὅτι οἱ ἀντιθέσεις ἀκριδῶς ποὺ δημιουργήθηκαν ἀπὸ τὴν δημοσίευσή τους δείχνουν ὅτι ἡ ἐπιτυχία εἶναι μὲ τὸ μέρος μας. Τέλος αἰσθάνομαι τὴν ἀνάγκη νὰ «ἀναφωνήσω»: «Ἐ, ὄχι κ' ἔτσι!» ἀπαντώντας στὴν τελευταία σας κατηγορία γιὰ ἔλλειψη πρωτοτυπίας, ἀφοῦ ἡ ἔκδοσις καὶ μόνον τῶν ΕΙΚΟΝΩΝ στάθηκε ἡ μεγαλύτερη πρωτοτυπία στὰ χρονικά τοῦ ἑλληνικοῦ περιοδικοῦ τύπου.

Η «ΠΕΡΙΗΓΗΤΙΚΗ»

Θαυμάζω τὸ περιοδικὸ σας καὶ τὸ παρακολουθῶ ἀνελλιπῶς. Ψάχνοντας στὰ διάφορα τεύχη, μὲ ἐκπλήξη, δὲν βρῆκα ἔστω καὶ δυὸ εἰκόνες ἀπὸ

ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΑ ΣΑΣ ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΝΤΑΙ
διπλᾶ
ἐὰν δὲν πεισθῆτε, ὅτι
τὸ **Tide** πλένει καθαρότερα ἀπὸ κάθε τι!

Ναί! Τὸ TIDE πλένει ἐγγυημένα καθαρότερα ἀπὸ κάθε τι! Τὸ TIDE εἶναι ὁ εὐκολώτερος τρόπος γιὰ τὰ καθαρότερα ρούχα. Λευκαίνει καταπληκτικὰ τὰ ἀσπρόρουχα καὶ ζωντανεύει τὰ χρώματα.

Γι' αὐτὸ εἶναι **θέβαιοι** οἱ κατασκευασταὶ του, PROCTER & GAMBLE, U.S.A., καὶ τὸ ἐγγυῶνται.

Νὰ κάτι ποὺ δὲν ἐτόλμησε κανεῖς!

Ἐπιστρέψατε τὸ κουτί ἢ τὸ φακελάκι τοῦ TIDE μὲ ὅτι ἐπερίσσεψε καὶ θὰ σὰς ἀποστείλωμε ὁλοκληρὴ τὴν ἀξία του στὸ διπλάσιο, ἐὰν δὲν πεισθῆτε, ὅτι τὸ TIDE πλένει καθαρότερα ἀπὸ κάθε ἄλλο πλυντικὸ μέσον.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: PROCTER & GAMBLE
TAX. ΘΥΡΙΣ 11 - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Η ΑΝΩΤΕΡΩ ΕΓΓΥΗΣΙΣ ΚΑΛΥΠΤΕΙ ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΕΣ TIDE ΜΕΧΡΙ 205 ΓΡΑΜ. ΚΑΙ ΜΙΑ ΜΟΝΟ ΔΟΚΙΜΗ ΑΝΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΝ

Κάθε είδος μαλλιών
δέλει το Σαμπουάν του

άλλα το GLEMO...
...τρέφει τα ξηρά μαλλιά
...δυναμώνει τα λεπτά
...θεραπεύει τα λιπαρά
...καί μαλακώνει τα σκληρά

Μήπως έχετε και σεις "ειδικά", σαν
τά άνωτέρω μαλλιά; Τότε η καλύτερη
περιποίησις είναι να τα λούξετε
τακτικά με το Σαμπουάν GLEMO. 'Ο
άφρος GLEMO είναι πραγματική
"Σαμποθεραπεία". Καθαρίζει τέλεια
τα μαλλιά, χάρης δε στις φυσικές δαυ-
ματοργές ιδιότητες του κρόκου του
αυγού που περιέχει (Λεκιδίνη και χολ-
ηστερίνη) το GLEMO ξανανιώνει
τα μαλλιά, δίδοντάς υγεία, ωμορφιά
και λάμψη.

GLEMO Σαμπουάν
μέ αυγό
Προϊόν TETE-NOIRE

*Αποκλ. Άντ/ποι Έλλάδος: ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ, Νίκης 9, Άθήναι.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

την θαυμάσια τουριστική διοργάνωση
της Έλληνικής Περιηγητικής Λέσχης
Κων/νος Κριωνάς

Μαθητής
Όδου Τήνου 3, Άθήναι

Έπανελημμένως, όπως θα έ-
χετε προσέξει, αναφερόμαστε
στην πραγματικά αξιολογη δρά-
ση της «Περιηγητικής», γράφον-
τας για τις διάφορες εκδηλώσεις
στις οποίες συμμετέχει. Άλλα
και ένα ιδιαίτερο κομμάτι για
την πολυποίκιλη δραστηριότητα
της πολύτιμης αυτής οργανώ-
σεως, που τόσο έχει προσφέρει
στον τουρισμό μας, πιστεύομε
ότι προσφέρεται, γι' αυτό σημει-
ώνουμε την ιδέα σας. Ευχαρι-
στούμε για τα καλά σας λόγια.

Ο Διδάκτωρ της Ιατρικής
GEORGE PARRISH
διά τους ηλικιωμένους

Ο Διδάκτωρ της Ιατρικής **GEORGE PARRISH**, της Υγειονομικής Υπηρε-
σίας του Λόδ. Άντζελες, συνιστά τα
εξής: «Στα ηλικιωμένα άτομα, που
έχουν εξηραδενισμένες όλες τις λει-
τουργίες του σώματος, ή μύτρα όταν
πίνεται κατά τα γεύματα διεγείρει
την όρεξη, επιταχύνει τις περισταλτι-
κές κινήσεις και ούτω διευκολύνεται
ή χώνευσις των φαγητών.
Είναι συνεπώς ή μύτρα μία τροφή που
βοηθεί ώριμα άτομα να διατηρούν την καλή τους υγεία».

"ΧΑΡΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΧΑΡΑ ΤΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ."

Όταν το παιδί χαμογελά οι γονείς
χαίρονται κι όταν το παιδί χαίρεται
τότε πιά οι γονείς είναι αληθινά πα-
νευτυχείς. Ολόκληρο το σπίτι πλημ-
μυρίζει από ευτυχία γιατί είναι το παιδί
ευτυχισμένο. Κι εκείνο πάλι πετά από
χαρά, φτάνει να του αγοράσετε κάτι
ωραίο κάτι καινούργιο, ένα φορεμα-
τάκι, μία μπλουζίτσα, ένα πανταλονάκι
ή ένα παλτουδάκι.

Ναι, μα όχι τα οποιαδήποτε, αλλά
τα κομψά, τα όμορφα, τα υγιεινά ρου-
χαλάκια αυτά που λανσάρουν τα γυν-
στά καταστήματα που έχουν τα πρω-
τεία στη παιδική μόδα, τα καταστήμα-
τα **BEBE ROSE** Έρμου 54 & 55 Άθηναι,
Γεωργίου του Α' 6 Πειραιεύς.

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Η ΥΒΟΝ ΣΑΝΣΟΝ δέχθη-
κε με πολύ χαρά νάοδη στην
Έλλάδα, όχι μονάχα γιατί νο-
στάλησε να ξαναδθ την πα-
τρίδα της, αλλά και γιατί εί-
χε θαρσθ την δακρύβρε-
κτους ρόλους της, που ωστό-
σο της εξασφάλισαν και δό-
ξα και πλούτη. Και έδω είχε
την ευκαιρία να πρωταγωνι-
σθή ος μιά κωμωδία: Στήν
ταινία «Μιά ζωή την έχουμε».

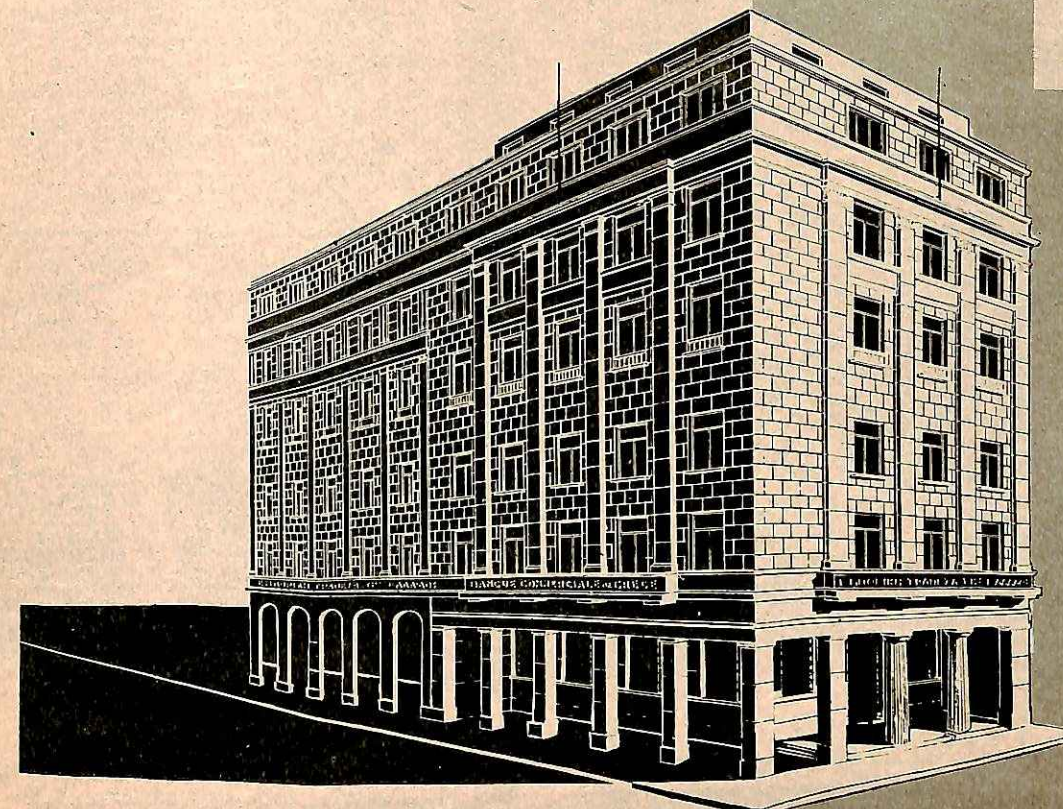
ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 11

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

"COMERZ BANK"

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΣΤΡΑΤΗΣ Γ. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ

23

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ:

ΑΘΗΝΩΝ
ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΒΙΣΤΑΒΙΖΙΟΝ

Η ΑΔΟΥΛΩΤΗ ΚΡΗΤΗ ΣΤΑ ΠΙΟ ΗΡΩΙΚΑ ΞΕΣΠΑΣΜΑΤΑ ΤΗΣ

**Η ΑΠΑΓΩΓΗ ΤΟΥ
ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΚΡΑΪΠΕ**

* ILL MET BY MOONLIGHT *
μέ την συμμετοχήν Κρητών Άγωνιστών
της Έθνικής Άντιεξτάσεως

★ Δευτέρα 28'Οκτωβρίου **ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ-ΑΣΤΟΡ-ΑΣΤΡΟΝ** ★

Εγχρωμωμ
ΣΙΝΕΜΑΣΚΟΠ

Μετά τα Άριστευρχήματα "Ύπέρροχο Μυστικό", και "Γραμμένο στον Άνεμο,"

Η ΑΓΑΠΗ ΜΑΣ ΗΤΑΝ ΑΜΑΡΤΙΑ
* INTERLUDE *
ΡΟΣΣΑΝΟ ΜΠΡΑΤΣΙ-ΤΖΟΥΝ ΑΛΛΥΣΟΝ

★ Δευτέρα 21'Οκτωβρίου
ΠΑΛΛΑΣ-ΡΑΔΙΟ ΣΙΤΥ

Με τίς πιο ύπέρροχες μουσικές εκτελέσεις από Έργα των
ΜΟΖΑΡΤ-ΜΠΕΤΟΒΕΝ-ΜΠΡΑΜΣ-ΣΟΥΜΑΝ-ΒΑΓΚΝΕΡ

ΕΜΠΟΡΙΚΗ

ΤΡΑΠΕΖΑ

ΤΗΣ

ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1907

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ ΔΡΧ. 116.132.743.10
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΤΗ 31 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1957 ΔΡΧ. 1.768.170.694,89

ΣΥΜΜΕΤΟΧΟΣ ΤΗΣ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΟ:

COMMERCIAL BANK OF THE NEAR EAST LTD.
17 st. Helen's Place E.C.3, London

55

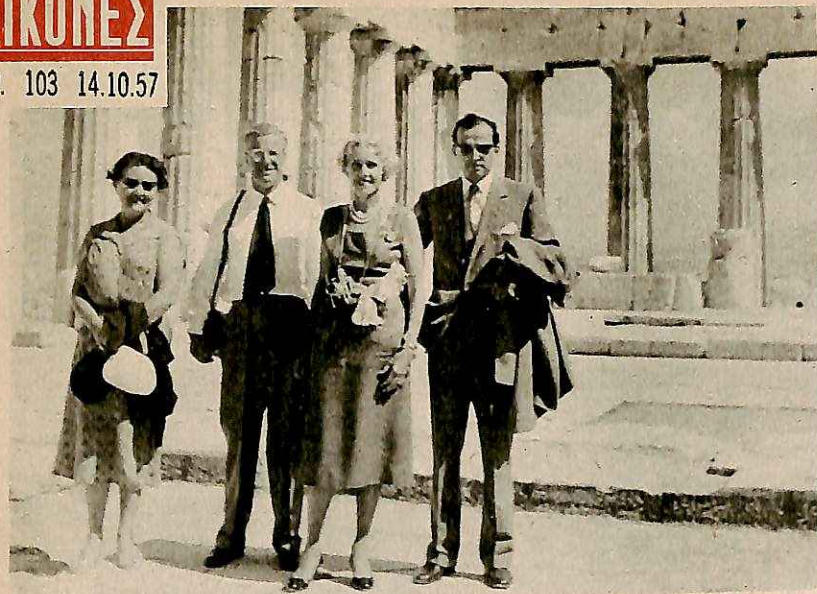
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ-ΚΡΗΤΗΣ, ΑΓΡΙΝΙΟΝ, ΑΙΓΙΟΝ,
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΙΣ, ΑΜΑΛΙΑΣ, ΑΜΦΙΣΣΑ, ΑΡ-
ΓΟΣ, ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΝ, ΑΡΤΑ, ΒΑΟΥ-ΣΑΜΟΥ, ΒΕΡ-
ΡΟΙΑ, ΒΟΛΟΣ, ΓΙΑΝΝΙΤΣΑ, ΔΡΑΜΑ, ΕΔΕΣΣΑ, ΖΑ-
ΚΥΝΘΟΣ, ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΘΕΣΣΑ-
ΛΟΝΙΚΗ Β'-(Έγνατίας), ΘΗΒΑΙ, ΙΩΑΝΝΙΝΑ,
ΚΑΒΑΛΛΑ, ΚΑΛΑΜΑΙ, ΚΑΡΔΙΤΣΑ, ΚΑΡΛΟΒΑΣΙ,
ΚΑΣΤΟΡΙΑ, ΚΕΡΚΥΡΑ, ΚΟΖΑΝΗ, ΚΟΜΟΤΙΝΗ, ΚΟ-
ΡΙΝΘΟΣ, ΛΑΜΙΑ, ΛΑΡΙΣΑ, ΛΕΒΑΔΕΙΑ, ΛΗΣΟΥ-
ΡΙΟΝ, ΜΥΤΙΛΗΝΗ, ΜΥΡΙΝΑ-ΛΗΜΝΟΥ, ΝΑΞΟΣ,
ΝΑΥΠΛΙΟΝ, ΞΑΝΘΗ, ΠΑΤΡΑΙ, ΠΑΤΡΑΙ Β',
ΠΛΩΜΑΡΙΟΝ, ΠΡΕΒΕΖΑ, ΠΥΡΓΟΣ, ΡΕΘΥΜΝΟΝ,
ΡΟΔΟΣ, ΣΕΡΡΑΙ, ΣΥΡΟΣ, ΤΗΝΟΣ, ΤΡΙΚΑΛΑ,
ΤΡΙΠΟΛΙΣ, ΦΛΩΡΙΝΑ, ΧΑΛΚΙΣ, ΧΑΝΙΑ, ΧΙΟΣ.

ΕΚΤΕΛΕΙ ΠΛΗΡΩΜΑΣ ΕΜΒΑΣΜΑΤΩΝ ΕΚ ΤΟΥ
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ, ΑΓΟΡΑΝ CHEQUES, TRAVELLER'S
CHEQUES ΚΑΙ ΧΑΡΤΟΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ

ΚΑΙ ΑΠΑΣΑΣ ΤΑΣ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΑΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ ΤΟΚΟΣ 9 0/0

Στην 'Αθήνα

Με το προσωπικό αεροπλάνο του κ. Στ. Νιάρχου έφθασε στην 'Αθήνα η τέως πρέσβειρα των 'Ηνωμένων Πολιτειών στην Ρώμη, Κα Κλάρα Μπούθ-Λιούς, η οποία, ως γνωστόν, είναι η πρώτη γυναίκα που κατέκτησε τόσο υψηλή θέση στο Διπλωματικό Σώμα της 'Αμερικής. 'Η Κα Μπούθ-Λιούς, με τη συνοδεία της, κατά την επίσκεψή της στην 'Ακρόπολη.

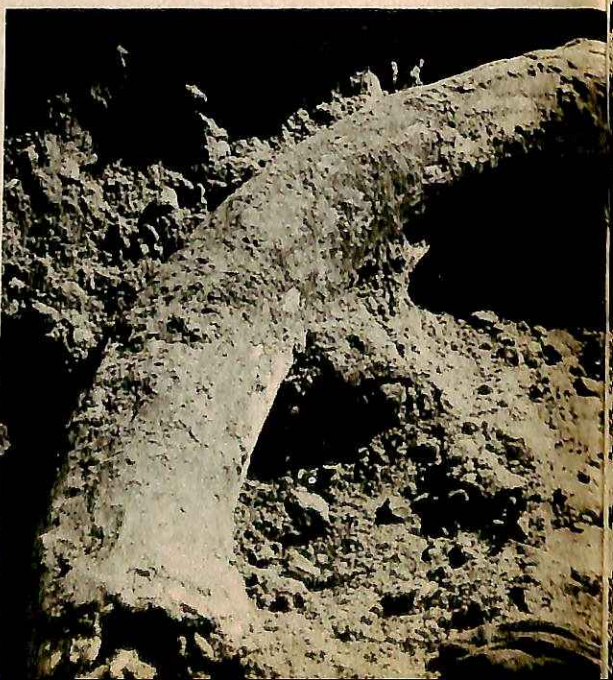
(ΦΩΤΟ ΡΕΠΟΡΤΑΖ)

"Ολαφ ό Ε' : 'Η πρώτη δημοσία εμφάνιση του νέου βασιλέως της Νορβηγίας έγινε κατά την δέση ή όποια έψαλλε πρό της σποράς του βασιλέως Χάκωνος, στον καθεδρικό ναό του "Όσλο. Τόν βασιλέα "Όλαφ συνοδεύει, κατά την έξοδό του από τόν καθεδρικό ναό, ή κόρη του πριγκίπισσα "Άστριντ

(Norsk Telegrambyras)

Στην όμίχλη: Κατά τη διάρκεια τών τελευταίων γυμνασίων του ΝΑΤΟ, στον Βόρειο 'Ατλαντικό, και παρ' όλη την πυκνή όμίχλη, τό πετρελαιοφόρο «Καλουσαχάτσι», προσήγγισε τό άμερικανικό αεροπλανοφόρο «Σαρατόγκα», για νά τό άνεφοδιάσει, μέσφ τών έναερίων άγώνων, μέ καύσιμον ύλην.

Έπισκέψεις: 'Ο Σοβιετικός πατριάρχης 'Αλέξιος συμμετέσχε στον έορτασμό της 80ής επέτειου της άπελευθέρωσης της Βουλγαρίας. Με την ευκαιρία αυτή έλειτούργησε στον ιστορικό ναό του 'Αγίου 'Αλεξάνδρου Νέφσκυ, κοντά στο χωριό Σίπκα, όπου συναθροίσθηκαν άρκετοί Βούλγαροι όρθόδοξοι, διά την λειτουργία.

(Α. Φ. Α.)

«Εικόνες»: 'Ο πρίγκιψ Πέτρος της 'Ελλάδος έπεσκέφθη τά γραφεία της «Καθημερινής» στη Θεσσαλονίκη. Με ιδιαίτερο ενδιαφέρον, ό πρίγκιψ, ό όποιος έχει τιμήσει επανειλημμένα τις ΕΙΚΟΝΕΣ με συνεργασίες του από την 'Ασία, φυλλομέτρησε τά εκτιθέμενα τεύχη του περιοδικού.

(ΗΝΩΜΕΝΟΙ ΦΩΤΟΡΕΠΟΡΤΕΡΣ)

(Keystone)

Δίψα: Στο φεστιβάλ 'Οκτωβρίου του Μονάχου (πατροπαράδοτο πανηγύρι ζυθοποιίας), ό γνωστός καρτερίστας του γερμανικού κινηματογράφου Λούντβιχ Σιντσέντερ έγκατέλειψε τις δύο χαριτωμένες στάρλετ, Βέρα Τσέχοβα και 'Αννέτε Κάσμαν, που συνώδευσαν, για χάρη της φημισμένης δαναρέζικης μπίρας. 'Αλλά τί νά κάνουν οι σταγόνες στη δίψασμένη έρημο;

(Intercontinentale)

200.000 έτών :

Κοντά στη Μάντη (Σηκουάνας) άνευρέθη, τελευταία, ένας χαυλιόδους μαμούθ μήκους 2.40 μέτρων. "Όπως υπελόγισαν οι παλαιοντολόγοι, τό μεγαθήριο πρέπει νά έζησε πρό δύο χιλιάδων αιώνων. Τό εύρημα ήλθε στο φώς τυχαία από τη σκαπάνη ενός έργολάβου οικοδομών.

Νόκ άουτ: Στην πρεμιέρα του παρισινού «'Ολύμπια», ό γνωστός τραγουδιστής Ζιλμπερ Μπεκώ, τη στιγμή που τραγουδούσε τό πιο ζωηρό σημείο του φημισμένου «Λά Κορριντά», έχασε τη φωνή του, συνεπεία υπερκοπώσεως, ή όποια παρέλυσε τά φωνητικά του όργανα. 'Η φωτογραφία δγήκε, κατά σύμπτωση, δύο άκριβώς λεπτά πριν από τό άτύχημά του.

(Keystone)

Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟ

Έρευνα

της κ. Έλένης Γ. Βλάχου

Το θέμα του αεροδρομίου του Έλληνικού εμφανίζεται, ιδίως αυτόν τον τελευταίο καιρό, εις τους αναγνώστας των αθηναϊκών εφημερίδων και περιοδικών, περίπου σαν ένα πρόβλημα, το οποίο, με λίγη καλή θέληση θα μπορούσε να λύση η Κυβέρνησις.

Αναφέρεται ότι:

Μερικοί ειδικοί χρειάζονται, μερικοί πραγματικῶς αρμόδιοι (μέχρι στιγμῆς κανενὸς "Έλληνας ἢ ξένου αρμοδιότητος δὲν ἔχει γίνει δεκτὴ) μερικοί ἄνθρωποι εὐφυεῖς, συγχρονισμένοι, με τεχνικὰς γνώσεις, σεβασμὸν διὰ τὸν πολίτην καὶ ἀγάπην πρὸς τὸ τοπίον, οἱ ὅποιοι, ἂν ᾔθελαν, θὰ εὕρισκαν τρόπον ταχυτάτης μεταφορᾶς τοῦ αεροδρομίου σὲ κάποιαν ἄλλην τοποθεσίαν τῆς Ἀττικῆς.

"Ὅσον ἀφορᾷ τὸ οικονομικὸν πρόβλημα, προσθέτουν, αὐτὸ ἔχει λυθῆ.

Εἶναι ὅμως αὐτὴ ἡ πραγματικότης, ἡ ἀλήθεια; Ἀντέχει ἡ ἐπιχειρηματολογία στὴ βάσανο τῆς λογικῆς; Εἶναι δικαιολογημένος ὁ θόρυβος;

Στὰ ἐρωτήματα αὐτὰ δίδεται σήμερα μιὰ ἀπάντησις.

Φήμες, διαδόσεις, πλάνες - καὶ πραγματικότης γιὰ τὸ Ἑλληνικὸ

ΤΟ ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΦΥΓΗ! Αὐτὸ γράφεται καὶ ὑπογράφεται ἀπὸ ἐπισήμους καὶ ἀνεπίσημους, ἀπὸ ναυάρχους, ἀπὸ στρατηγοὺς καὶ πολιτικοὺς καὶ πολιτευτὰς καὶ δημάρχους καὶ δημοσιογράφους καὶ ἀπλούς ιδιώτας. Αὐτὸ λένε ὅλοι καί, τελευταίως, σὰν ἐπίμονη ἡχώ, ἔχουν προσθέσει καὶ τὴν φωνὴν των νέου ἐνδιαφερόμενοι, ποὺ ὅχι μόνον ἐπαναλαμβάνουν ὅτι τὸ αεροδρόμιον πρέπει νὰ φύγη, ἀλλὰ συνεχίζουν με τὴν θεαίωσιν ὅτι οἱ ἴδιοι, ἐπὶ κεφαλῇς διαφόρων τεχνικῶν ὁργανισμῶν, εἶναι εἰς θέσιν, ἰδίαις δαπάναις, νὰ ἀναλάβουν τὴν μεταφορὰν τοῦ, τὴν ἐγκατάστασιν ἐνὸς νέου αεροδρομίου, τὴν οἰκοπεδοποίησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ τὴν ἀστραπιαίαν μεταμόρφωσίν του εἰς τὴν ὠραιότεραν παραθαλασσίαν τουριστικὴν περιοχὴν τῆς Ἀττικῆς.

«Τὸ αεροδρόμιον πρέπει νὰ φύγη», προσθέτουν καὶ οἱ κάτοικοι τῆς περιοχῆς, οἱ πλέον δικαιολογημένοι, οἱ ὅποιοι θλέπουν μετὰ λαγυλλῶν ἕνα παράδεισον νὰ μεταβάλλεται, σιγά-σιγά, εἰς κόλασιν. Αὐτοὶ ἔχουν δίκιο καὶ ἔχουν δίκιο ὅχι μόνον νὰ παραπονοῦνται, νὰ διαμαρτύρωνται, νὰ ἀγανακτοῦν, νὰ ὁργανώνουν μεγάλα καὶ μικρά συλλαλητήρια, ἀλλὰ ἔχουν δίκιο καὶ νὰ ἐλπίζουν καὶ νὰ πιστεύουν καὶ νὰ ἀκοῦν με ἀισιοδοξίαν τοὺς διαφόρους ποὺ παρουσιάζουν τὴν μεταφορὰν τοῦ αεροδρομίου σὰν κάτι τὸ ἀπλό, τὸ ἐφικτό, σὰν κάτι ποὺ δὲν χρειάζεται παρὰ τὴν κρατικὴν εὐλογία διὰ νὰ γίνῃ πραγματικότης. Τὸ πιστεύουν διότι θέλουν νὰ τὸ πιστεύουν καὶ τοὺς τὸ λένε ὅλοι οἱ σπουδαῖοι καὶ οἱ ἀσήμαντοι, διότι ξέρουν ὅτι τοὺς ἀρέσει νὰ τὸ ἀκοῦνε. Τὴν ἀλήθειαν, τὴν ὁποίαν ἐν τούτοις οἱ περισσότεροι γνωρίζουν, τὴν κρατοῦν ἂν ὅχι μυστικῇ, πάντως, ὑπὸ περιορισμὸν.

ΑΥΤΗΝ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙΡΟΣ νὰ τὴν μάθουν οἱ πραγματικῶς ἐνδιαφερόμενοι, οἱ κάτοικοι αὐτῆς τῆς περιοχῆς, οἱ ὅποιοι, διπλᾶ ὄνυχαι, ὑφίστανται καὶ τὴν ταλαιπωρίαν τοῦ αεροδρομίου καὶ τὴν πίεσιν πολλῶν ποὺ μεταχειρίζονται τὸ θέμα τῆς μεταφορᾶς του διὰ νὰ προωθήσουν δικά των ἀτομικὰ συμφέροντα, πά-

σης φύσεως καὶ κατηγορίας, οικονομικά, πολιτικά, τοπικά, καὶ μετὰ τῶν ὁποίων μερικοὶ κυκλοφοροῦν προσφέροντας λύσεις ποὺ ἀνήκουν ὀλοκληρωτικῶς εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ παραμυθιοῦ ἢ ἀπλούστερα τῆς ἀπάτης. Ἀλλ' αὐτοὺς ὥς τοὺς ἀφήσουμε προσωρινὰ εἰς τὸ περιθώριον, διὰ νὰ φθάσωμε μιὰν ὥρα γρηγορώτερα εἰς τὴν πραγματικότητα, ἡ ὁποία εἶναι μιὰ καὶ μόνη:

Τὸ αεροδρόμιον τοῦ Ἑλληνικοῦ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ μεταφερθῇ.

Καὶ τώρα τὰ «γιατί»:

■ Ο ΠΡΩΤΟΣ ΚΑΙ ΚΥΡΙΟΣ ΛΟΓΟΣ, ὁ ὁποῖος δὲν ἀναφέρεται συχνά, εἶναι ὅτι εἰς μιὰν ἐποχὴν, ὅπου ὅλα τὰ κράτη, ὅλες οἱ πόλεις μικρὰς καὶ μεγάλας προσθέτουν αεροδρόμια εἰς τὰς περιήχωράς των, ὅπου τὸ κάθε ἓνα αεροδρόμιο ἀποτελεῖ ἓνα πολύτιμο ἀπόκτημα, ὅπου ἡ αεροπορικὴ κίνησις αὐξάνει ἀλματωδῶς, ὅπου ἥδη τὸ 50% τῶν ταξιδιωτῶν κινεῖται αεροπορικῶς, δὲν νοεῖται νὰ καταστραφῇ ἓνα ὑπάρχον αεροδρόμιον. Θὰ ἀποτελέσει καθαρῶς ἐγκληματικὴν πράξιν δι' ἓν πτωχὸν κράτος νὰ καταστρέψῃ ἓνα ἔργον ἀξίας ἄνω τῶν 40 ἑκατομμυρίων δολλαρίων, ἓνα ἔργον ἀρίστης ποιότητος, ἓνα ἔργον πρώτης ἀνάγκης ποὺ ἐξυπηρετεῖ τὴν πρωτεύουσάν, τὸ κράτος, τὸν τουρισμὸν καὶ τὸν στρατόν.

■ Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ εἶναι ὅτι διὰ νὰ μεταφερθῇ τὸ αεροδρόμιο τοῦ Ἑλληνικοῦ, πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἥδη ἓνα ἄλλο ἑτοιμὸν, ἂν ὅχι ἐξ ἴσου καλὸ, πάντως ἐξ ἴσου μεγάλο, συγχρονισμένο με ὅλες τὰς ἐγκαταστάσεις, ἱκανὸ νὰ ἀνταποκριθῇ στὸ ρεῦμα τῆς αεροσυγκοινωνίας, τὸ ὁποῖον δὲν μπορεῖ ν' ἀνασταλῇ.

Τίθεται γίνῃ μετὰ τὸ αεροδρόμιον τοῦ Ἑλληνικοῦ; Θὰ διασωθῇ ἡ καταστροφὴ τῆς θαυμασίας ἀκτῆς τῆς Ἀττικῆς; Θ' ἀπαλλαγοῦν οἱ κάτοικοι τῆς περιοχῆς ἀπὸ τὸν τυραννικὸν αὐτὸν γίγαντα τοῦ κομποῦ αἱ ἀσπίδες γίνονται ὅλοισι ἀνοήτεροι.

Ἡ ἀπάντησις εἶναι ἀπλή. Τὸ αεροδρόμιον τοῦ Ἑλληνικοῦ δὲν μεταφερθῇ. Τὸ Ἑλληνικὸν δὲν μπορεῖ νὰ καταστραφῇ διότι ἀποτελεῖ ἀνεκτίμητον τοῦ εὐρείου ἀνθρώπου. Ὁ μεταφορὴν ἀπὸ τὴν μιὰ μερὰ εἰς τὴν ἄλλην ἐξιστῇ πρὶν μεταφερθῇ πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἄλλο ἑτοιμὸν.

ΜΟΝΗ ΔΥΝΑΤΗ ΛΥΣΗ: ΝΑ ΔΙΑΤΗΡΗΘΗ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΣΤΑ ΣΗΜΕΡΙΝΑ ΟΡΙΑ ΤΟΥ

ΚΑΙ ΝΑ ΓΙΝΗ ΕΝΑ ΔΕΥΤΕΡΟ ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ

■ Ο ΤΡΙΤΟΣ ΛΟΓΟΣ και η λύσις που συνεχώς προβάλλεται, ή οικοπεδοποιήσις, εκτός ότι προσκρούει σέ κάθε νόμον λογικής, θα στοιχίση αυτή καθ' εαυτήν, ένα τεράστιον ποσόν. Τò αεροδρόμιον καλύπτεται από χιλιόμετρα διαδρόμους, από κορδέλλες ειδικά ωπλισμένου μπετόν φάρδους 60 μέτρων και δάθους ενός, που διά να έκσκαφούν χρειάζονται περίπου νά δομωαρδισθούνε. Κάτω από αυτές τις κορδέλλες υπάρχουν υπόγειες δεξαμενές βενζίνης και γύρω εις την περιοχὴν ὀρθώνονται ἐγκαταστάσεις, ἄλλες που ἀνήκουν εις την πολιτικὴν ἀεροπορίαν και ἄλλες που ἀνήκουν εις την στρατιωτικὴν. Αὐτὸς ὁ ἴδιος οἰκοδομικὸς ὀργανισμὸς θὰ εὕρισκετο ἐνώπιον ἐνὸς γιγαντιαίου ἔργου, διὰ νὰ μεταβάλλῃ αὐτὸν τὸν ὄγκον τοῦ φανεροῦ και κρυφοῦ μπετόν εις ἀνθισμένην και εὐθυμον κηπούπολιν. (Ἐδῶ, εις την καρδιά τῶν Ἀθηνῶν, εις την ὁδὸν Χαριλάου Τρικούπη, αἱ σιδηροτροχιαί ἐνὸς τράμ, που ἔχει παύσει νὰ κυκλοφορῇ ἀπὸ ἐτῶν, δὲν ἔχουν ἀκόμη ἐκσκαφῇ, διότι ἡ ἐργασία αὐτὴ εἶναι πολυδάπανος).

Ἀκόμη κι ἂν ἕνας νέος τύπος ἀεροπλάνου καταστήσῃ τὸ Ἑλληνικὸν τελείως ἀχρηστον και ὅλη ἡ κίνησις μεταφερθῇ εις νέον ἀερόμιον πάλιν

- ἢ διὰ λόγους ἀσφαλείας
- ἢ διὰ τοπικὴν ἐξυπηρέτησιν
- ἢ διὰ τὰς γραμμάς ἐσωτερικοῦ
- ἢ διὰ τὴν πολιτικὴν ἀεροπορίαν
- ἢ διὰ τὴν ἐκγύμνασιν τοῦ στρατοῦ

πάλιν τὸ Ἑλληνικὸ πρέπει νὰ μείνῃ ὅπως ἔχῃ. Καὶ θὰ μείνῃ ἀσφαλῶς ὅπως ἔχει διότι κανεὶς δὲν θὰ ἀναλάβῃ μίαν ἀνευ προηγουμένου πρωτοβουλίαν.

ΑΕΡΙΩΘΟΥΜΕΝΑ: Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΠΟΛΥΘΟΡΥΒΗ ΛΕΞΗ ΤΗΣ ΤΕΧΝΙΚΗΣ

Τὸ αεροδρόμιον ὑποτίθεται ὅτι ἔχει καταστήσει ἀνυπόφορον τὴν ζωὴν 100 χιλιάδων κατοίκων τῆς περιοχῆς και ὅτι καταστρέφει καθε τουριστικὴν προσπάθειαν εἰς αὐτὸ τὸ σημεῖον τῆς Ἀττικῆς. Δὲν ἔμπορεῖ, ἀσφαλῶς, κανεὶς νὰ προβλέψῃ τί θὰ γίνῃ μετὰ ἀπὸ μίαν πενταετίαν, διὰν οἱ μεγάλες ἀεροπορικὲς ἐταιρίες προσθέσουν εἰς τοὺς ἐναερίους στόλους τῶν τὰ γιγαντιαία ἀεριοπρωθούμενα, ἀλλὰ ἡ κατάστασις ὅπως ἔχει σήμερον δὲν καταστρέφει τὴν περιοχὴν τουριστικῶς και ἀσφαλῶς δὲν ἐνοχλεῖ κατὰ τρόπον ἀπολύτως ἀφόρητον, παρὰ ἕνα ἐλάχιστον ἀριθμὸν κατοίκων τῆς περιοχῆς. Τὰ ἀεροπλάνα θορυβοῦν κυρίως εἰς τὴν ἀπογείωσιν. Ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸν ἀπογειοῦνται ἀπὸ τρία σημεία, ἐκ τῶν ὁποίων μόνον εἰς τὰ δύο ὑπερίπτανται κατωκειμένην περιοχὴν. Αὐτὰ τὰ δύο ταλαιπωροῦν μίαν καθωρισμένην ἀκτίνα ἀπὸ κτίρια, θύλας, οἰκίαις και τις ταλαιπωροῦν ὅχι ἐφέτος, ὅχι πέρυσι, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμῇ ὅπου ἐτέθη εἰς κίνησιν τὸ αεροδρόμιον.

ΘΑ ΖΗΜΙΩΘΟΥΝ ΟΣΟΙ ΕΝΟΧΛΟΥΝΤΑΙ!

Κανεὶς δὲν ἔμπορεῖ νὰ ἀμφισβητήσῃ ὅτι αὐτὴ ἡ περιοχὴ ὑποφέρει, ἀλλὰ ἡ σύγχρονη ζωὴ, ἡ πρόοδος, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὸν θόρυβον τῶν ἀεροπλάνων και φθάνοντας μέχρι τῶν κραυγῶν τοῦ ὑπαίθριου συνοικιακοῦ κινηματογράφου, ἔχει καταστρέψει πολλῶν ἀνθρώπων τὴν ἡρεμία, ἔχει ἀναστατώσει και ὕπνον και νεύρα. Καὶ ἐάν ὑποφέρουν οἱ ἄνθρωποι τῆς περιοχῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ και τῆς Γλυφάδας, πρέπει νὰ ἔχουν τὴν εὐαισθησίαν νὰ ὁμολογήσουν ὅτι δὲν ἔχουν ἐνοχλήσεις μόνον ἀπὸ τὸ αεροδρόμιον. Μιλοῦν συχνὰ γιὰ τὴν τουριστικὴν καταστροφὴ τῆς περιοχῆς. Οὐδέποτε όμως αὐτὴ ἡ περιοχὴ δὲν ὑπῆρξεν ἀνθρωπότερα ἀπὸ ὅ,τι εἶναι αὐτὰ τὰ τελευταῖα χρόνα. Τὰ Ἑλ-Ἀστέρια και ἡ Γλυφάδα και ὅλη ἡ ἀκτὴ πνίγονται τὸ καλοκαίρι ἀπὸ κόσμον περαστικὸ και μόνιμον. Τὸν δὲ χειμῶνα ἀνγνωρίζῃ μίαν ἀσυνήθη κίνησιν τὴν γνωρίζει χάρις ἀκριβῶς εἰς τὸ αεροδρόμιον. Ὅλα τὰ ξενοδοχεῖα τὰ γύρω, τὰ μικρά, μεταξύ Παλαιῦ Φαλήρου και Βουλιαγμένης, φιλοξενοῦν ταξιδιώτας τράνζιτ, πιλότους, ἀεροπόρους και μηχανικούς. Ἀπὸ τοὺς 4.500 ὑπαλλήλους, ξένους και Ἑλλήνας, που ἀπασχολεῖ τὸ αεροδρόμιον, τουλάχιστον οἱ μισοὶ ζοῦν εἰς τὴν περιοχὴν αὐτήν. Ἐστιατόρια και ταβέρνες, καταστήματα και ἐμπορικά, ἀν ἐνοχλοῦνται συχνὰ ἀπὸ τὸν θόρυβον τῶν ἀεροπλάνων ὀφείλουν, ἐν τούτοις, μέγα μέρος τῆς κινήσεως τῶν, ἰδίως τὸν χειμῶνα, εἰς αὐτὸν τὸν γείτονα, τὸν ὅποιον μὲ τὴν ἐπιμονὴν θέλουν νὰ διώξουν. Ἐάν, διὰ μαγείας, θὰ ἔμπορευσε ἀπὸ τὴν μίαν στιγμὴν εἰς τὴν ἄλλην νὰ μεταφερθῇ αὐτὸ τὸ τόσοσιν κυνηγμένο αεροδρόμιον, ἡ ὁμαδικὴ μετακίνησις θὰ προσένοῦσε μίαν ζῆμιν τὴν ὁποίαν οἱ κάτοικοι τῆς περιοχῆς ἀσφαλῶς ἔχουν προελέξει.

Αὕτη εἶναι ἡ κατάστασις τώρα, ἐνοχλητικὴ ἀλλ' ὅχι χωρὶς ὀρισμέναις καλῆς πλευρῆς. Ἐν τούτοις, ἐπειδὴ μελλοντικῶς ἔμπορεῖ, πραγματικὰ, νὰ ἀλλάξῃ και νὰ χειροτερεύσῃ, αὐτὸ τὸ ὅποιον πρέπει νὰ ἀντιμετωπισθῇ εἶναι τὸ δεῦτερον αεροδρόμιον, ὅχι διὰ νὰ ἀναπληρώσῃ τελείως τὸ Ἑλληνικὸν ἀλλὰ διὰ νὰ τὸ ἀνακουφίσῃ και διὰ νὰ φιλοξενήσῃ ἐνδεχομένως τὰ πλέον ἐνοχλητικὰ και θορυβώδη ἀεροσκάφη. Τὸ Κράτος ἀσφαλῶς πρέπει νὰ ἀντιμετωπίσῃ αὐτὴν τὴν δαπάνην, μίαν δαπάνην πολὺ μικροτέραν, διότι δὲν θὰ χρειασθῇ νὰ ἐγκαταστήσῃ εἰς τὰ Μέγαρα ἢ στὴν Τανάγρα ἢ ἄλλου ἕνα ἀερολιμένα ὁ ὁποῖος νὰ συγκεντρῶνῃ ὅλην τὴν κίνησιν, ἀλλὰ ἄλλον ἕναν δοθητικὸν μὲ τὸν ἀπαράιτητον διάδρομον τῶν τριῶν χιλιομέτρων, που θὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν δυνατότητα νὰ ἐξυπηρετῇ τὰ ὑπερμεγέθη ἀεροσκάφη.

ΟΙ ΠΟΡΟΙ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΒΡΕΘΟΥΝ

Εἰς τὴν Ρώμην ὁ κάθε ἐπιβάτης που θὰ πατήσῃ τὸ πόδι του εἰς τὸ Τσιαμπίνο, ἐπιβάτης που φθάνει, που ἀναχωρεῖ, ἢ που περνᾷ λίγες

ὥρες «τράνζιτ» φορολογεῖται ἀμέσως μὲ ἕνα ποσὸν ἀπὸ 500 λιρέττες (25 δραχμῆς) και μαθαίνει ὅτι κατέθεσε αὐτὸ τὸ ποσὸν εἰς τὸ ταμεῖον ὑπὲρ τοῦ νέου αεροδρομίου. Διότι τὸ Τσιαμπίνο, τὸ παλαιόν, μένει, ἀλλὰ ἐτοιμάζεται ἕνα ἄλλο νέο Τσιαμπίνο, διὰ τὸ μέλλον.

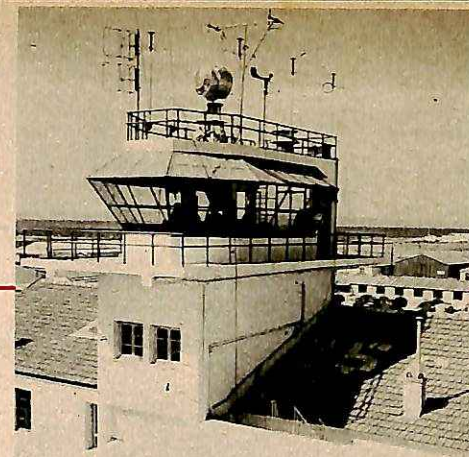
Τὸ ἴδιο ἀκριβῶς, χωρὶς κανέναν φόβον παρεξηγήσεως, θὰ ἔμπορεύσαμε νὰ κάμουμε και ἐμεῖς, ζητώντας διόδια, ἔστω και μόνον 10 δραχμῆς, ἀπὸ τοὺς ταξιδιώτας που περνοῦν ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸν και ἴσως 5 δραχμῆς ἀπὸ ὅλους τοὺς ξένους φίλους και γνωστούς, που ἔρχονται διὰ τὰ ἀποχαιρετιστήρια ἢ διὰ τὸ «καλῶς ὦρισες». Ὁ Ἕλλην, δικαίως, δὲν ἔχει ἐμπιστοσύνην σ' αὐτοὺς τοὺς κρατικούς ἐράνους, που τόσοσιν συχνὰ ἐξατιμίζονται. Ἀλλὰ τί νὰ γίνῃ;... ἴσως ἦλθε ἡ στιγμή νὰ περάσῃ, ἄλλη μιά φορά, τὸ κράτος ἐξετάσεις καλῆς πίστεως και νὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ τώρα νὰ μαζεύῃ μέσα εἰς τὸν δημόσιον κουμπαρᾶ χρήματα δι' ἕνα νέο αεροδρόμιον, λέγοντας συγχρόνως εἰς τοὺς κατοίκους τῆς περιοχῆς αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν:

ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΙΣΩΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Τὸ αεροδρόμιον τοῦ Ἑλληνικοῦ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ καταστραφῇ. Ὅχι μόνο διότι εἶναι λαμπρὸ — πράγματι ἡ ἀνοικτὴ θάλασσα που τὸ περιστοιχίζει ἀποτελεῖ ἕνα τεράστιον προσὸν και τοῦ δίνει τὸ πρόσθετον προτέρημα νὰ θεωρηταῖ ἴσως τὸ καλύτερον αεροδρόμιον τῆς Εὐρώπης — ὅχι μόνο διότι εἶναι κοντὰ εἰς τὰς Ἀθήνας, ἀλλὰ διότι ὑπάρχει, διότι εἶναι ἐκεῖ, διότι μὲ κάθε ἡμέρα που περνᾷ γίνεται πλέον πολὺ τιμολογούμενον.

ΜΕΡΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

- 1926 - 1980. Ἰδρύεται συνοικισμὸς Χασανίου εἰς τὸν ὁποῖον ἐγκαθίστανται (ὑποτίθεται) πρόσφυγες ἐκ Μ. Ἀσίας μὲ μικρὸν γεωργικὸν κλῆρον. (Τὰ περισσότερα περιθώλια καταλαμβάνουν οἱ γηγενεῖς που παντρεύονται συνήθως μὲ πρόσφυγας).
- 1980 - 1982. Ὁ Γονατῆς και ὁ Πρωτοσύγγελος κτίζουν ἄλλες και ὁ πόθος ἐνδιαφέρεται νὰ χρησιμοποιοῦν ἰδιωτικὸν ἀεροπλάνον διὰ τὰ ταξίδια του. Ἀρχίζει τότε ἡ ἐπιδιώξις κατεδαφίσεως τοῦ οἰκισμοῦ (κυρίως λασπόσιτα και περιθώλια).
- 1984 - 1985. Ὁ συνοικισμὸς κατεδαφίζεται.
- 1986. Δημοσιεύεται τὸ διάταγμα Μεταξᾶ περὶ ἰδρύσεως «ΣΧΟΛΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ» (Ὅχι αεροδρομίου).
- 1988 - 1940. Λειτουργεῖ σχολὴ (ἰδιωτικὴ) χειριστῶν (Πρόδρομος τῆς μεταπολεμικῆς ΤΑΕ).
- 1941. Οἱ Γερμανοὶ βάσει προϋπαρχούσης καλαιᾶς μελέτης, ἀρχίζουν συνεχεῖς ἐπεκτάσεις.
- 1950. Ἀνακύπτει θέμα μεταφορᾶς τοῦ αεροδρομίου και συνιστᾶται ἡ πρώτη ἐπιτροπὴ τοῦ ἑλ. Δημ. Ἐργων, ἡ ὁποία και ἀποφαίνεται ὅτι τὸ αεροδρόμιον θὰ μείνῃ. Εἰς τὸ θέμα τῆς ἐπεκτάσεως του, ἀναβάλλεται ἡ λήψις ἀποφάσεως. Οἱ Δῆμοι ἀντιπροτείνουν τὰ Μεσόγεια και καταρτίζονται ἐπιτροπαὶ τεχνικῶν ἐκατέρωθεν.
- 1954. Κυβερνητικὴ ἀνακοίνωσις ἐπαναφέρει τὸ θέμα τῆς ἐπεκτάσεως. Εἰς τὴν ἀνακοίνωσιν οὐδὲν ἀναφέρεται περὶ τῆς μεταφορᾶς εἰς Μεσόγεια. Καταρτίζεται νέα ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὸν Καλλίνικον τοῦ ἑλ. Συντονισμοῦ, ἡ ὁποία μεταβαίνει ἐπὶ τόπου παρισταμένων και τῶν ὑπὸ τῶν Δῆμων ὑποδειχθέντων μηχανικῶν. Λόγω διαφωνίας καταρτίζεται ἐπισημῶς 17μελὴς ἐπιτροπὴ, ἡ ὁποία ἀποφαίνεται διὰ ψήφον 11 κατὰ 6 ὑπὲρ τῆς μεταφορᾶς τοῦ αεροδρομίου εἰς Σπάτα. Ἡ μειοψηφία, κυρίως ἐκ τῶν τεχνικῶν τοῦ ἑλ. Δημ. Ἐργων, μετακαλεῖ τὸν Λεγῶν ἀποφαινόμενον κατὰ τῆς μεταφορᾶς. Οἱ Δῆμοι καλοῦν τὸν Τόμσον ἀποφαινόμενον ὑπὲρ τῆς μεταφορᾶς.
- 1957. Τὸ ἑλ. Δημ. Ἐργων ἀνακοινεῖ ὅτι μελετᾷ τὸ θέμα.
- 1957. Συγκεντρώσεις, διαμαρτυρίαι και συλλαλητήρια τῶν κατοίκων διὰ τὴν ἐκκρεμότητα.

Ἀκοίμητος ὁ πύργος τοῦ αεροδρομίου ἀνιχνεύει πρὸς κάθε κατεύθυνση

Αὕτη εἶναι ἡ πραγματικότης και εἶναι γνωστὴ σὲ πολλοὺς οἱ ὁποῖοι λέγουν και γράφουν τὰ ἀντίθετα.

Εἰάν σήμερον ἐπαναλαμβάνω αὐτὴν τὴν πραγματικότητα, τὸ ὅτι δηλαδὴ τὸ αεροδρόμιον τοῦ Ἑλληνικοῦ δὲν πρόκειται οὔτε νὰ καταργηθῇ, οὔτε νὰ μεταφερθῇ, οὔτε νὰ ἀντικατασταθῇ τελείως, τουλάχιστον διὰ μίαν εἰκοσαετίαν, τοῦτο δὲν τὸ κάμω ὅχι διότι αἰσθάνομαι καμμίαν μορφήν ἐχθρότητος πρὸς αὐτὴν τὴν θαυμασίαν περιοχὴν τῆς Ἀττικῆς, ἡ ὁποία ἀληθινὰ πληρῶνει θαρὺν φόρον εἰς τὴν ἐξέλιξιν τῆς συγχρόνου ζωῆς, ἀλλὰ διότι γνωρίζω ὅτι αὕτη εἶναι ἡ ἀλήθεια. Δὲν εἶναι γνῶμη, εἶναι γνώσις.

Καὶ τώρα, θὰ ἤθελα νὰ ἀκούσω τις ἀντίθετες γνώμες μὲ θετικούς ἀριθμούς, ὅχι μὲ φλυαρίες και ἐπιθετα και θεωρίες, εἰς αὐτὰς τις τέσσαρες βασικὰς ἐρωτήσεις:

1. ΠΙΣΤΕΥΕΤΕ ὅτι εἶναι δυνατὴ ἡ καταστροφὴ ἐνὸς λαμπροῦ αεροδρομίου ὅπως τὸ Ἑλληνικόν;
2. ΠΙΣΤΕΥΕΤΕ ὅτι ἔμπορουν νὰ εὕρεθουν χρήματα διὰ νὰ ἐτοιμασθῇ, ἐν τῷ μεταξύ, ἕνα ἄλλο, ὅχι μόνον ἐξ ἴσου καλόν, τὸ ὅποιον θὰ τὸ ἀντικαταστήσῃ;
3. ΠΙΣΤΕΥΕΤΕ ὅτι ἔμπορεῖ ποτὲ μίαν ἰδιωτικὴν ἐταιρίαν, και αὐτὸ ἀνεφέρῃ και μὲ μεγάλην σοφιστήριαν, νὰ ἀναλάβῃ ὑπευθύνως τὴν ὀργάνωσιν και τὴν ἀσφάλειαν τοῦ πρώτου αεροδρομίου τῆς Ἑλλάδος;
4. ΠΙΣΤΕΥΕΤΕ ὅτι ὅλος αὐτὸς ὁ θόρυβος προέρχεται ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τῆς περιοχῆς, που πραγματικὰ ὑποφέρουν;

Δὲν ἀμφισβᾶλλω ὅτι υπάρχουν πολλά τὰ ὁποῖα συνηγοροῦν ὑπὲρ τῆς καταργήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ. Ὁ νέος διάδρομος, τὰ πρόσθετα 700 μέτρα, ὁ ὁποῖος φθάνει 250 μέτρα ὁριζίως τοῦ κτιρίου τοῦ Ἀμερικανικοῦ Κολλεγίου, θὰ φέρῃ, τὸ 1960, ἀκόμη πιὸ κοντὰ εἰς τὸν Δῆμον Γλυφάδας και τὸν θόρυβον και τὴν ἐνοχλήσιν. Αὐτὸς ὁ νέος διάδρομος ἀποτελεῖ ἴσως τὸ πλέον εὐαίσθητον σημεῖον τῆς ὑποθέσεως. Τὰ 300 πρῶτα μέτρα εἶναι ἤδη ἰσοπεδωμένα και τὰ ἄλλα 400 ὀρίζονται ὑπὸ τὴν ἀμεσον ἀπειλὴν τῆς ἀπαλλοτριώσεως. Αὐτὸς ὁ διάδρομος, που θὰ προσδίδῃ τὸ αεροδρόμιον τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀπὸ τὴν μεταξύ Β και Γ κατηγορίαν, εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκεται τώρα, εἰς τὴν κατηγορίαν Α, θὰ ἔμπορῃ νὰ ἐξυπηρετῇ ὅλα τὰ σκάφη τὰ ὁποῖα προβλέπουν οἱ ἐταιρίαι νὰ ἔχουν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν των μετὰ τὸ 1960.

Δὲν ὑπάρχει ἀμφισβολία ὅτι μόνον ἡ μελλοντικὴ πείρα θὰ ἀποδείξῃ ἐάν ἡ προσγείωσις και ἡ ἀπογείωσις αὐτῶν τῶν νέων θηρίων θὰ εἶναι πραγματικῶς ἀνεκτὴ ἢ ὅχι, διότι πολλοὶ, που γνωρίζουν, πιστεύουν ὅτι ἡ σχεδὸν κάθετὴ ἀπογείωσις τῶν ἀεριοπρωθούμενων εἶναι λιγώτερον ἐνοχλητικὴ. Πάντως, ὁ σημερινὸς πόλεμος, ὁ ὁποῖος γίνεται, δὲν πρόκειται νὰ σταματήσῃ λιποτε καὶ ἐξαντλεῖ, χωρὶς προοπτικὴν νίκης, τὴν προσπάθειαν πολλῶν κατοίκων τῆς περιοχῆς, που, πραγματικῶς, πιστεύουν ὅτι ἀγωνίζονται διὰ τὴν μελλοντικὴν ἐπιβίωσιν τῆς. Θὰ ἦτο καλύτερον, ἀσφαλῶς, ἀπὸ πάσης ἀπόψεως, ἂν ἡ προσπάθεια αὐτὴ προχωροῦσε πρὸς τὴν ἄλλην κατεύθυνσιν, πρὸς τὴν προώθησιν, δηλαδὴ, τῆς ἰδέας τοῦ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟΥ. Αὐτὸ τὸ δεῦτερον αεροδρόμιον, και μόνον αὐτὸ, θὰ ἀποτελέσῃ τὴν πραγματικὴν σωτηρίαν τῆς ἀκτῆς τῆς Ἀττικῆς.

Emil J. Boyer

7320000 εργασίες
ώρες απωλέσθησαν
λόγω της επιδημίας

ΟΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ
ΤΗΣ ΑΣΙΑΤΙΚΗΣ ΕΠΙΣΚΕΠΤΡΙΑΣ

Ενώ η γρίπη επεκτείνεται και κράτος και πόλεις εντείνουν τις προσπάθειες των δια την άμυνα εναντίον της ασιατικής επιδημίας, πολλοί όλοι είναι εκείνοι που έσκέφθησαν δλας τις συνεπείας της μάστιγος αυτής.

Και αφού η γρίπη είναι ελαφράς μορφής και ελάχιστοι οι θάνατοι που προκαλεί, δεν είναι άσκοπον να επιχειρηθεί μία στοιχειώδης απογραφή των ζημιολογών συνεπειών της. Πράγματι, αν και λέγεται και γράφεται πολύ ότι τα γραφεία, δημόσια και ιδιωτικά, έχουν ερμωθ, όλοι είναι εκείνοι που συνέλαβαν εις όλην την έκτασιν του τόπου, που γίνεται εις την οικονομίαν του τόπου από την αναγκαστικήν απομάκρυνσιν μεγάλου ποσοστού εργαζομένων από τις εργασίας των. Πόσοι απομακρύνονται από τις εργασίας των; Και επί πόσας ώρας η ημέρας; Αυτό είναι δύσκολο θέματα να προσδιορισθ έστω και κατά προσέγγισιν. Όπωςδήποτε όμως είναι γεγονός ότι οι τάξεις των εργαζομένων, — εργατών, υπαλλήλων, αλλά και εργοδοτών — έχουν αραιώσει σημαντικά εξ αιτίας της γρίπης. Εγράφη μάλιστα ότι τα 50% των ήσφαλισμένων εις το ΙΚΑ προσεβλήθησαν από την επιδημίαν.

Είναι δε η ζημία επί της οικονομικής ζωής του τόπου πολλαπλή. Είναι τα ήμερομίσθια που καταβάλλονται από τους εργοδότες ή από τους ασφαλιστικούς οργανισμούς άνευ αντιπαροχής εργασίας. Είναι ακόμη η παραγωγή ή οποία δεν επραγματοποιήθη και δεν πρόκειται να πραγματοποιηθ δρασύτερον ώστε να αναπληρωθ ή καυστήρησις. Είναι παραγωγή ή οποία, τεταγμένη να γίνη εντός ορισμένου χρόνου, δεν έγινε και τοιούτοτροπως απώλεσθη δια την οικονομίαν του τόπου. Ίδου μερικά παραδείγματα: Είναι δέδοται ότι τα καταστήματα και κυρίως τα ύφασματεμπορικά χάνουν δριστικώς σημαντικόν μέρος των πωλησέων των της εποχής, διότι εν τώ μεταξύ παρέρχεται ή εποχή και οι πελάται — πρό πάντος αι πελάταισι — προμηθεύονται απ' εύθειας χειμερινά είδη. Είναι αι βιοτεχνίαι αναμυκτικών αι οποίαι, εις την εποχήν μάλιστα όπου εύρισκόμεθα, χάνουν δριστικώς δλους πελάτας λόγω ασθενείας δεν κατηνάωσαν από τα προϊόντα των ή το ποσόν των παραγωγής των ή οποίον έμειώθη λόγω ασθενείας του προσωπικού των. Η καθυστέρησις, εξ άλλου, εις τις οικονομίας με τον έπερχόμενον χειμώνα, αλλά και με τους τόκους χρησιμοποιούμενων χρημάτων των οποίων ή έπιστροφή κατ' ανάγκην θα δρασύνη, συνεπάγονται ζημίας όχι μικράς δια την οικονομίαν του τόπου. Περισσότερον, όμως, από κάθε άλλον τομέα, ίσως, αι δημόσιαι επενδύσεις, τα δημόσια έργα όπως τα λέγει ο πολύς κόσμος, θα έχουν σημαντικές ζημίας:

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 40

ΑΥΤΗ ΕΙΝΑΙ Η ΓΡΙΠΠΗ!

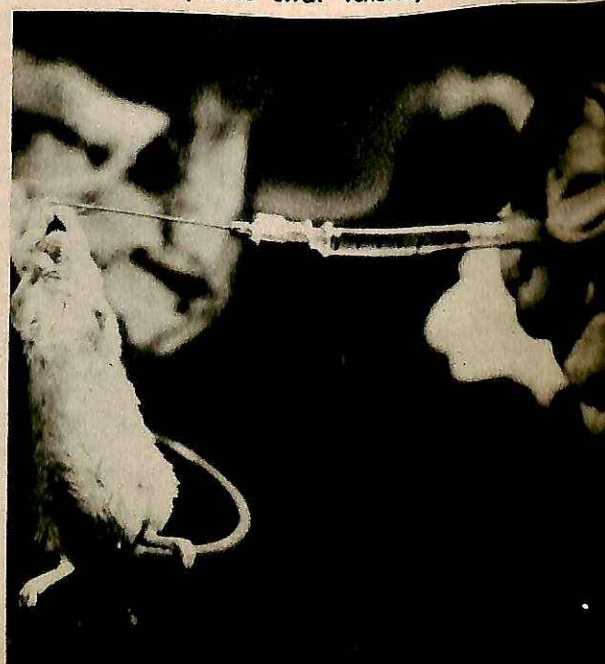
‘Απλώθηκε σ’ όλον τόν κόσμο, απείλησε όλον τόν κόσμο. Κι’ όλος ό κόσμος μάχεται έναντίον της μ’ ένα έμβόλιο

Η επιδημία της ασιατικής γρίπης ενέσκηψε και στην ‘Ελλάδα με αρκετά σοβαρές συνέπειες, αφού προκάλεσε — όχι, φυσικά, ή ίδια αλλά οι επιπλοκές της — και μερικούς θανάτους, έφερε στο προσκήνιο της επικαιρότητος τόν άγώνα της επιστήμης για την παρασκευή έμβολίων κατά των επιδημιών. Στην περίπτωση της ασιατικής γρίπης ή παρασκευή έμβολίου στην ‘Ελλάδα δεν καθωρθώθηκε εύθς με την εμφάνισή της επιδημίας, γιατί όπως διαπιστώθηκε από τόν ‘Ανώτατο ‘Υγειονομικό Συμβούλιο έλειπαν τα απαιτούμενα μέσα. ‘Αντίθετα, σε άλλες χώρες και κυρίως στις ‘Ηνωμένες Πολιτείες οι επιστήμονες είχαν όλα τα μέσα για να αποδυθούν στον άγώνα κατά του ύπουλου αυτού έχθρου, εύθς μόλις έκασε την πρώτη κρούση του στην ανατολική ‘Ασία. Πρόκειται για έναν άγώνα, πού, όπως θα διαπιστώσει ό αναγνώστης πιό κάτω, έστέφη με απόλυτη επιτυχία.

Η επιδημία της ασιατικής γρίπης στην ‘Ελλάδα, δεν πήρε τη σοβαρή εκείνη μορφή, πού είχε σε άλλες χώρες. ‘Η κακή θέβαια φήμη της, προπαινεμένη, σκόρπισε τόν φόβο, ιδιαίτερα σε άτομα με κλονισμένη από άλλες ασθένειες υγεία. Τό γεγονός, όμως, ότι έφθασε στη χώρα μας πριν από τόν χειμώνα, ήταν ένα ενθαρρυντικό στοιχείο γιατί ό ζεστός καιρός δεν εύνοουσε τις τόσο επικίνδυνες επιπλοκές της και ιδιαίτερα την πνευμονία. Γι αυτό και ό πληθυσμός αντιμετώπισε την επιδημία με ψυχραιμία, πολλοί δε και με την εύχηνά... προσβλήθουν όσο τόν δυνατό γρηγορότερα για να εξασφαλίσουν την τόσο ποθητή ανασία. ‘Εκφράζεται όμως και ή άποψη, από σημαντική μερίδα του Ιατρικού κόσμου, ότι ή ασιατική γρίπη εισέρχεται στο στάδιο της παρακμής και δεν θα άργήσει να έκφυλισθ. Με τις προϋποθέσεις αυτές ή παρασκευή έμβολίου στην ‘Ελλάδα, πού ύπολογίζεται να αποδώσει 15.000 «δόσεις» μέχρι τέλους Δεκεμβρίου, θα έλθη κατόπιν έορτής. ‘Αλλωστε ή παρασκευή του έμβολίου στις μεγάλες εκείνες ποσότητες, πού απαιτεί ένας γενικός έμβολιασμός του πληθυσμού είναι αδύνατη, αφού κάτι παρόμοιο δεν καθωρθώθηκε ούτε στην ‘Αμερική, την ‘Αγγλία, την Γαλλία ή την Γερμανία πού διαθέτουν πολύ περισσότερα μέσα. Συγκεκριμένα στις χώρες αυτές οι ποσότητες έμβολίου πού παρασκευάσθηκαν έπαρκούν μόνο για τόν έμβολιασμό του προσωπικού των νοσοκομείων, των ανδρών των ενόπλων δυνάμεων και μερικών άλλων κατηγοριών ατόμων.

Πειραματόζωα

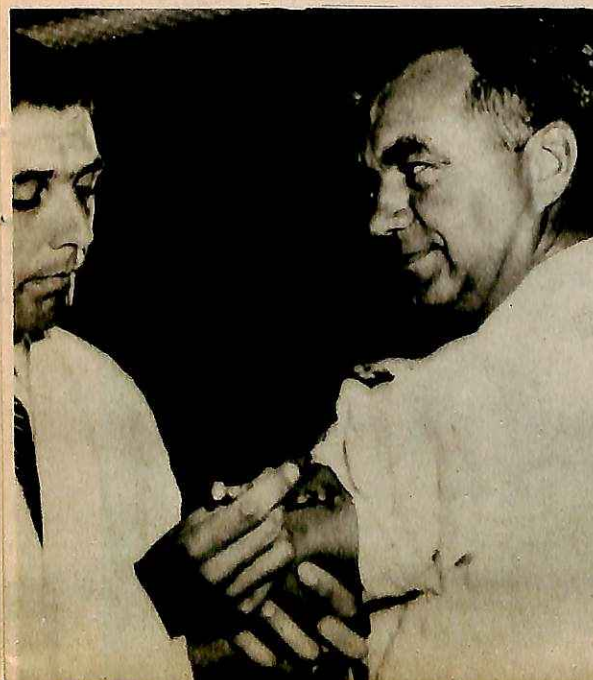
Στις έρευνες για την παρασκευή του έμβολίου χρησιμοποιήθηκαν κυρίως ποντίκια, πάνω στα όποια μελετήθηκαν οι επιδράσεις του ιού και του αντιδότη του στο αναπνευστικό σύστημα. Μόνο έπειτα από μεγάλο αριθμό πειραμάτων, οι ειδικοί καθώρισαν τις δόσεις κατά τέτιο τρόπο, ώστε να μην υπερβαίνουν τόν σημείον της ασφαλείας. ‘Ετσι τόν νέο έμβόλιο είναι τελείως ακίνδυνο.

Μόλις εμφανίσθηκε ή επιδημία της γρίπης στο Χόγκ - Κόνγκ τα επιστημονικά εργαστήρια κινητοποιήθηκαν για την απομόνωση του ιού και την παρασκευή αποτελεσματικού έμβολίου. Τό προηγούμενο της Ισπανικής γρίπης τού 1918 δεν έφηνε την επιστήμη να ήσυχάση. ‘Ετσι μέσα σε δυό μήνες καθωρθώθηκε στα ‘Αμερικανικά εργαστήρια ή απομόνωση του ιού και εύθς άμέσως ή παρασκευή έμβολίου. Λίγο αργότερα και άλλες άπειλούμενες χώρες — ή ‘Αγγλία, ή ‘Αυστραλία, ή Δανία — παρασκεύασαν δικούς τους έμβολιο για να καταπολεμήσουν την ασιατική γρίπη. Για να καθωρθούδν όμως αυτά χρειάστηκε να κινητοποιηθούν τόσες και τόσες ‘αυθεντίες» της Ιατρικής και χημείας, και τεράστια εργαστήρια παρασκευής φαρμάκων.

‘Εθελοντές

Χρειάστηκε, όμως, και ή συμμετοχή έθελοντών για να διαπιστωθ ή αποτελεσματικότης του νέου αντιγριππικού όρρου. Πρώτος προσεφέρθη να έμβολιασθ ή δρ Ρόμπερτ ‘Αντερσον, διευθυντής του Κέντρου Λοιμωδών Νόσων τού Μοντγκόμερυ, στην ‘Αλαμπάμα. Μετά τόν δρ ‘Αντερσον, και αφού απέδειχθ ή δραστηκότης του όρρου, έμβολιάσθηκε τόν προσωπικό του Κέντρου.

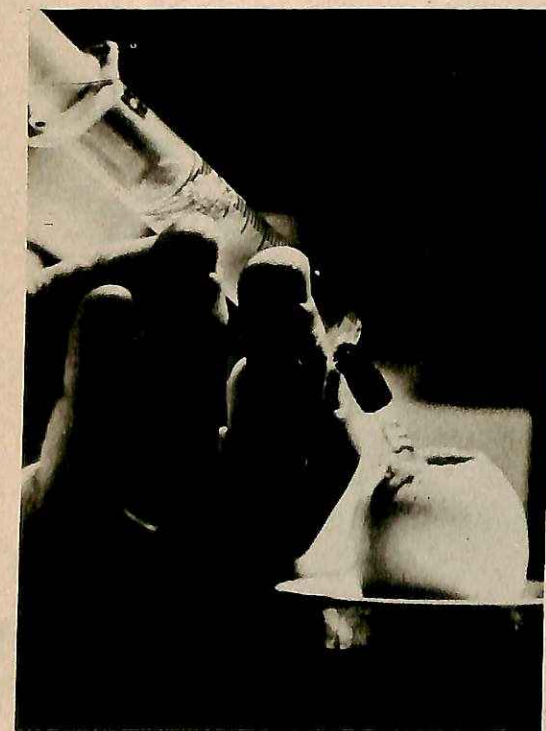
‘Η Ιστορία αυτή του πολέμου κατά του έξ ανατολών έχθρου άρχίζει στις 17 ‘Απριλίου. Την ημέρα αυτή ό δρ. Μόρις Ρ. Χίλλεμαν, τού Στρατιωτικού ‘Ινστιτούτου ‘Ερευνών τού Γουώλτερ Ρήντ της Ούάσιγκτων, διάδασε στις έφημερίδες μία σύντομη είδηση: Στο Χόγκ - Κόνγκ σημειώθηκαν 250.000 κρούσματα μιας άρρώστιας πού έμοιαζε με γρίπη. ‘Ο δρ. Χίλλεμαν έζητησε περισσότερες πληροφορίες και έμαθε ότι τα 10% του πληθυσμού τού Χόγκ - Κόνγκ είχαν προσβλήθ από την άρρώστια αυτή. ‘Αμέσως άνηρχσε γιατί ήξερε πως στο Χόγκ - Κόνγκ ύπάρχαν άφθονα αποθέματα έμβολίων κατά των γνωστών τύπων γρίπης. Αυτό έσήμαινε πως ό καινούργιος έχθρος πρέπει να ήταν ένας άγνωστος ιός, πού είχε τη δύναμη να αντίστέκεται στα γνωστά έμβολια.

‘Ο δρ. Χίλλεμαν έτέθη άμέσως επί τόν έργο. Τα ‘Αμερικανικά στρατιωτικά εργαστήρια έρευνών της ‘Ιαπωνίας και της χερσονήσου της Μαλάκας, είδοποιήθηκαν να έρευνήσουν τα φέγματα ασθενών, να απομονώσουν τόν ιό, να τόν προσδιορίσουν αν είναι δυνατόν και, χωρίς χρονοτριβή, να στείλουν στην Ουάσιγκτων τα παρασκευάσματά του. Πραγματικά, τα στρατιωτικά εργαστήρια της ‘Ιαπωνίας και της Μαλάκας, καταπίσθηκαν να απομονώσουν τόν ιό. Και δεν άργησαν να διαπιστώσουν ότι ήταν ένας ιός άγνωστος ως τότε.

Στις 13 Μαΐου έφθασαν κατεψυγμένα παρασκευάσματα τού ιού στο ‘Ινστιτούτο έρευνών τού Γουώλτερ Ρήντ, όπου ήδη ό δρ. Χίλλεμαν είχε έτοιμάσει 450 αγγά κόττας, πού είχαν έπωασθ επί ένα δεκαήμερο. ‘Εση κολλοσιαιές εταιρίες φαρμακευτικών προϊόντων, της ‘Αμερικής, περίμεναν τα αποτελέσματα των έρευνών, και οι τεχνικοί είχαν προετοιμάσει τα κατάλληλα υλικά για την παρασκευή τού νέου έμβολίου.

‘Ενός μερόνυχτα, οι έρευνητές τού Γουώλτερ Ρήντ, εργάσθηκαν χωρίς διακοπή. Στα παρασκευασμένα αγγά έγιναν καλλιέργειες τού ιού και άρχισαν συνεχώς παρατηρήσεις της αντιδράσεως των έμβριών. Κυρίως μελετήθηκε ή διαφορά των αντιδράσεων μεταξύ αυτών στα όποια είχε εισαχθ παρασκεύασμα ιού από άρρώστους και αυτών στα όποια είχε εισαχθ παρασκεύασμα από υγιείς πού είχαν έλθει όμως σε έπαφή με άρρώστους.

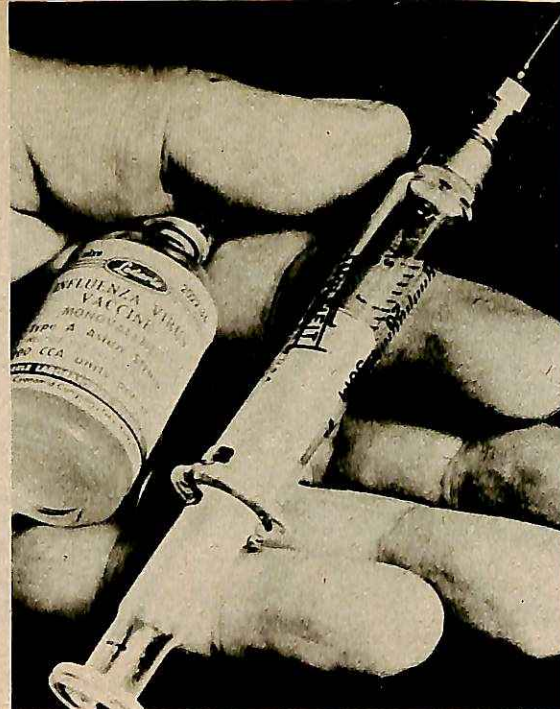
Στις 22 Μαΐου ό ιός απομονώθηκε τελείως και διαπιστώθηκε πως άνήκει στον τύπο «Α», στον τύπο δηλαδή πού προκαλεί τις τέσσερις κυριότερες μορφές γρίπης. Τού έδόθηκαν τα στοιχεία της ταυτότητος «Α. 305 ‘Ιαπωνία - 57». ‘Ακόμη διαπιστώθηκε ότι ό ιός της ασιατικής γρίπης παρουσιάζει καταπληκτική άντοχή, τη μεγαλύτερη πού έχει παρατηρηθ σε 10 τύπους γρίπης κατά τα τελευταία 25 χρόνια πού παρακολουθείται συστηματικά αυτή ή ασθένεια.

Τεχνητή μόλυνση

‘Ο ιός της ασιατικής γρίπης εισάγεται με μία ψιλή δελόνα στο αγγό, πού έχει έπωασθ επί δεκα ήμέρες, και αφήνεται να καλλιερηθ επί σαρραντακοτώ ώρες. Σ’ αυτό τόν διάστημα τα αγγά παραμένουν σ’ ένα περιβάλλον σταθερής θερμοκρασίας και άκολουθως τα μεταφέρουν στο εργαστήριο, όπου, αφού άνοίξουν τόν κέλυφος, με μία ειδική σήριγγα αναρροφούν τόν μολυσμένο περιεχόμενο. ‘Ο ιός, πού προέρχεται απ’ αυτή την ιδιότυπη «συγκομιδή», φυλάσσεται σε μεγάλες φιάλες. ‘Η παρατέρα έπεξεργασία του γίνεται με υπεριώδεις ακτίνες και φορμαλίνη, ή όποια εξασφαλίζει και την άποστείρωση της άμπουλας. ‘Η πολύπλοκη αυτή διαδικασία είναι ό κύριος λόγος πού τόν αντιγριππικό έμβόλιο δεν είναι δυνατόν να παρασκευασθ σε μεγάλες ποσότητες.

Η ιστορία
της παρασκευής του έμβολιου
είναι μιά από τις πιο
συγκινητικές κ' έλπιδοφόρες
έκδηλώσεις
της διεθνούς συνεργασίας

←

Ο ΕΜΒΟΛΙΑΣΜΟΣ είναι απλούστατος. Μιά σήριγγα και τὸ φιαλίδιο τοῦ ὁροῦ εἶναι τὰ μοναδικὰ ἀναγκαῖα σὺνεργα. Καὶ ὅσον ἀφορὰ τὴν σήριγγα ἀφθονοῦν. Δυστυχῶς, ὅμως, οἱ ποσότητες τοῦ ἐμβολίου ποὺ παρασκευάσθηκαν μέχρι σήμερα εἶναι περιορισμένες, ὥστε δὲν μπορεῖ νὰ γίνη λόγος γιὰ ἐν γενικὸ ἐμβολιασμὸ.

Τώρα πιά ἓνα καινούργιο πρόβλημα περίμενε τὴ λύση του: ἡ γρήγορη καὶ σὲ τεράστιες ποσότητες παρασκευὴ τοῦ ἐμβολίου γιὰ νὰ μπορέσῃ ἡ «Παγκόσμιος Ὀργάνωση Ὑγείας» νὰ ἐφοδιάσῃ τὰ 46 ἔθνη ποὺ εἶναι, μέλη τῆς, κ' ἔπρεπε φυσικὰ ἡ παρασκευὴ τοῦ ἐμβολίου νὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ πολλές χώρες, ἐκτὸς τῆς Ἀμερικής.

Ἀρχίζει ἡ παραγωγή

Στὴς 24 Μαΐου, ἕξη ἑταιρίες ἀρχισαν τὴν παραγωγή τοῦ ἐμβολίου, ποὺ — πρέπει νὰ σημειωθῇ — εἶναι πολυδάπανο. Προσελήφθη νέο προσωπικὸ καὶ χρειάστηκε νὰ γίνουν προμήθειες ἑκατομμυρίων αὐγῶν γιὰ τὴν καλλιέργειαν τοῦ ιού. Μέρα-νύχτα, τρεῖς δόκιμες ἐναλλάσσονταν συνεχῶς σ' αὐτὰ τὰ ἐργαστᾶσια, ἐνῶ ταυτόχρονα ἡ ἀμερικανικὴ κυβέρνησις διέταξε νὰ διενεργηθοῦν δοκιμαστικὲς ἐφαρμογές τοῦ ἐμβολίου γιὰ νὰ διαπιστωθῇ ἂν ἦταν ἀδελφὸς καὶ ἀποτελεσματικὸ. Τὴν εὐχὴν τῶν δοκιμῶν γιὰ τὸ ἀδελφὸς τοῦ ἐμβολίου ἀνέλαβε τὸ Ἐθνικὸ Ἰνστιτούτο Ὑγείας. Ὅσο γιὰ τὴν ἀποτελεσματικότητά του, οἱ δοκιμὲς ἐξετελέσθηκαν στὸ Ἰνστιτούτο τοῦ Γουόλτερ Ρήντ, πᾶν σὲ ἐθελοντές.

Στὴς 14 Ἰουνίου, δύο ἀκριβῶς μῆνες ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποὺ ὁ δρ. Χίλλεμαν πληροφορήθηκε ἀπὸ τὴς ἐφημερίδες γιὰ τὴν ἐπιδημία τοῦ Χόγκ-Κόνγκ ἡ-

ταν ἔτοιμο τὸ πρῶτο φορτίο τοῦ νέου ἐμβολίου. Οἱ δοκιμὲς εἶχαν ἀποδείξει ὅτι εἶναι ἀδελφός, καὶ οἱ ἐξετάσεις τοῦ σώματος πλήθους ἐθελοντῶν, ποὺ προσφέρθηκαν νὰ ἐμβολιασθῶν, ἀπέδειξε ὅτι τὸ ἐμβόλιο δημιουργεῖ μέσα στὸ αἷμα τὴν χημικὴν ἐκείνη οὐσίαν, τὴν γνωστὴν μὲ τὸ ὄνομα ἀντισώματα, ποὺ ἐξουδετερώνουν τὸν ιὸ καὶ προστατεύουν τὸν ἐμβολιασθέντα ἀπὸ τὸν κίνδυνο τῆς προσβολῆς.

Ἀπὸ καθὲ 100 ἀνθρώπους ποὺ μολιάσθηκαν πιστεύεται ὅτι οἱ 70 δὲν θὰ προσβληθοῦν ἀπὸ τὴν ἐπιδημία. Τὸ ἐμβόλιο δὲν μπορεῖ φυσικὰ νὰ ἐξοντώσῃ τὸν ιὸ, ἀλλὰ μπορεῖ νὰ ἀνακόψῃ τὴν ἐξάπλωσή του καὶ νὰ περιορίσῃ σημαντικὰ τὴν νοσογόνο του ἐπίδραση.

Ἡ πρώτη φάση τοῦ πολέμου

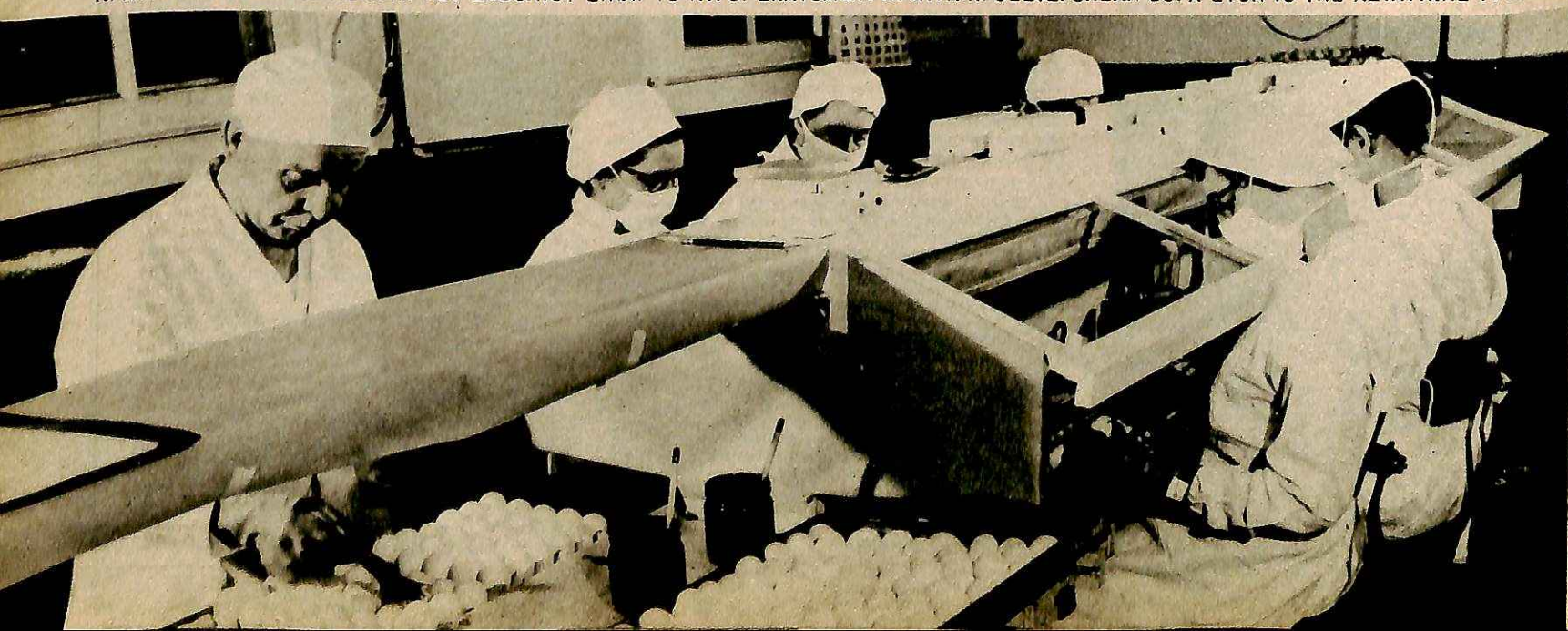
Ἐδῶ τελειώνει ἡ πρώτη φάση τοῦ πολέμου κατὰ τὴν γρίππη. Ἀλλὰ ὁ ἐχθρὸς δὲν εἶναι εὐκολὸ νὰ ἐξοντωθῇ. Σὲ πολλές χώρες εἶχε προσλάβῃ πιά τὴ μορφή πανδημίας καὶ τὰ ἐργαστήρια δὲν προλαβαίνουν νὰ παρασκευάσουν τὴν ἀπαιτούμενη ποσότητα ἐμβολίου. Συγκεκριμένα, μέχρι τὴν 1η Σεπτεμβρίου, οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες, εἶχαν παρασκευασθῇ ἓνα ἑκατομμύριο μόνον ἐμβόλια. Πιστεύεται, ὅμως, ὅτι μέχρι τὸ Φεβρουάριο τοῦ 1958 θὰ

εἶναι ἔτοιμα 60 ἑκατομμύρια ἐμβόλια. Τὸ ἥμισυ σχεδὸν τῶν διαθέσιμων ἐμβολίων ἔχει διατεθῇ στὴς ἑνωπλεις δυνάμεις. Τὸ ἄλλο ἥμισυ χορηγεῖται μὲ μεγάλη φειδῶ μόνον σὲ γιαιτράς, σὲ νοσοκόμους, σὲ ἐργαζομένους στὰ νοσοκομεία, καθὼς καὶ στοὺς ἀπασχολομένους σὲ ὑπηρεσίες ζωτικῆς δημοσίας ὠφελείας. Καὶ μόνο μικρὲς ποσότητες χρησιμοποιοῦνται γιὰ τὸν ἐμβολιασμὸ ἡλικιωμένων, δρεφῶν καὶ ἀσθενικῶν ἀτόμων, ποὺ ἡ προσβολή τους ἀπὸ τὴν γρίππη θὰ ἔθετε σὲ ἄμεσο κίνδυνο τὴ ζωὴ τους.

Ἀγῶνας δρόμου...

Μὲ τὴς προϋποθέσεις αὐτές, εἶναι φανερό ὅτι ἑκατομμύρια ἄνθρωποι, καὶ οἱ στίς χώρες ποὺ παρασκευάζουν ἐμβόλια καὶ σ' ἐκείνες ποὺ δὲν παρασκευάζουν, μένουν ἀπροστάτευτοι. Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς, παράλληλα μὲ τὴν ἐντατικὴ παρασκευὴ ἐμβολίων, ὅλες οἱ φαρμακευτικὲς ἑταιρίες τῆς Ἀμερικής ἀύξησαν καὶ τὴν παραγωγή ἀντιβιοτικῶν, ποὺ καταπολεμοῦν τὴς ἀσθένειες ἐκείνες ποὺ προσβάλλουν ἕναν ἐξασθενημένο ἀπὸ γρίππη ὁργανισμό. Γιατί, ὅπως εἶναι γνωστὸ, ὅλα σχεδὸν τὰ θανατηφόρα κρούσματα, ποὺ προκαλεῖται ἡ ἐπιδημία, ἀφείλονται στὴς διάφορες ἐπιπλοκὲς τῆς ἀρρώστιας. Καὶ, γιὰ τὴν ὥρα, τὸ μόνον ποὺ μπορεῖ νὰ γίνη εἶναι νὰ συνεχισθῇ ὁ ἀγῶνας δρόμου μεταξὺ τῶν ἐργαστηρίων παρασκευῆς ἐμβολίων καὶ τοῦ ἐξ Ἀσίας ἐχθροῦ. ■ ■ ■

ΠΡΩΤΗ ΥΛΗ ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΕΜΒΟΛΙΟΥ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΑΥΓΟ. ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΑΥΓΑ ΠΡΟΣΦΕΡΘΗΣΑΝ ΒΟΡΑ ΣΤΟΝ ΙΟ ΤΗΣ ΑΣΙΑΤΙΚΗΣ ΓΡΙΠΠΗΣ

Εἴμαστε ἡμεῖς καὶ τὴν ἀδελφοῦντες,
ἔχουμε καὶ τὴν ἀδελφοῦντες γιὰ δύο.

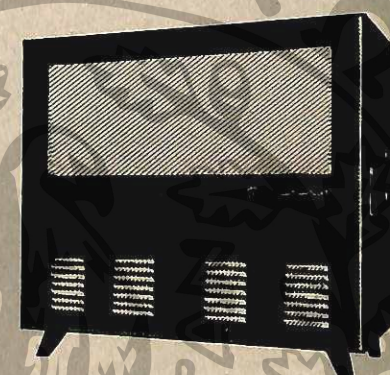
Εἴμαστε πάντα χαρούμενες μ' ὅλο τὸ τραγουδάμε

Μία ποὺ μᾶς εἶδε στὸ δρόμο εἶδε:

«Μπράβο...εἴσαοτε ὠμορφοῦντες σὰν καὶ γερὲς σὰν

Ἡ μαμά μας εἶναι περήφανη γιὰ μᾶς, τὸ ἴδιο καὶ οἱ δάσκαλοί μας

Ὅπου πηγαίνουμε, οἱ εἶναι εὐχαριοῦνται καὶ δὲν φοβοῦνται τὸν γιὰ εἴμαστε

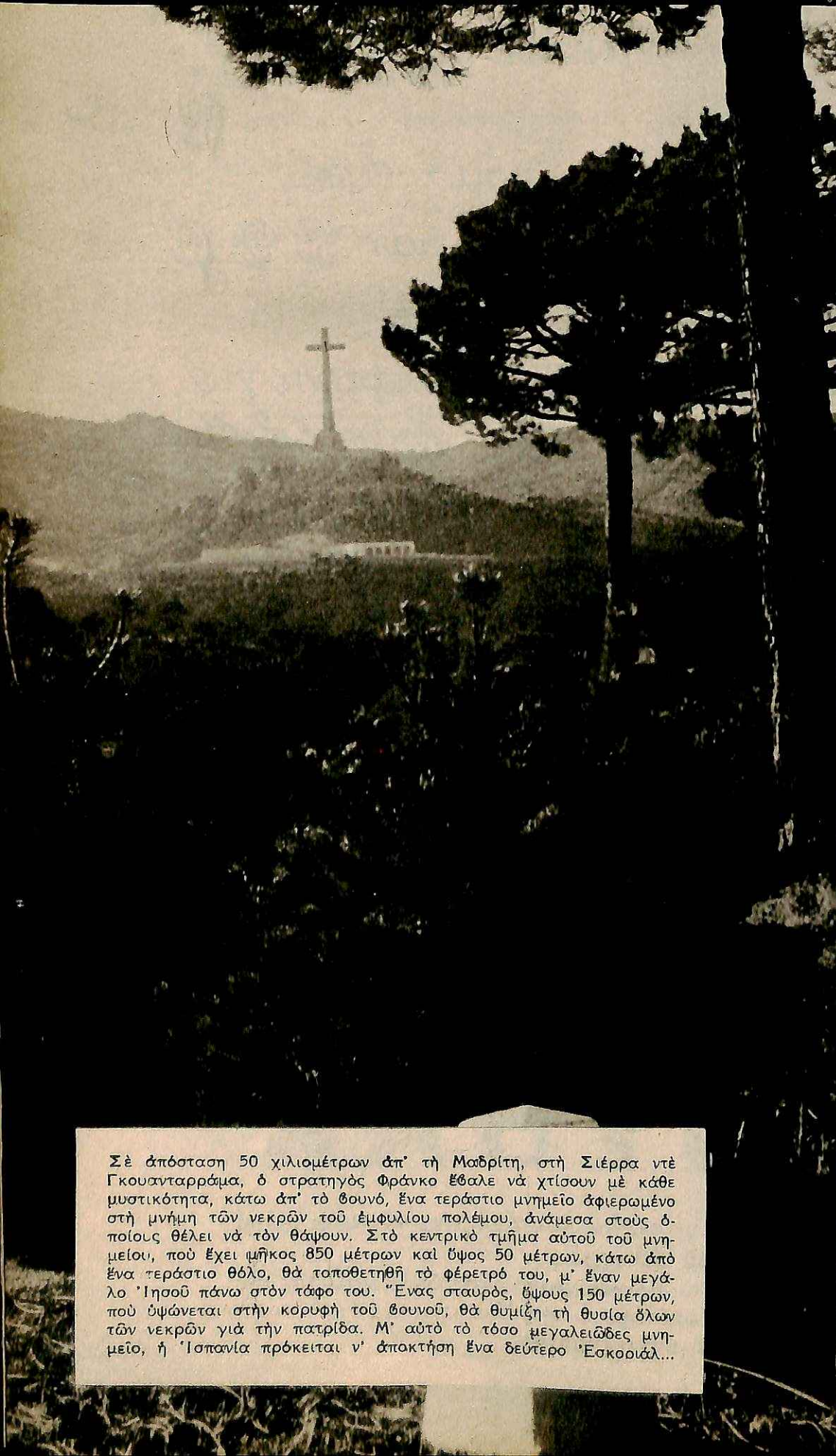

Θερμάστρες ΙΣΟΛΑ

ποὺ προσφέρονται σὲ 8 τύπους καταλλήλους γιὰ ὅλα τὰ σπιτία, γιὰ κάθε τσέπη, ἀπὸ 1.900 δραχμὲς

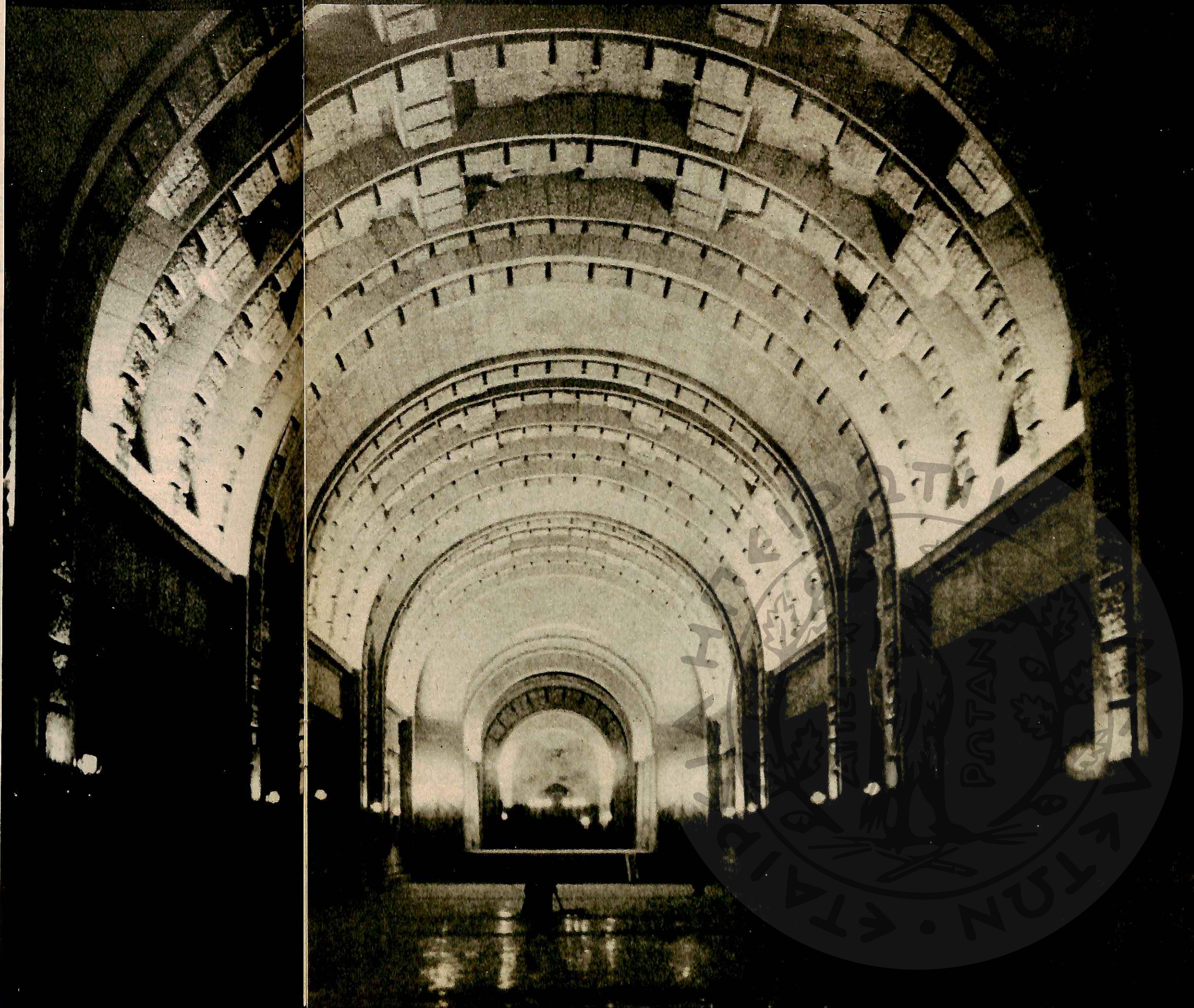
θερμάστρες μὲ καυστήρα καὶ λαβύρινθο ἀπὸ πυρίμαχο ἀνοξειδωτὸ χάλυβα, ποὺ πολλαπλασιάζουν τὴν ἀπόδοσι τῆς θερμότητος. Μεγάλοι τύποι, μὲ θέσι γιὰ ἀνεμιστήρα — Μικροὶ τύποι, μὲ ἐστία μαγειρεύματος.

Δεκαπέντε χρόνια μιά στρατιά έργατῶν
κτίζει τὸ μαυσωλεῖο τοῦ Φράνκο

Σὲ ἀπόσταση 50 χιλιομέτρων ἀπ' τὴ Μαδρίτη, στὴ Σιέρρα ντὲ Γκουανταρράμα, ὁ στρατηγὸς Φράνκο ἔβαλε νὰ χτίσουν μὲ κάθε μυστικότητα, κάτω ἀπ' τὸ βουνό, ἓνα τεράστιο μνημεῖο ἀφιερωμένο στὴ μνήμη τῶν νεκρῶν τοῦ ἐμφυλίου πολέμου, ἀνάμεσα στοὺς ὁποίους θέλει νὰ τὸν θάψουν. Στὸ κεντρικὸ τμῆμα αὐτοῦ τοῦ μνημεῖου, ποὺ ἔχει μῆκος 850 μέτρων καὶ ὕψος 50 μέτρων, κάτω ἀπὸ ἓνα τεράστιο θόλο, θὰ τοποθετηθῇ τὸ φέρετρό του, μ' ἓναν μεγάλο Ἰησοῦ πάνω στὸν τάφο του. Ἐνας σταυρὸς, ὕψους 150 μέτρων, ποὺ ὑψώνεται στὴν κορυφὴ τοῦ βουνοῦ, θὰ θυμίσῃ τὴ θυσία ὅλων τῶν νεκρῶν γιὰ τὴν πατρίδα. Μ' αὐτὸ τὸ τόσο μεγαλειώδες μνημεῖο, ἡ Ἰσπανία πρόκειται ν' ἀποκτήσῃ ἓνα δεύτερο Ἑσκοριάλ...

ΓΙ' ΑΥΤΟΝ ΧΤΥΠΑ Η ΚΑΜΠΑΝΑ

“Όλα είναι γιγαντιαία

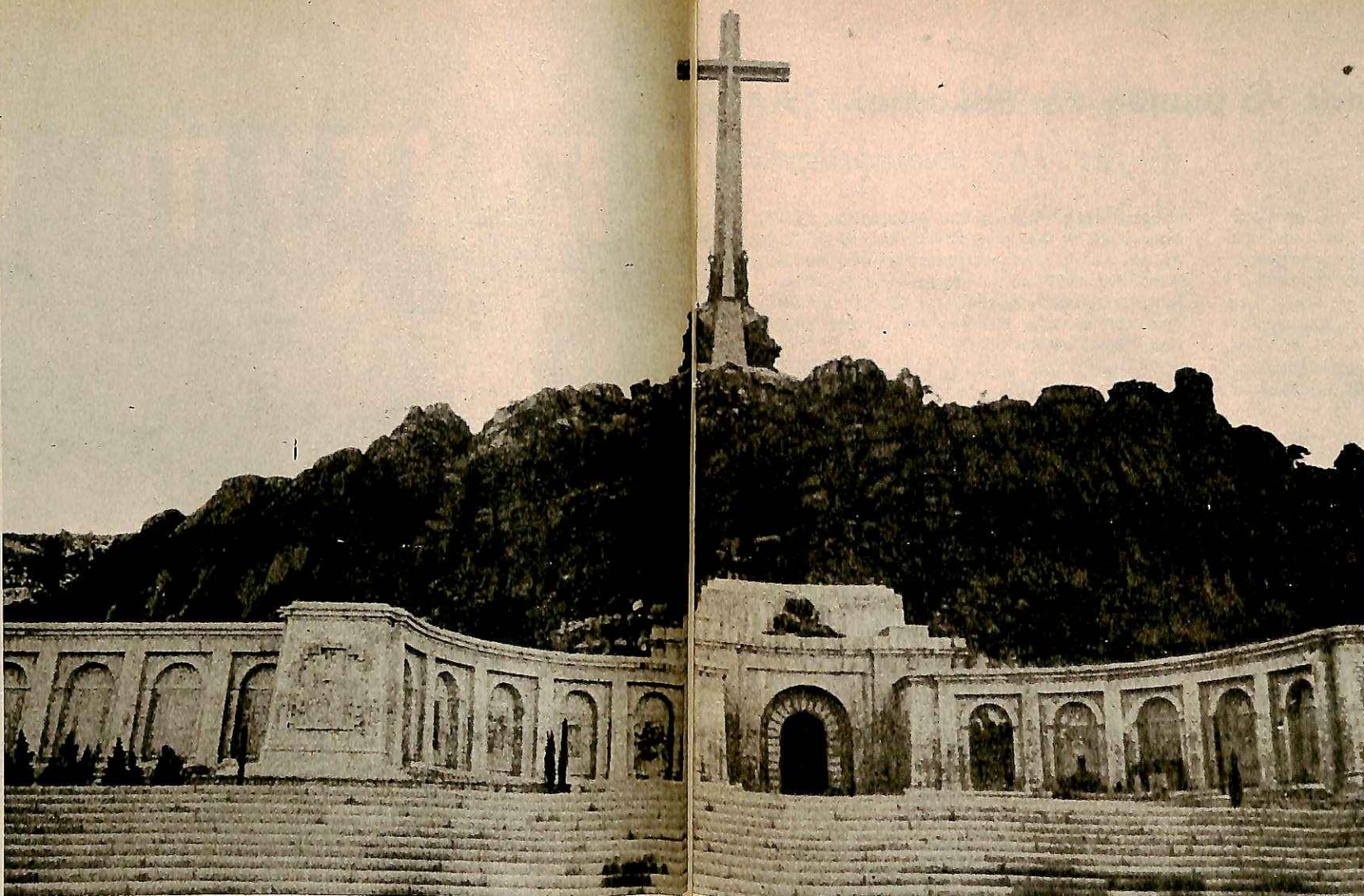
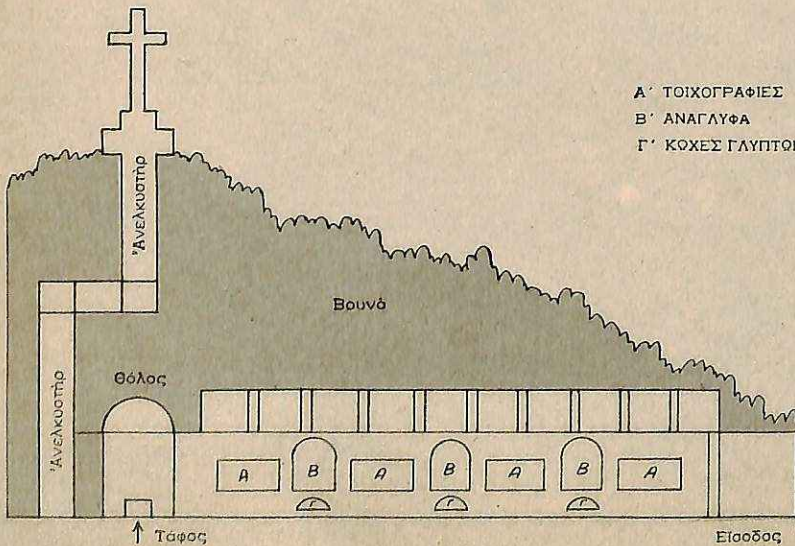
ο σταυρός, ή Παναγία τ' ανάγλυφα

ο πόθος για την ύστεροφημία

Πάνε 15 χρόνια από τότε που ένας στρατός από χτίστες και εργάτες όλων των ειδών δουλεύουν, με μεγάλη μυστικότητα, βορειοδυτικά της Μαδρίτης, ανάμεσα στα βουνά της Σιέρρα ντέ Γκουανταρράμα, για να φτιάξουν το μεγαλόπρεπο μνημείο και το διπλανό μοναστήρι, που οι καλόγεροί του θα κάνουν κάθε μέρα τη θεία λειτουργία, όπως γίνεται στο Έσκοριάλ. Απ' την έναρξη των εργασιών, στρατεύματα προστατεύουν ζηλότυπα το κρατικό μυστικό έναντι της περιέργειας των κατοίκων. Άλλα δταν, έδω κ' ένα χρόνο, οι όρεσιβιοι είδαν να ύψωνεται στην κορυφή ενός λόφου ένας σταυρός ύψους 150 μέτρων, κατάλαθαν πως πρόκειται για ένα τιτάνιο έργο. “Όλα είναι γιγαντιαία, πράγματι, σ' αυτό το μνημείο, απ' την Παναγία, ύψους 46 μέτρων, που θα διακοσμήση την είσοδο, ως τ' 20 γλυπτά, ύψους 22 μέτρων, που θα σκεπάζουν την πρόσοψη, έξεικονίζοντας τις ένδοξότερες φάσεις του έθνικιστικού αγώνα. Στο κύριο κτίριο, που θάχει μήκος 850 μέτρων και ύψος 50 μέτρων, οι τοίχοι θ' είναι σκεπασμένοι με όχτω ταπετσαρίες, χωρισμένες με ισάριθμα ανάγλυφα, που θα είναι αφιερωμένα στην Παναγία και το Θεόν Βρέφος. Κάτω από κάθε ανάγλυφο, ένα ιερό θα έπιτρέπη την τέλεση της λειτουργίας. Ακριβώς κάτω απ' το σταυρό, σ' εια κυκλική αίθουσα που θάχει έναν τεράστιο θόλο, θ' αναπαύεται, μέσα στον θαυμαστό τάφο του, ο στρατηγός Φράνκο.

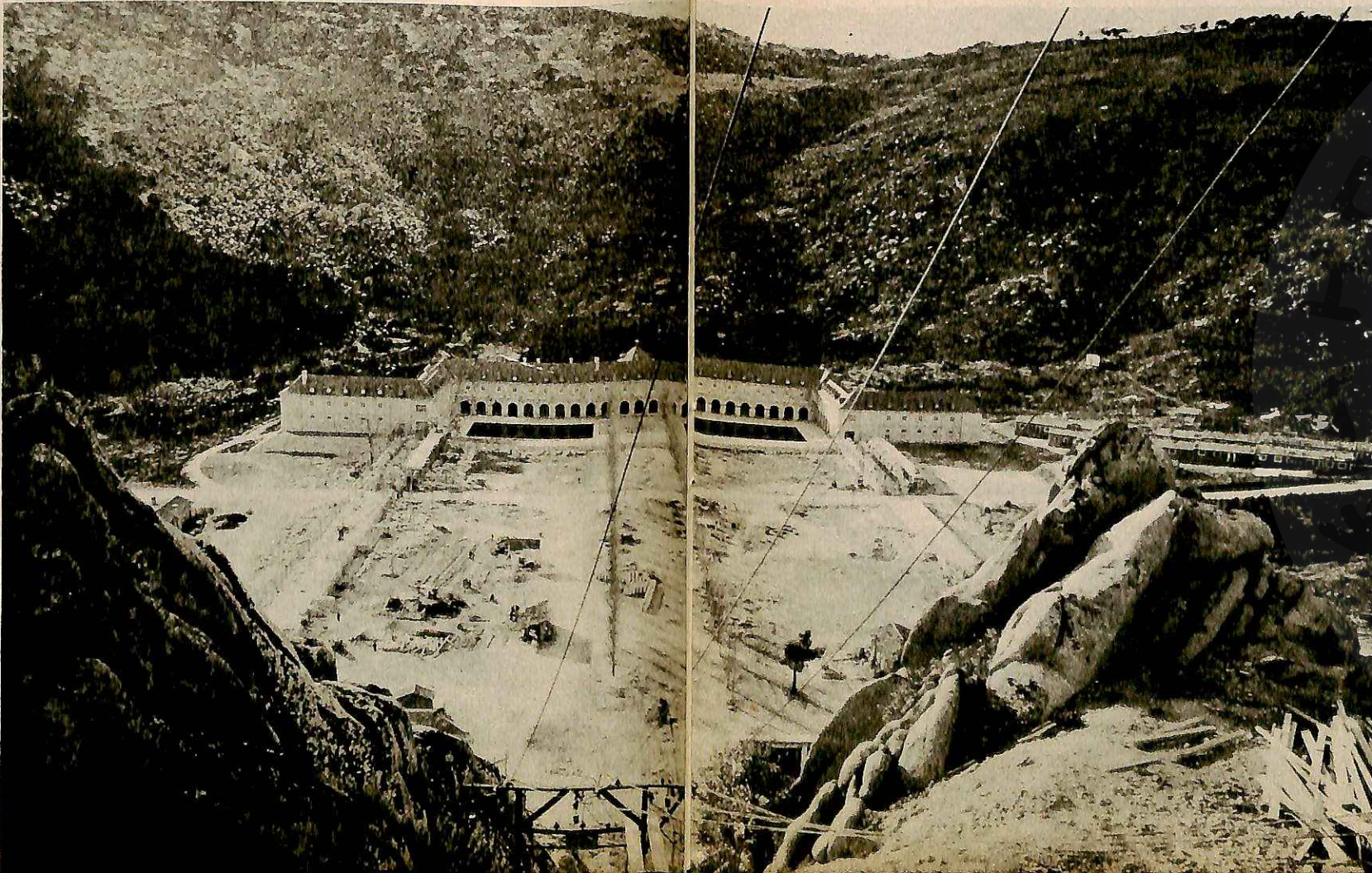
Ο θόλος θάχει το ίδιο ύψος με τον Άγιο Πέτρο της Ρώμης, και θ' είναι στολισμένος με έγχρωμα μωσαϊκά και γλυπτά. Ση θέση του, ένα μπαλκόνι με χάλκινα κάγκελλα θα έπιτρέπη στους επισκέπτες να βλέπουν τόν τάφο, που προορίζεται για τόν στρατηγό.

ΣΧΕΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΠΟΥ ΔΕΙΧΝΕΙ ΤΟ ΜΝΗΜΕΙΟ ΣΤΟ ΣΥΝΟΛΟ ΤΟΥ

ΕΙΝΑΙ ΑΔΥΝΑΤΟ ΝΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΗΘΗ ΟΛΟΚΛΗΡΗ ΜΑΖΥ Η ΠΡΟΣΟΨΗ ΤΟΥ ΜΑΥΣΩΛΕΙΟΥ. ΓΛΥΠΤΑ ΘΑ ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΟΥΝ ΤΙΣ ΕΙΚΟΣΙ ΚΟΓΧΕΣ ΤΗΣ

400 ΜΕΤΡΑ ΑΠΟ ΤΗ ΒΑΣΗ ΤΟΥ ΕΠΙΒΛΗΤΙΚΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΚΤΙΣΘΗΚΕ Η ΜΟΝΗ, ΟΠΟΥ ΟΙ ΚΑΛΟΓΕΡΟΙ ΤΕΛΟΥΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ ΤΗ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

ΟΛΑ ΓΙΓΑΝΤΙΑΙΑ και έπιβλητικά. Άνάμεσα από τα κολοσσιαία αγάλματα, που διακοσμούν τη βάση του πλώριου σταυρού, διακρίνονται οι ηλεκτρικές εγκαταστάσεις, οι οποίες χρησιμεύουν για τη φωταγωγή του.

“Ως ἓνα σημεῖο ὁ Φράνκο δέλησε νὰ μιμηθῇ τὸ Ἑσκοριάλ. ” Ἀγνωστο ὅμως ἂν δὰ μπορέση νὰ φυλακίσῃ ἐδῶ μέσα καὶ τὴν τέχνη

Στὴν ἄκρη τοῦ μαυσωλείου, τὸ κύριο παρεκκλήσι, πού οἱ ξύλινοι πάγκοι του ἔχουν παραστάσεις καιμωμένες μὲ τὸ χέρι, θὰ εἶναι στολισμένο μὲ γλυπτὰ κι ἀγάλματα πολεμιστῶν καὶ ἁγίων.

“Ὅλα στὸ μεγαλειῶδες αὐτὸ ἔργο εἶναι ἰσπανικά —ἀπ’ τὸ ὕλικό πού χρησιμοποιεῖται, ὡς τοὺς καλλιτέχνες πού τῶν διακοσμῆσει. Εἶναι ἀδύνατο νὰ μπῇ κανεὶς στὸ μαυσωλεῖο χωρὶς εἰδικὴ ἄδεια τοῦ Πράντο, ἄδεια πού δίδεται πολὺ δύσκολα. Αὐτὸ τὸ «κρατικὸ μυσικὸ, ἀπὸ πέτρα καὶ γρανίτη» παρουσιάζομε ἐδῶ στοὺς ἀναγνώστες μας. Οἱ φωτογραφίες ἔχουν παρθῇ ἀπὸ τοὺς φωτορεπόρτερς ἐνὸς μεγάλου γαλλικοῦ περιοδικοῦ, πού πέτυχαν αὐτὴ τὴν ἄδεια.

“Ἐνα ἀπ’ τὰ ὑποβλητικώτερα ἀγάλματα τοῦ μνημείου εἶναι ἀσφαλῶς τὸ τεράστιο ἄγαλμα τοῦ Ἰησοῦ, πού θρῖσκεται πάνω στὸν τάφο τοῦ στρατηγοῦ Φράνκο. Ὁ Χριστὸς αὐτὸς εἶναι κατάκοιτος καὶ καλύπτει ὁλόκληρο τὸ μῆκος τοῦ τάφου. “Ὅπως εἴπαμε, ὁ τάφος θρῖσκεται ἀκριβῶς κάτω ἀπ’ τὸν πανύψηλο σταυρό, πού φαίνεται ἔξω ἀπ’ τὸ μαυσωλεῖο.

Τὴ νύχτα, ὁ σταυρὸς θὰ φωταγωγῆται, γιὰ νὰ θυμίζῃ στοὺς Ἰσπανοὺς τὴ δόξα τῶν νεκρῶν τοῦ ἐμφυλίου πολέμου, πού ἔπεσαν

γιὰ τὴν πατρίδα. Στὴ θάση τοῦ σταυροῦ θρῖσκονται τεράστια ἀγάλματα, ἀνάμεσα στὰ ὁποῖα περνοῦν οἱ ἠλεκτρικὲς ἐγκαταστάσεις, πού θὰ ἐπιτρέψουν τὴ φωταγώγησή του.

Τὸ μοναστήρι, πού χτίστηκε κοντὰ στὸ μνημεῖο, θρῖσκεται σὲ ἀπόσταση 400 σχεδὸν μέτρων ἀπ’ τὸ μεγάλο σταυρό. Οἱ καλόγεροι αὐτοῦ τοῦ μοναστηριοῦ θὰ πηγαίνουν στὸ μαυσωλεῖο γιὰ νὰ τελοῦν καθημερινὰ τὴ θεία λειτουργία.

Τὸ Ἑσκοριάλ (ἢ Ἑσκουριάλ), πού θέλησε νὰ μιμηθῇ, ὡς ἓνα σημεῖο, ὁ Φράνκο μὲ τὸ μεγάλο του μνημεῖο, θρῖσκεται στὴν ὁμώνυμη κωμόπολη, πού ἀπέχει 38 χιλιόμετρα ἀπ’ τὴ Μαδρίτη (ὅσο περίπου καὶ τὸ καινούργιο μαυσωλεῖο). Πρόκειται γιὰ ἓνα θαυμάσιο οἰκοδόμημα, πού συνδυάζει ἀνάκτορα, μοναστήρι καὶ βασιλικὸ νεκροταφεῖο. Τὴν οἰκοδομὴ αὐτὴ τὴν ἔχει χτίσει ὁ Φίλιππος Β', στὰ 1563, καὶ τὴ συμπλήρωσαν ὁ Φίλιππος Γ' καὶ ὁ Φίλιππος Δ', στὰ 1654. Τὸ τεράστιο οἰκοδόμημα, μὲ τοὺς ψηλοὺς του πύργους, τίς ἐκκλησίες, μὲ τὸ παλάτι του, τὰ μοναχικὰ κελλιά, τίς βιβλιοθῆκες, τὰ ἐργαστήρια καὶ τίς κατοικίες τῶν τεχνιτῶν καὶ τῶν ἐργατῶν, τοὺς διαφόρους κήπους καὶ τὸν ἀμέτρητο πλοῦτο του, θαμπώνει κυριολεκτικὰ

τὸν ἐπισκέπτη. “Ἐχει σχῆμα ὀρθογώνιας σχάρας, γιὰτὶ ὁ Φίλιππος Β' τὸ ἔχτισε ἔπειτα ἀπ’ τὴ νίκη του στὴ μάχη τοῦ Ἁγίου Κουϊντίνου, στὰ 1557, καὶ τὸ ἀφιέρωσε στὸν Ἅγιο Λαυρέντιο, πού γιόρταζε τὴν ἡμέρα τῆς μάχης, καὶ πού εἶχε πεθάνει ἔπειτα ἀπὸ μαρτύριο πάνω σὲ σχάρα.

Τὸ Ἑσκοριάλ πιάνει μιὰ περιοχὴ μήκους 240 μέτρων, πλάτους 140 καὶ ὕψους 30 (μικρότερη, δηλαδὴ, ἀπ’ τὸ καινούργιο μνημεῖο), κ' ἔχει 7 πύργους, 15 πόρτες, 22 στόλους, 17 σταυροειδεῖς διαδρόμους καί... 1110 παράθυρα! Γιὰ κατοικίδια τῶν μοναχῶν, πού ἦταν ἄλλοτε κάπου 200, ὑπάρχουν δυὸ σειρές ἀπὸ κελλιά, κι ἀνάμεσα στίς μεγάλες αἰθούσες θρῖσκεται ἡ περίφημη βιβλιοθήκη τοῦ Ἑσκοριάλ, πού ἡ ἀξία της εἶναι μεγαλύτερη ἀπ’ ὅλων τῶν ἀντικειμένων πού ὑπάρχουν ἐκεῖ μέσα. Περιέχει συνολικὰ 30.000 πολύτιμα καὶ σπανιώτατα ἐντυπα ἔργα, καθὼς καὶ 4.300 χειρόγραφα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὰ 567 εἶναι ἑλληνικά καὶ τ' ἄλλα ἀραβικά, ἰσπανικά, λατινικά, κλπ.

Δὲν εἶναι, θέβαια, γνωστὸ ὡς ποιὸ σημεῖο τὸ καινούργιο μνημεῖο πού χτίζει ὁ στρατηγὸς Φράνκο θὰ περιέχῃ καὶ καλλιτεχνικοὺς θησαυροὺς. Πάντως, ὅμως, οἱ καλύ-

τεροι σύγχρονοι Ἰσπανοὶ καλλιτέχνες ἔχουν θαλθῇ νὰ τὸ διακοσμήσουν καὶ νὰ τὸ κάνουν ἐπιβλητικὸ καὶ μεγαλοπρεπές.

Τὸ μαυσωλεῖο δὲν εἶναι ἡ μόνη ἐνδειξη ὅτι τὸν στρατηγὸ Φράνκο ἀπασχολεῖ πολὺ ἡ ὑστεροφημία. Πολλὲς τελευταῖες ἐνέργειές του δείχνουν πὼς θέλει νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸ καθεστῶς του καὶ μετὰ τὸ θάνατό του. Καθὼς δὲν ἔχει ὁ ἴδιος ἄρρενες ἀπογόνους, σκέφτηκε νὰ ἐπαναφέρῃ στὴν Ἰσπανία τὴ μοναρχία, πού ἀποτελεῖ μιὰ ἐγγύηση κοινωνικῆς σταθερότητας καὶ πού συγχρόνως εἶναι ἀφωσιωμένη στὸν καθολικισμό. Ἡ προτίμηση τοῦ στρατηγοῦ στράφηκε πρὸς τὸν νεαρό Χουάν-Κάρλος, τὸ γιὸ τοῦ ἐπισήμου διεκδικητοῦ τοῦ ἰσπανικοῦ θρόνου, Δὸν Χουάν. Ἀλλὰ στὸ ζήτημα αὐτὸ ἀντιμετωπίζει δυσκολίες, γιὰτὶ πολλοὶ μοναρχικοὶ προτιμοῦν τὴ νόμιμη τάξη τῆς διαδοχῆς κ' ἐπιμένουν πὼς, ἀφοῦ ζῇ ὁ πατέρας, πρέπει νὰ προτιμηθῇ ἀπ’ τὸ γιό. Πάντως, τὸ γεγονός εἶναι ὅτι ὁ στρατηγὸς Φράνκο, βλέποντας ὅτι περνοῦν τὰ χρόνια κι ὅτι ὁ ἴδιος δὲν εἶναι, θέβαια, ἀθάνατος, προετοιμάζει τὴν Ἰσπανία γιὰ τὴν κατάστασι πού θὰ τὸν διαδεχθῇ. Καὶ τὸ μαυσωλεῖο τῆς Σιέρρα ντὲ Γκουανταρράμα τὸ βλέπει, ἀσφαλῶς, σὺν τῇ συμβολικῇ ἐπισφράγιση τῆς ζωῆς του καὶ τοῦ ἔργου του... ■ ■ ■

ΜΙΑ... ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑ: ΑΠΟ ΤΗ ΒΑΣΗ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΤΟ ΑΓΑΛΜΑ ΞΕΠΕΡΝΑΕΙ ΤΑ 15 ΜΕΤΡΑ

ΚΑΤΩ ΑΠ' ΤΟΝ ΤΕΡΑΣΤΙΟ ΘΟΛΟ ΜΕ ΤΑ ΨΗΦΙΔΩΤΑ ΘΑ ΕΙΝΑΙ Ο ΤΑΦΟΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ

ΕΝΑΣ ΓΙΓΑΝΤΙΟΣ ΙΗΣΟΥΣ ΑΠΟ ΜΑΡΜΑΡΟ ΘΑ ΚΑΛΥΠΤΗ ΤΟΝ ΤΑΦΟ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΦΡΑΝΚΟ. Ο ΚΑΟΥΝΤΙΛΙΟ ΚΑΤΕΧΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΓΩΝΙΑ ΝΑ

ΑΠΑΘΑΝΑΤΙΣΗ ΤΟ ΠΕΡΑΣΜΑ ΤΟΥ ΑΠΟ ΤΗ ΓΗ

Νουβέλλα του STANLEY ELLIN

1

Για πρώτη φορά ύστερ' από χρόνια ο Κορνέλιους, χρηματιστής στην Ουώλ Στρήτ, γύριζε στο σπίτι του μ' ένα τράινο άλλο από το εξιπρές. Το εξιπρές ήτανε το τράινο του. Του ταίριαζε, όπως του ταίριαζαν και οι επίβιατες που το έπαιρναν τακτικά μαζί του. 'Ανώτεροι υπάλληλοι, έπαγγελματίες, άνθρωποι με υπόσταση και αξιοπρέπεια, που δεν είχαν ανάγκη από συστάσεις για ν' αναγνωρισούν ο ένας στο πρόσωπο του άλλου έναν δμοίο τους, ούτε από λόγια για να συνηνοούνται. «'Αχ, αν δεν ήταν αυτό το γεύμα...» συλλογίζονταν ο Κορνέλιους. 'Αλλά ο γερουσιαστής είχε επιμείνει πολύ, τόσο πολύ, που ο Κορνέλιους δεν μπορούσε ν' αρνηθί. 'Ετσι, ήταν τώρα υποχρεωμένος να υποστή τουτό το προμερώτερο απ' όλα τα μαρτύρια: ένα επίσημο γεύμα μεσοβδόμαδα. Καί, φυσικά, είχε αναγκαστή να πάρη ένα τράινο πιο νωρίς για να γυρίση σπίτι του ν' αλλάξη ρούχα, γκρινιάζοντας από μέσα του για τη βραδιά που τον περίμενε. Σε τέτιες συγκεντρώσεις πίνεις πολύ, τρώς πολύ, και την άλλη μέρα το πρωί ξυπνάς σε κακά χάλια.

Μ' αυτές τις δυσάρεστες σκέψεις στο νου, κατέβηκε βαρετά από το τράινο στη γνώριμη πλατφόρμα του σταθμού και προχώρησε προς το μέρος όπου είχε παρκαρσμένο το αμάξι του. 'Από τότε που η Κλαίρη του είχε πη πολύ προτιμύσε να κρατήση για τον έαυτό της το μεγάλο αμάξι, ο ίδιος χρησιμοποιούσε το μικρό για να πηγαίνει ούτως ή άλλως στο σταθμό. Τίς πρώτες μέρες του γάμου τους —έδώ και δυο χρόνια— η Κλαίρη είχε προτείνει να τον φέρνη η ίδια κάθε πρωί στο σταθμό και να ξαναρχεται να τον παίρνη το βρά-

δυ, αλλά η ιδέα δεν του είχε αρέσει. 'Ο τρόπος που οι άλλοι άντρες φιλούσαν κάθε πρωί μπροστά στον κόσμο τις γυναίκες τους καθώς τις αποχαιρετούσαν, τον ένοχλούσε, και μόνη η σκέψη πως θα γινόταν κι αυτός θέαμα όπως εκείνοι τον έβαζε σε μεγάλη άμηνανία. Αυτό όμως δεν του είχε πει στην Κλαίρη. Της είχε πει απλούστατα πως δεν την είχε παντρευτή ούτε για να του φροντίξη το νοικοκυριό, ούτε για να του κάνει τον σωτήρη. 'Ηθελε —της είχε πει— 'α χαίρεται η γυναίκα του τη ζωή της, όχι να τη γεμίξη με περιττά καθήκοντα.

Συνήθως η διαδρομή απ' το σταθμό ως το σπίτι, ανάμεσα απ' το έξοχικό τοπίο, δεν κρατούσε πάνω από δεκαπέντε λεπτά. Τούτη τη φορά όμως, σ' αν μ'ν έφταναν οι αναποδιές της ημέρας, ο Κορνέλιους είχε μιάν αναπάντεχη καθυστέρηση. Κάπου χιλιά μέτρα περ' απ' το σημείο όπου ο δημόσιος δρόμος διασταυρωνότανε με τον έξοχικό, ήταν οι γραμμές του τράινου. Δεν υπήρχε όμως φύλακας για να ρυθμίξη τη διάβαση των τροχοφόρων. Μονάχα ένα κόκκινο φως κ' ένα καμινάκι που κουδούνιζε τώρα δαιμονισμένα, προειδοποιώντας τον Κορνέλιους νάχη το νου του καθώς πλησίαζε. Φρενάρησε άπτοτομα και περίμενε με άνωπονηση να περάση μια άτλεωτή σειρά από φορτηγά βαγόνια. Και τότε ήταν που, πριν ακόμη ξαναβάλη μπρός τη μηχανή, τους είδε.

'Η Κλαίρη κ' ένας άντρας... 'Η γυναίκα του κ' ένας άντρας, καθισμένοι σ' ένα αυτοκίνητο που τον προσπερνούσε τραβώντας κατά την πόλη. 'Ο άντρας καθότανε στο τιμόνι —ξανθός, κορμωμένος, καιμαρωτός— με το ένα χέρι περασμένο πίσω απ' την πλάτη της Κλαίρης. 'Εκείνη, με τα μάτια κλειστά, είχε άκουμπισμένο το κεφάλι της

στον ώμο του, με μια έκφραση μακαριότητας που μάταια ο Κορνέλιους είχε αναζητήσει άπειρες φορές στο άγαπημένο της πρόσωπο. Πέρασαν απ' το πλάι του σαν άστραπη, αλλά η εικόνα χαράχτηκε στο μυαλό του ζωηρή και καθαρή σ'α μια φωτογραφία πάνω σε φίλμ.

«'Αδύνατο», είπε στον έαυτό του μη μπορώντος να πιστέψη τα μάτια του. «Δεν είναι άλλη βεια». 'Όμως η εικόνα ήταν εκεί, μπροστά του, και, με κάθε δευτερόλεπτο που περνούσε, γινότανε όλο και πιο καθαρή, όλο και πιο συντριπτική.

'Εδλεπε με διαύγεια τρομακτική τις λεπτομέρειες. Το χέρι ενός αγνώστου να κρατάη άγκισλωμένη τη γυναίκα του σ'α να ήτανε κτήμα του. Τη δική της έκφραση, έκφραση γεμάτη ύποταξη. 'Υποταγή και ήδυπάθεια.

'Ετρεμε όλόκληρος τώρα, το αίμα είχε ανεβή στο κεφάλι του, καθώς έκανε να στρίψη το αυτοκίνητο και να τους ακολουθήση. Και τότε, ξάφνου, δίστασε. Νά τους ακολουθήση πού; Σίγουρα θα γύριζαν απ' το έξοχικό σπίτι στην πόλη για να πάρη εκείνος το τράινο για τη Νέα 'Υόρκη. Κ' έπειτα; Τί μπορούσε να τους κάνει αυτός; Μιά σκηνή; Νά ταπεινωθή μπροστά σ' όλο τον κόσμο για να τους εξεφτελλίση;

'Όλα κι όλα, όχι όμως μια τέτια ταπείνωση. Είχε υποφέρει αρκετά όταν, τότε που είχε παντρευτή την Κλαίρη, είχε καταλάβει πως οι φίλοι του τον κορόιδευαν άναμεταξύ τους. 'Ενας άντρας με τη δική του κοινωνική θέση να παντρευτή τη γραμματέα του, μια κοπέλα τόσο νεότερή του! Τώρα καταλάβαινε γιατί οι φίλοι του γελοίασανε εις βάρος του. Τότε όμως ήτανε τυφλός. Το ύφος της Κλαίρης ήτανε τόσο σεμνό και ταπεινό! 'Εκανε τη δουλειά της στο γραφείο τόσο ήσυχχα! Καθότανε με τόση αξιοπρέπεια όταν της υπαγόρευε τα γράμματα του. Ντυνότανε τόσο διακριτικά!... Κι όταν την είχε καλέσει για πρώτη φορά να φάνε ένα βράδυ μαζί, η Κλαίρη είχε κοκκινίσει με την αφέλεια του κοριτσιού που δέχεται μια πρόταση για το πρώτο της ραντεβού. 'Αφέλεια! Και όλον αυτόν τον καιρό, σκέφτηκε ο Κορνέλιους με πικρία, εκείνη ασφαλώς τον κορόιδευε.

'Εκείνη και μαζί της όλος ο κόσμος. Τράβηξε για το σπίτι, οδηγώντας το αυτοκίνητο άργα, σχεδόν χωρίς να βλέπη. Το σπίτι ήταν άδειο. Και τότε ο Κορνέλιους σκέφτηκε πως, φυσικά, ήτανε Πέμπτη, η μέρα που το υπηρετικό προσωπικό είχε έξοδο, μέρα δηλαδή που έξυπνιζανε θαυμάσια τους σκοπούς της Κλαίρης. Πήγε ίσια στη βιβλιοθήκη, κάθισε μπροστά στο γραφείο και ξεκλείδωσε το επάνω συρτάρι. Το όπλο του ήτανε σ' αυτό το συρτάρι, ένα μικρό πιστόλι. Το σήκωσε με μια κίνηση άργη, ζύγισε το ψυχρό βάρος του, άπολαμβάνοντας το αίσθημα της δυναμίας που του προσεβούσε. Καί, ξάφνου,θυμήθηκε κάτι που του είχε πει κάποτε ο δικαστής Χίλλικερ, κάτι παράξενα ενδιαφέρον που του είχε αναφέρει το συμπαθητικό εκείνο γεροντάκι μια μέρα που ταξίδευαν μαζί με το τράινο.

«'Όπλα; είχε πει ο Χίλλικερ. Μαχαίρια; Λοιποί;

»Δε θα χρησιμοποιούσα τίποτε απ' αυτά αν ήθελα να σκοτώσω κάποιον. 'Η γνώμη μου είναι —και κάτι ξέρω απ' αυτά τα πράγματα— πως

για ένα τέλειο έγκλημα, δεν υπάρχει παρά ένα μονάχα ασφαλέςτατο όπλο— το αυτοκίνητο. 'Οποιοδήποτε αυτοκίνητο σε καλή κατάσταση. Γιατί; Διότι όταν ένα αυτοκίνητο τρέχη άρκετά γρήγορα, θα σκοτώση όποιον χτυπήση. Και αν ο οδηγός κατεβή και πάρη ύφος συντετριμμένο, δεν υπάρχει άμφιβολία πως όλοι θα πάρουνε με την ρεσ του και θα δούν με συμπάθεια αυτόν και όχι το θύμα που κοίτετε νεκρό χάμω και πού, έξω από, δεν είχε καμιά δουλειά να βρίσκεται μεσ' στη μέση του δρόμου. 'Αν ένας οδηγός δεν είναι μεθυμένος ή αν δεν τρέχη άσυλλόγιστα, μπορεί να σκοτώση όποιον θέλει, χωρίς να υποστη καμιά συνέπεια, εκτός από μερικές ένοχλητικές ανακρίσεις και μια τιμωρία έντελως άσημαντη.

»Γι'α σκεφτήτε, είχε συνεχίσει ο δικαστής, για τους περισσότερους ανθρώπους το αυτοκίνητο είναι κάτι σαν Θεός, και αν ο Θεός σε χτυπήση, δε φταίει κανείς άλλος παρά μονάχα η κακή σου τύχη. 'Όσο για μένα, κάθε φορά που διασχίζω ένα δρόμο, κάνω από μέσα μου μια μικρή προσευχή».

Είχε πη κι άλλα πολλά ο δικαστής με το συνήθισμένο κυνικό ύφος του, αλλά ο Κορνέλιους δεν είχε κανένα λόγο να προσπαθήση να τ'α θυμήθ. 'Ηξερε τώρα ό,τι του χρειαζότανε. Με προσοχή μεγάλη ξαναέβαλε το πιστόλι στο συρτάρι, το έκλεισε και το κλείδωσε.

'Όταν η Κλαίρη γύρισε στο σπίτι, τον βρήκε να κάθεται ακόμη μπροστά στο γραφείο του, δυσημένος σε συλλογή. Προσπάθησε να επίβληθ' στον έαυτό του και να δ'η με ψυχρή αντικειμενικότητα την θελκτική και πανέμορφη αυτή γυναίκα που τον άπατούσε και που στεκότανε τώρα στο άνοιγμα της πόρτας και τον κοίταζε με άπορη, σφίγγοντας μια μεγάλη σακούλα με ψώνια στο χέρι.

—Είδα το αυτοκίνητο στο γκαράζ, του είπε με κομμένη άναπνοη. 'Ανησυχία... Φοβήθηκα μη σου συνέβη τίποτε, μην εισαι άρρωστος...

—Είμαι πολύ καλά.

—Μά γύρισες τόσο νωρίς! Πρώτη φορά έρχεσαι τόσο νωρίς απ' το γραφείο σου.

—'Ως τώρα κατάφερα πάντα να μη δέχμαι προσκλήσεις σε γεύματα μεσοβδόμαδα.

—'Αχ, Θεέ μου! 'Εχεις δικιο, το γεύμα! Είπε η Κλαίρη. Το είχα ξεχάσει έντελως 'Ημουνα τόσο άπασχολημένη όλη τη μέρα...

—'Ααχίαια; Μ'ε τί;

—Με χιλία δυο πράγματα. Είναι, βλέπεις, η μέρα που οι υπηρέτες έχουν έξοδο και συμμαζεύω μόνι το σπίτι από πάνω ως κάτω. 'Επρίξα έπειτα μια ματιά στο ψυγείο και είδα πως έχου- με ανάγκη από μερικά πράγματα και πήγα στην πόλη να ψωνίσω.

'Εδίδε με το πηγούνι τη μεγάλη σακούλα που κρατούσε.

—Τρέχω τώρα να σου έτομάσω το μπάνιο και να δ'βάλω το σιδέρι σου.

Την είδε να φεύγη απ' το δωμάτιο. Είλικρινά, τη θαύμασε. Κάθε άλλη γυναίκα θα δικαιολογούσε την άπουσία της απ' το σπίτι με μια έπισκεψη σε κάποια φίλη, που άργότερα, έντελως τυχαία, θα έκανε ίσως τη γκάφα να τη διαψεύση. 'Η, μια άλλη γυναίκα, δε θα σκεπτιότανε ποτέ να φορτωθ'η μ' ένα άρχιστο πακέτο για να έξηγηση τη βολτούλα της στην πόλη. 'Οχι όμως η

Κλαίρη που ήταν άναμφισβήτητα τόσο έξυπνη όσο κι άμορφη.

Και η αλήθεια ήταν πως η Κλαίρη είχε μια γσρτεία καταπληκτική. Μπορεί οι φίλοι του να τον κορόιδευαν πίσω απ' την πλάτη του, όταν όμως τον καλούσανε μαζί της σ'α σπίτι τους δεν έλεγαν να ξεκολλήσουν από κοντά της. Κι όταν ο Κορνέλιους έμπαινε μαζί της σε κανένα κέντρο γεμάτο ξένους, έβλεπε τα μάτια όλων των ανδρών να την παρακολουθούν με άπροκαλυπτο ενδιαφέρον, με πόθο. 'Οχι, η Κλαίρη δεν έπρεπε να πάθη τίποτε, τίποτε άπολύτως. 'Ο άντρας ήταν εκείνος που έπρεπε να τιμωρηθ'. Αυτόν και μόνον αυτόν θα σκότωνε ο Κορνέλιους, όπως θα σκότωνε όποιοδήποτε κλέφτη που θα τολμούσε να μη σ'α σπίτι του για να του κλέψη τ' αγαθά του, όποιοδήποτε τρελλό που θα τριγύριζε μεσ' στο δωμάτιο του μ' ένα τσεκούρι στο χέρι. 'Η Κλαίρη έπρεπε, βέβαια, να πονέση κι αυτή λιγάκι, έπρεπε να πάρη ένα καλό μάθημα. 'Αλλά αυτό θα γινότανε όταν θα έβλεπε τον άλλο, τον αγαπημένο της νεκρό.

'Ο Κορνέλιους διαπίστωσε πολύ γρήγορα πως το σχέδιό του δεν ήτανε και τόσο άπλό. 'Ενα σωρό λεπτομέρειες έπρεπε να έξεπασθούν και να μελετηθούν, άπειρα γεγονότα να συνδεθούν άναμεταξύ τους με μεγάλη προσοχή, για να προετοιμασθ' έντεχνα και με άπόλυτη φυσικότητα η μεγάλη στιγμή.

Και σ' αυτό το σημείο—συλλογίζονταν ο Κορνέλιους μ' εύγνωμοσύνη— ο δικαστής, με την είρωνική του διάθεση, τον είχε δοθήσει πολύ περισσότερο απ' όσο θα μπορούσε να φανταστή κανείς. 'Ο φόνος με αυτοκίνητο είναι, αλήθεια, το τέλειο έγκλημα. 'Αν πάρης τα μέτρα σου, δεν είναι καν φόνος! Νά το θύμα, να και ο δολοφόνος σκυμμένος από πάνω του. Και οι διαδόχες προσπερνούν άδιάφορα, κοινωνώντας μελαγχολικά το κεφάλι. Στο κάτω-κάτω, τί είναι ένα ακόμη θύμα κοντά στις τριάντα χιλιάδες θύματα από αυτοκινητιστικά δυστυχήματα που αναφέρει η στατιστική κάθε χρόνο; 'Ηταν γραφτό του, θα λέγανε όλοι.

'Οχι όμως η Κλαίρη. 'Η Κλαίρη θα μάντευε, φυσικά. Μπορείς ν' άποδώσης πολλά άπρόοπτα στην τύχη, αλλά να πιστέψεις πως ένας άντρας τσάκισε με τ' αμάξι του τυχαία το φίλο της γυναίκας του πάει πολύ. Κι αυτό θάταν το ώραίο. 'Η Κλαίρη θάξερε, αλλά δεν θα τολμούσε να πη λέξη. Γιατί, αν μιλούσε, θάπρεπε να δ'βάλη στη φόρα και τις δικές της ντροπές. 'Ετσι λοιπόν, θα περνούσε όλη της τη ζωή ξέροντας πως ο άντρας της θα είχε ανακαλύψει όλα, ξέροντας πως την είχε έκδικηθ'. Κι αυτό θα της γινότανε μάθημα για να φυλάγεται απ' τους πειρασμούς που θα μπορούσαν να παρδυσαστούν άλλη φορά στο έρμό της.

Τί θα γινότανε όμως αν —παρ' όλο που το ένδεχόμενο αυτό ήταν πολύ άπιθανο— η Κλαίρη άποφάσιζε να μιλήση, άδιαφορώντας για τις συνέπειες που θα είχε η πράξη της αυτή εις βάρος της; Στην περίπτωση αυτή, σκεπτιόταν ο Κορνέλιους καταστρώνοντας το σχέδιό του, η «συνίπωση» θα είναι απλούστατα αστακική. 'Όταν δεν θα υπάρχη η παραμικρή άρδδειξη πως ύπαυτείνουσαν τον έρωτικό δεσμό της Κλαίρης, η πως είχαν συναντήση ποτέ στη ζωή μου αυτόν τον άνθρωπο, το δυστύχημα δε μπορεί, δεν π'ρει να θεωρηθ'η παρά τυχαίο. Και ο νόμος θα τ'α χαρακτηρίση ως τυχαίο. Είτε μιλούσε η Κλαίρη είτε όχι, εκείνος δεν είχε να φοβηθ'η τίποτε.

Με την πεποίθηση αυτή ριζωμένη μέσα του, στράβηκε στη μελέτη του σχεδίου του με άφάνταστη ύπομνη. Στην αρχή, ο πειρασμός να ζητήση τη βοήθεια ενός ίδιωτικού ντετέκτιβ που θα ήταν σε θέση να του δώση σ'α γρήγορα τις πληροφορίες που ήθελε, ήταν πολύ μεγάλος. 'Υστερα όμως από ώριμη σκέψη, έγκατέλειψε την ιδέα. 'Ενας έξυπνος ντετέκτιβ θα μπορούσε εύκολα να δ'βάλη συμπεράσματα μετά το δυστύχημα. 'Αν ήτανε τίμιος, δε θα δίσταζε να πάη στην άστυνομία και ν' αναφέρει τις ύποψίες του: αν δεν ήτανε τίμιος, θα προσπαθούσε, ίσως, να τον έκταση. 'Όπως κι αν είχε το πράγμα, δε χωρούσε άμφιβολία πως το φρονιμότερο ήταν να μην ανακατέψη έναν ξένο στην ύπόθεση, αν δεν ήθελε να ριφokinδυνήση, άμέριμνος, άναμνος από σταματημένα αυτοκίνητα είναι πιο φαιχίτης, σύμφωνα με το νόμο, απ' τον οδηγό που τον τσακίξει!

'Ετσι έβαλε πολλές έβδομάδες ώσπου να συγκεντρώση απ' έδώ κι απ' εκεί τα στοιχεία που του χρειαζόταναν. Και —πως ώμολογούσε ο ίδιος

στον έαυτό του —ασφαλώς θα έβαζε πολύ περισσότερο καιρό, αν η Κλαίρη κι ο φίλος της δεν ακολουθούσαν ένα τόσο στερεότυπο πρόγραμμα: 'Η Πέμπτη ήταν η καθιερωμένη μέρα της έβδομάδας για τις συναντήσεις τους. 'Όταν πλησίαζε η ώρα που ο νέος έπρεπε να πάρη το τράινο για να γυρίση στη Νέα 'Υόρκη, η Κλαίρη ώδηγούσε το μεγάλο αμάξι σε μια έρημκη πάροδο, ένα τετράγωνο πριν από το σταθμό. Μέσ' σ'α αμάξι, τα φιλά έπαιρναν κ' έδιναν μ' ένα πάθος που έκανε τον Κορνέλιους να κτρινίξη απ' το κακό του.

Μόλις ο νέος έβγαινε απ' τ' αυτοκίνητο, η Κλαίρη ξεκινούσε για το σπίτι. 'Εκείνος προχωρούσε διαστικά προς την πλατεία, περνούσε άναμνος απ' τ' αυτοκίνητα που ήτανε παρκαρισμένα στη στροφή, δέσχιζε έπειτα την πλατεία με ύφος άνευροπαρμένο, ρίχνοντας μονάχα μια άφηρημένη ματιά δεξιά κι άριστερά, κ' έμπαινε στο σταθμό. Την τρίτη φορά που ο Κορνέλιους τον παρακολούθησε, ήτανε σε θέση να προβλέψη την κάθε κίνηση αυτού του ανθρώπου με καταπληκτική ακρίβεια.

Μια μέρα, η Κλαίρη του πέταξε άδιάφορα, μεσ' στην κουδέττα, πως λογάριζε να πάη στην πόλη για ψώνια. 'Ο Κορνέλιους δεν άφησε την ευκαιρία να περάση άεκμετάλλευτη. 'Ηξερε με ποιο τράινο θα έφτανε η Κλαίρη στην πόλη. Την περίμενε κάπου κρυμμένος. Την άκολουούσε βαδίζοντας πίσω της σε άρκετη άπόσταση για να μη προκαλέση την προσοχή της και τέλος, όταν εκείνη πήρε ταξί, πήρε κι αυτός ένα και την παρακολούθησε σχεδόν ίσαμε την πόρτα του φτωχικού σπιτιού όπου έμενε ο νέος. 'Ο ξανθός άντρας καθότανε στο δωμερό κατόφλι της πόρτας. 'Ητανε φανερό πως περίμενε την Κλαίρη. Μπήκαν στο σπίτι —πρόσεξε ο Κορνέλιους με πικρία— πιασμένοι χέρι-χέρι σ'α δυο παιδάκια. 'Ο Κορνέλιους περίμενε. Περίμενε όλο τ' άπόγευμα. Τέλος έφυγε πριν ξαναβ'η η Κλαίρη απ' το σπίτι.

'Η λύσσα που ένοιωσε ύστερ' απ' αυτή τη σκηνή, τον έκανε να σκεφτή για μια στιγμή να σκηνοθετήση το δυστύχημα εκεί, στους δρόμους της φτωχικής συνοικίας, την άλλη κιόλας μέρα. 'Αλλά γρήγορα έδωξε τη σκέψη απ' το μυαλό του. Αυτό θα σήμαινε πως θάπρεπε να κατεβ'η στην πόλη με τ' αυτοκίνητό του, πράγμα που δεν το έκανε ποτέ και που θάτανε μια έπικίνδυνη παρέκκλιση απ' τις συνήθειές του. 'Εξάλλου, οι έφημερίδες της πολιτείας, αντίθετα με τη σοβαρή τοπική έφημερίδα του προαστίου όπου έμενε αυτός, συνήθιζαν να δημοσιεύουν με την έιδηση των αυτοκινητιστικών δυστυχημάτων και τις φωτογραφίες του θύματος και του δράστη. Και ο Κορνέλιους δεν θάβλεπε αυτά τα πράγματα. 'Η ύπόθεση ήταν προσωπική. Άυστηρά προσωπική.

'Οχι, δε χωρούσε άμφιβολία πως το μόνο κατ'άλληλο μέρος γι αυτή τη δουλειά ήταν η πλατεία του σταθμού, στο τέρμα της διαδρομής του τράινου. Και όσο ο Κορνέλιους μελετούσε και κατέστρωνε τα σχέδιά του, τόσο θαύμαζε την τελειότητα τους.

Τίποτε δεν μπορούσε να πάη στραβά. 'Αν, κατά κακή τύχη, κατάφερνε να ριξη τον νέο χάμω χωρίς να τον σκοτώση, το θύμα θα δερισκότανε στην ίδια θέση με την Κλαίρη: δε θα τολμούσε να μιλήση για να μην έκτεθ'. 'Ακόμη κι αν η άποτυχία ήτανε πλήρης, ο Κορνέλιους δεν είχε να φοβηθ'η τίποτε. Δεν θα ήταν ο δολοφόνος που άστόχησε και που τον τσάκωσαν μ' ένα πιστόλι σ'α χέρι. 'Ενα αυτοκίνητο δεν είναι όπλο. 'Απλούστατα, ένας άφηρημένος διαδόχης θα είχε γλυτώσει παρά τρία από βέδαιο θάνατο.

'Αλλά ο Κορνέλιους δεν ήθελε ν' άφήση τίποτε στην τύχη. 'Αρχισε να παρκάρη τ' αμάξι του λιγάκι πιο μακριά απ' το μέρος όπου τ' άφησε συνήθως. 'Ετσι, ύπολόγισε, θα είχε τη δυνατότητα να κάνει το γύρο της πλατείας όλοταχώς και να συναντήση τον νέο ακριβώς τη στιγμή που θα πρόβαλλε άναμνος απ' τα παρκαρισμένα αμάξια, έτοιμος να διασχίση το δρόμο. Και μόνο το γεγονός αυτό θάταν άρκετό για να μη ζητηθούν καν έξηγήσεις απ' τον Κορνέλιους. 'Ενας άγνωστος που έπεταίνεται, άμέριμνος, άναμνος από σταματημένα αυτοκίνητα είναι πιο φαιχίτης, σύμφωνα με το νόμο, απ' τον οδηγό που τον τσακίξει!

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Ο ΚΛΕΩΝ (ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΧΟΡΝ) ΓΙΑ ΧΑΡΗ ΤΗΣ ΜΠΙΜΠΗΣ (ΥΒΟΝ ΣΑΝΣΟΝ) ΑΝΤΑΛΛΑΣΣΕΙ ΤΑ ΚΑΓΚΕΛΛΑ ΤΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΤΟΥ ΣΤΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑ ΜΕ ΤΑ ΣΙΔΕΡΑ ΤΗΣ ΦΥΛΑΚΗΣ

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

‘Η ‘Υβόν Σανσόν κουράστηκε νὰ κλαίη

ΓΙ’ ΑΥΤΟ ΔΕΧΘΗΚΕ ΝΑ ΠΑΙΞΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΑΙΝΙΑ “ΜΙΑ ΖΩΗ ΤΗΝ ΕΧΟΥΜΕ”

Ο ζέν-πρεμιέ της ελληνικής σκηνής και όθνης, Δημήτρης Χόρν, και η ελληνικής καταγωγής ‘Ιταλίδα ήθοποιός του κινηματογράφου ‘Υβόν Σανσόν, συνεργάζονται σέ μια παραγωγή της «Φίλος-Φίλμς», στην ταινία «Μια ζωή την έχουμε», που συμπληρώνεται τώρα η τελική επεξεργασία της.

‘Ο Γιώργος Τζαβέλλας, που σκηνοθέτησε την ταινία, έγραψε και το σενάριο. ‘Ο τίτλος της είναι έμπνευσμένος από ένα τραγουδάκι μιας άλλης ταινίας του Τζαβέλλα «Τό σωφράκι».

Στις πρώτες σκηνές της καινούργιας αυτής ταινίας ό ήρωάς της παρουσιάζεται πίσω από τὰ σίδερα της φυλακής. ‘Αλλά είναι ένας παράξενος φυλακισμένος. Τραγουδάει από τὸ πρωί ως τὸ βράδυ. Καί ό δεσμοφύλακας (Βασίλης Αύλωνίτης) βρίσκεται μαζί του σέ απόγνωση ώπου κάποια μέρα δέν βαστάει άλλο και τὸν ρωτάει:

—Μά πῶς μπορείς και τραγουδάς, πίσω από τὰ σίδερα;

—Είμαι συνηθισμένος στὰ σίδερα. ‘Όλη τὴ ζωὴ μου βρισκόμουν πίσω από τὰ σίδερα, τὸ ἀποκρίνεται γελώντας ό φυλακισμένος. Βλέπεις, ἤμουν ταμίας σέ τράπεζα.

Καί ἀρχίζει νὰ ξετυλίγεται σέ «φλᾶς-μπάκς» ἡ ἱστορία του.

‘Ο Κλέων, ό νεαρός ήρωάς μας, είναι ό τύπος που παίρνει ἄριστα σὲ σχολείο και μηδέν στή ζωὴ. Πολύ τίμιος και πολύ συναισθηματικός δέν κατάρθρωσε τίποτα περισσότερο από τὸ νὰ γίνη ταμίας.

Περνοῦσε όλες του τίς ἐλεύθερες ὥρες όνειροπολώντας τί ὥραία πράγματα θὰ ἔκανε αν είχε λεπτὰ. Κεντρικὴ μορφή στὰ όνειρά του ἦταν ἡ Μπιμπή (‘Υβόν Σανσόν) ἡ φίλη του διευθυντοῦ της τράπεζας (Χρήστου Τσαγανέα).

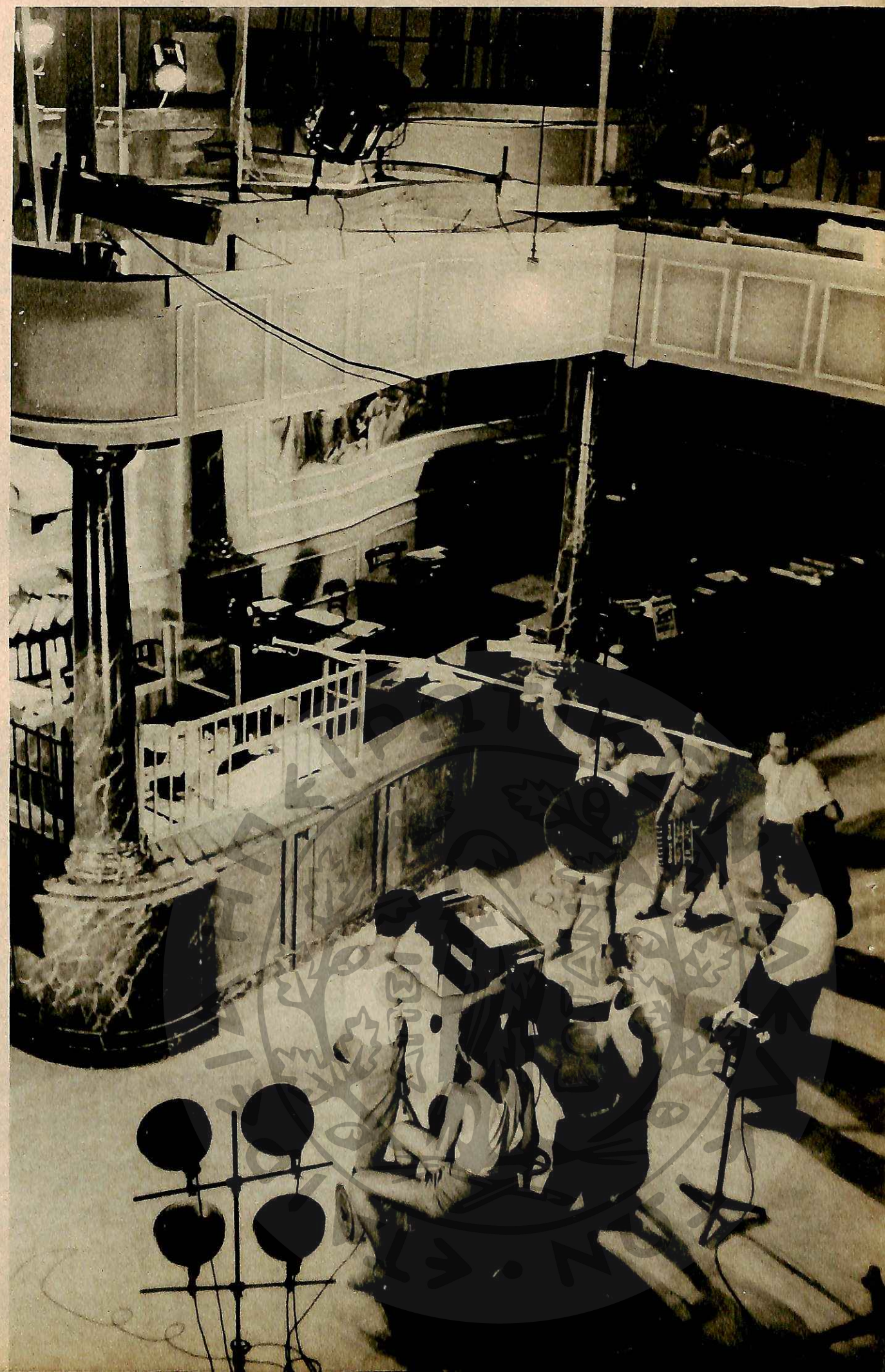
‘Ο Κλέων σίγουρα θὰ περνοῦσε ὅλη τὴν ὑπόλοιπη ζωὴ του πίσω από τὰ κάγκελλα τοῦ ταμείου του, αν κάποια μέρα δέν παρουσιαζόταν στὸς λογισμούς του ἕνα ἀπίθανο λάθος. ‘Οχι ἔλλειμμα, ἀλλὰ περίσσειμα. ‘Ενα περίσσειμα 1.101.000 δραχμῶν και 10 λεπτῶν. Σκοτώθηκε νὰ λογαριάσει και νὰ ξαναλογιάσει τὰ διδλία του, ἀλλὰ τελικά ό ίδιος ἀριθμὸς παρουσιαζόταν. ‘Ηταν ἑτοιμος νὰ τὸ ἀναφέρη σὲ διευθυντὴ όταν κάποιος συνάδελφός του τοῦ ἔδωσε μιὰ σοφὴ συμβουλή.

—‘Αφὸ ἔχεις περίσσειμα γιατί δέν τὸ τσεπώνεις ἑσύ; Μιὰ ζωὴ τὴν ἔχουμε, ἄς τὴ γλεντήσουμε λοιπόν, ὅπως λέει και τὸ τραγούδι.

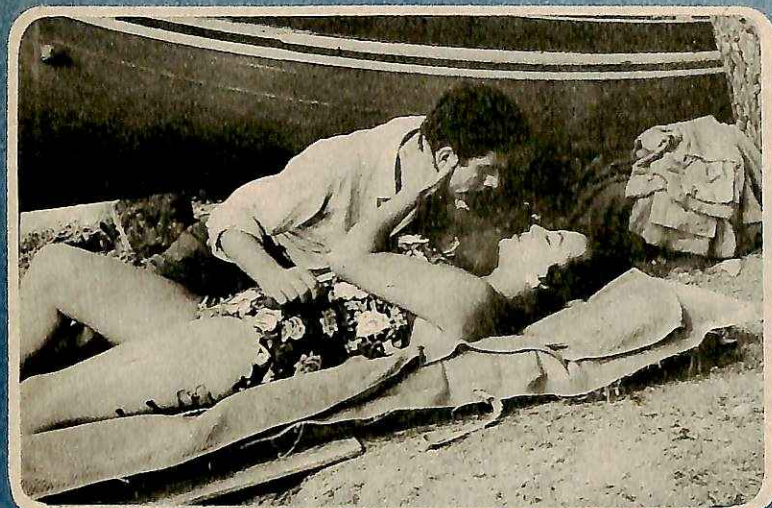
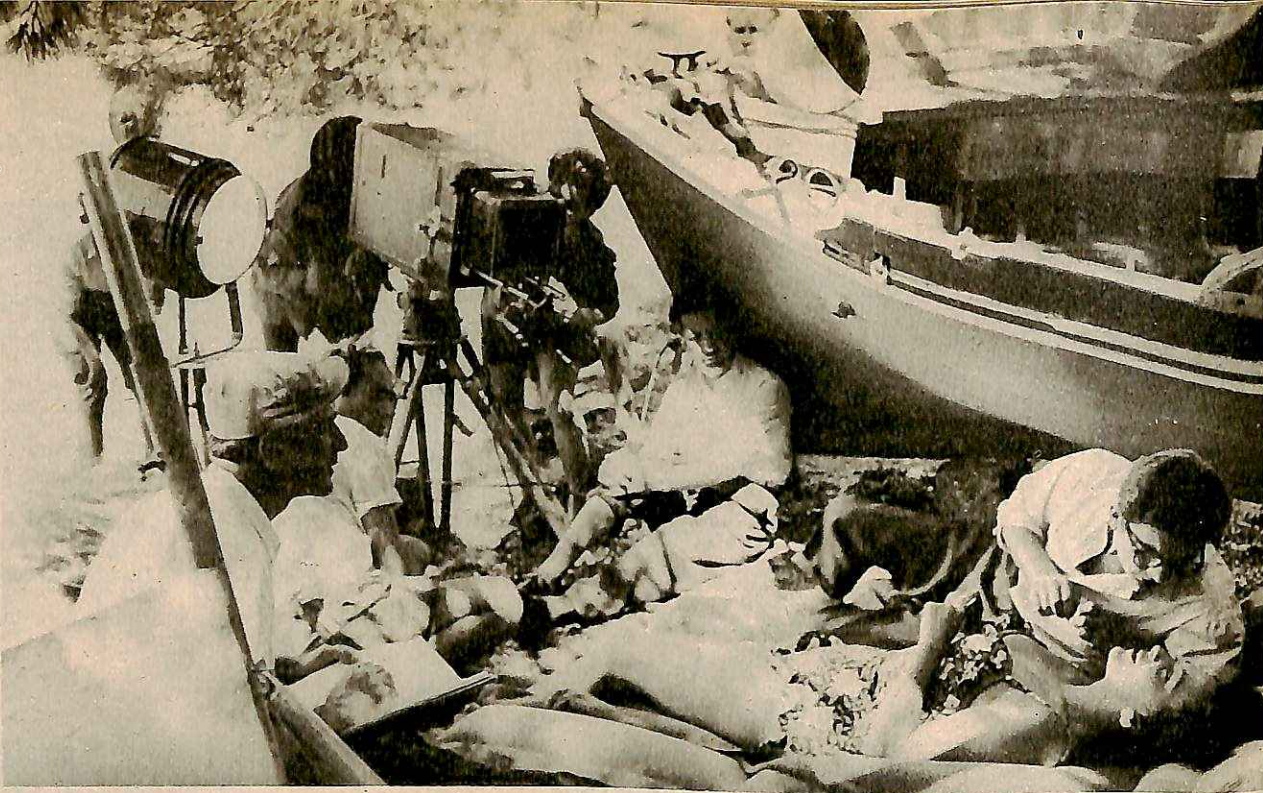
‘Ο Κλέων ἄκουσε τὴ συμβουλή τοῦ φίλου του. Κράτησε τίς 1.101.000,10 δραχμὲς και με τὰ χρήματα αὐτὰ ὠργάνωσε ἕνα σύγχρονο «Ταξίδι στὰ Κύθηρα» — τὸ πολυλαχταρισμένο του όνειρο πού τοῦ εἶχε ἔμπνευσε, ἕνα ἀντίγραφο από τὸν φημισμένο πίνακα τοῦ Βαττά, που κρεμόταν στὸς τοίχους της τράπεζας. Συντρόφισσά του σ’ αὐτὸ τὸ μαγευτικὸ ταξίδι, δέν εἶναι ἄλλη από τὴν Μπιμπή, μιὰ πεταλούδα μαθημένη στὴν πολυτέλεια, ἕνα πλάσμα κενά, που εἶχε τρελλάνει τὸν Κλέωνα με τὴν φανταχτερὴ ὀμορφιά της. ‘Αλίμονο όμως οἱ ἀριθμοὶ δέν σφάλλουν ποτέ! Τὸ λάθος ἀνακαλύπτεται σὲ τέλος και ό Κλέων καταλήγει στή φυλακή.

ΣΤΑ ΤΕΛΕΙΑ ἐξωπλισμένα στούντιο της «Φίλος Φίλμς» στήθηκε ὁλόκληρη Τράπεζα, γιὰ τὸ γύρισμα μερικῶν σκηνῶν της ταινίας. ‘Οπερατέρ εἶναι ό Κύπριος Ντίνος Κατσουρίδης, ὁ ὁποῖος θεωρεῖται ὁ καλύτερος τοῦ ἔθνους του στὴν ‘Ελλάδα. Στὴν ἄκρη τοῦ κοντοῦ εἶναι τὸ μικρόφωνο

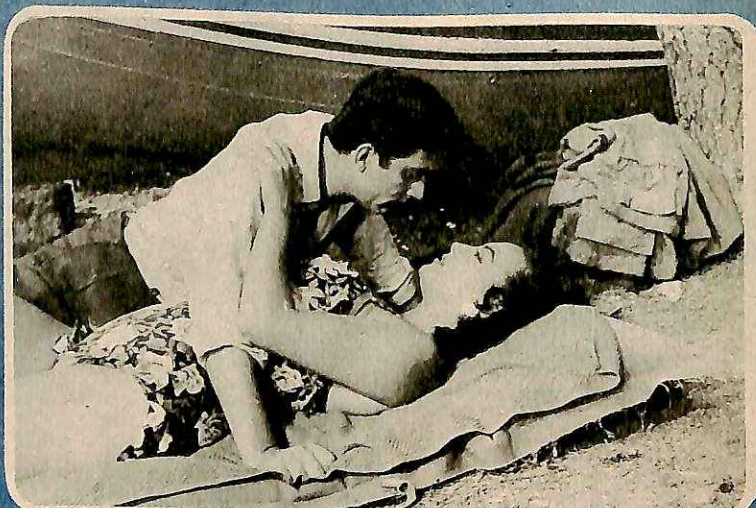
ΕΝΩ ΟΙ ΔΑΚΡΥΒΡΕΚΤΟΙ ΡΟΛΟΙ ΤΗΝ ΚΑΘΙΕΡΩΣΑΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΦΕΡΑΝ ΠΛΟΥΤΗ...

ΤΟ ΜΟΝΑΔΙΚΟ φιλή, που ανταλλάσσουν στην ταινία ο Κλέων και η Μπιμπή, «γυρίστηκε» σε μία μοναχική άκρο-γιαλιά του Πόρου. Στην όδον, φυσικά, οι πρωταγωνιστές θα εμφανίζονται μόνοι, αλλά στη διάρκεια του γυρίσματος, εκτός από τον σκηνοθέτη Γι. Ψαγγάλη (που άκουμπάει στη δάρκα), παρευρίσκονταν ο «σκριπτι-μάν» (άριστερά), ο οποίος υπαγορεύει στους ηθοποιούς τον διάλογο, ο μηχανικός ήχου, ο όπερατέρ και οι βοηθοί του.

«Λέει-δεν, ξέρεις κάτι, Κλέων; Νομίζω ότι αρχίζεις να μου άρεσης πολύ...»

«Γιατί δεν με παίρνεις στην άγκαλιά σου, να με φιλήσης, κουτέ;...»

Ο ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΧΟΡΝ ΕΡΜΗΝΕΥΕΙ ΥΠΕΡΟΧΑ ΤΟΝ ΡΟΛΟ ΤΟΥ ΚΛΕΩΝΑ, ΕΝΟΣ ΟΛΟΖΩΝΤΑΝΟΥ ΤΥΠΟΥ

τήν έχουμε», ή 'Υδόν Σανσόν, πήγε στην 'Ισπανία όπου πρόκειται να συμπρωταγωνιστήσει με τον 'Αμεντέο Νατσάρι στη νέα Ιταλική ταινία «Μπόκι Σουπέρφλουϊ». Οι 'Ελληνες θαυμαστές της θα χαρούν, χωρίς αμφιβολία, όταν μάθουν πως σχεδιάζει να παρευρεθεί στην αθηναϊκή πρεμιέρα του «Μπόκι Σουπέρφλουϊ», μαζί με τον Νατσάρι, που θα προβληθεί γύρω στα Χριστούγεννα.

Ο 'Αμεντέο Νατσάρι είναι παρτεναίρ της από το 1950, που προεβλήθη η πρώτη ταινία που συμπρωταγωνιστούσαν και γνώρισε μεγάλη επιτυχία στο Ιταλικό κοινό. Από τότε η συνταγή της επιτυχίας λίγο πολύ επαναλαμβάνεται. Στις ταινίες της παρακολουθούμε όλων των ειδών τις δυστυχίες να πλήττουν την 'Υδόν. Χάνει τα παιδιά της σε μία πυρκαγιά, την εγκαταλείπει ο άντρας της, τη σκοτώνει ο έραστής της, συντετριμμένη από τη σκληρότητα της μοίρας της, καταφεύγει συχνά σε μοναστήρια, και στην κάθε ταινία χύνει δάκρυα, ποταμούς.

«Κουράστηκα, άηδισα αυτούς τους θλιβερούς ρόλους», όμολογεί. «Θάθελα όλο ρόλους χαρούμενους και ξέγνοιαστους. 'Αν ο ρόλος της Μπιμπής με τράβηξε, είναι γιατί παρουσιάζει μία ξέγνοιαστη, ελαφρόμυαλη και χαρούμενη γυναίκα. 'Αλλά δυστυχώς ακόμα και στο «Μία ζωή την έχουμε» δεν κατώρθωσα ν' αποφύγω τα δάκρυα. Στο τέλος της ταινίας χύνω δάκρυα πικρά, φαρμάκια».

'Αλλά ή 'Υδόν δεν θα έπρεπε να είναι δυσχεστημένη από τους «θλιβερούς» ρόλους της, όπως τους αποκαλεί. Της χάρισαν δόξα και πλούτη. 'Η πολυτελέστατη δίλλα της στην 'Αππία Κλαυδία όδó, συναγωνίζεται όποισδήποτε δίλλα Χολλυγουντιανού άστέρα στο Μπέμπερλν Χίλλς. Οι δεξιόσεις,

που έδωσε σ' αυτή τη δίλλα, την έποχή που βρισκόταν στον κολφώνα της δημοτικότητάς της, άφησαν έποχή στην Ιταλική κοινωνία για τη λαμπρότητά τους.

Έχει επίσης για τα καλοκαίρια ένα εύρύχωρο παλαιό σπίτι στο Καστιλιόταλο, 300 χιλιόμετρα από τη Ρώμη, στο δρόμο του Λιβόρνου, και δυο δώματα από την ακροθαλασσία. Της άρεσει το καλύμπι, το ψάρεμα και έχει μία μεγάλη συλλογή δίσκων με τραγούδια από όλες τις χώρες, που έχει επισκεφθεί. Μαζεύει ακόμα σκυλιά, και σκυλάκια, για να της κρατάνε συντροφιά στη μοναξιά του σπιτιού της.

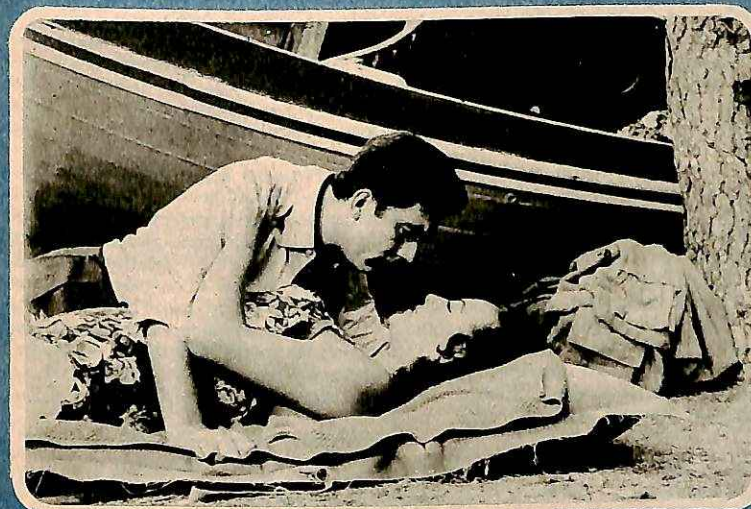
Η 'Υδόν ζή με τη μητέρα της, που την πήρε κοντά της το 1949. Στην έρώτηση γιατί δεν παντρεύτηκε ακόμα, ή 'Υδόν αποκρίνεται Ιταλικά: «Non ho trovato ancora completare la mia melza», που σημαίνει άπλοελληνικά: «Δεν βρήκα ακόμη το ταίρι μου».

Η 'Υδόν έχει δυο συμπλέγματα. Φοβάται το πλήθος, και απέχθανεται τα φίλια (της όδονης).

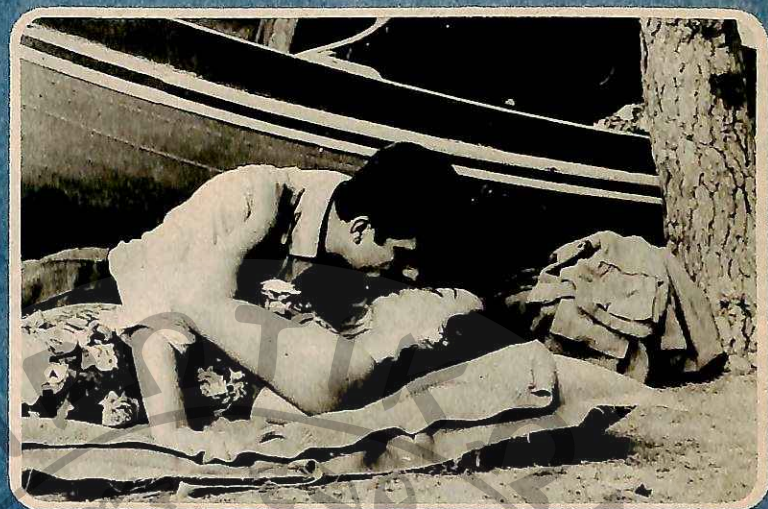
Προσλαβάνοντας μία διεθνώς γνωστή ήθοποιό, σαν την 'Υδόν-Σανσόν, για να παίξει στην ταινία του, ο Φίνος, είχε ένα σαφώς «προκαθωρισμένο» σκοπό στο νου του. Να διοχετεύσει το «Μία ζωή την έχουμε» στη διεθνή αγορά.

Για να το πετύχει δεν έφεισθη έξοδον. Η ταινία του στοίχισε περίπου 10.000 χρυσές λίρες, δηλαδή 100.000 δολάρια, ποσό, που είναι τέσσερις φορές μεγαλύτερο, από το σύνθετες των άλλων ελληνικών ταινιών.

Μέχρι σήμερα οι ελληνικές ταινίες προβάλλονται μόνο στις ελληνικές παροικίες του εξωτερικού. Πότε-πότε, βέβαια, κάποια ελληνική ταινία

«Μήπως γι' αυτό δεν μ' έλας εδώ, στην έρημια; Έλα, μ' έλας κείνα...»

ΕΝΑ «ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΑ ΚΥΘΗΡΑ» ΠΟΥ ΚΑΤΑΛΗΓΕΙ ΣΤΗ ΦΥΛΑΚΗ

Κανονικά, το έργο θάπρεπε να τελειώνει εδώ. 'Αλλά δεν τελειώνει. Έχει ένα άπροσδόκητο τέλος τόσο αναπάντεχο όσο και αληθοφανές, που δεν σάς το αποκαλύπτουμε για να μη μειώσουμε το ενδιαφέρον της ταινίας.

Με τον Κλέωνα, ο σεναριογράφος και σκηνοθέτης κατορθώνει να μάς δώσει ένα καθολικό τύπο, που βρίσκει απήχηση όχι μόνο στο ελληνικό, αλλά και στο διεθνές κοινό. Ο Δημήτρης Χορν ερμηνεύει το ρόλο του υπέροχα, επικεφαλής ενός θιάσου από γνωστούς ηθοποιούς της ελληνικής σκηνής, και βοηθούμενος από τη φημισμένη στάρ 'Υδόν Σανσόν. Οι τελείως συγχρονισμένες εγκαταστάσεις και ο εξοπλισμός των στούντιο της «Φίνος-Φίλμ», της μεγαλύτερης εταιρίας κινηματογραφικής παραγωγής στην Ελλάδα, συνέβαλαν στην άρτια τεχνική του «Μία ζωή την έχουμε».

Από το 1944 ο Γιόργος Τζαβέλλας έχει γράψει τα σενάρια και έχει σκηνοθετήσει περί τι δέκα ταινίες. Οι έξι από αυτές ήταν παραγωγή της «Φίνος-Φίλμ». Οι τρεις μάλιστα γνώρισαν τεράστια ταμειακή επιτυχία: «Ο Μεθύστακας», «Το σωφράκι» και «Η κάλπικη λίρα».

Ιδιαίτερα ο «Μεθύστακας» κατέρριψε κάθε προηγούμενο ρεκόρ πρώτης προβολής στην Αθήνα, όπου πουλήθηκαν 304.000 εισιτήρια. Η ταινία «Σ' έχω πάντα στη καρδιά μου», που ήλθε δεύτερη σε κίνηση εκείνη την έποχή, μόλις έφθασε τα 180.140 εισιτήρια στην πρώτη της προβολή.

Όσο για την «Κάλπικη λίρα» λέγεται ότι στη Ρωσία κυκλοφορεί σε 900 αντίτυπα τα όποια προβάλλονται στις 60.000 κινηματογραφικές αίθουσες της απέραντης αυτής χώρας. Οι Ρώσοι κινηματογραφικοί κριτικοί έγραψαν έκτεταμένα για την ταινία και ανέφεραν ότι η πλοκή της τους θύ-

μισε ένα διήγημα του 'Αμερικανού συγγραφέα Ο' Χένρυ. Ο κορυφαίος Ρώσος συγγραφέας Ήλίας Έρεμπουργκ, κατά την επίσκεψή του στην Ελλάδα στις αρχές του καλοκαιριού, απέκαλυψε ότι η «Κάλπικη λίρα» απέτέλεσε «το κινηματογραφικό γεγονός της χρονιάς» στη Ρωσία.

Ο Τζαβέλλας παραδέχεται ότι όταν έγραψε το σενάριο του «Μία ζωή την έχουμε» είχε στο νου του την 'Υδόν Σανσόν. Και όταν ταξίδεψε μαζί με τον κ. Φιλοποίμενα Φίνο στην Ιταλία, στις αρχές του καλοκαιριού, για να προτείνουν το ρόλο της Μπιμπής στην πασίγνωστη ήθοποιό, ή 'Υδόν Σανσόν δέχτηκε υπό ένα όρο: να διαβάσει προηγούμενος το σενάριο.

Η οικονομική πλευρά του ζητήματος δεν την ένοιαζε καθόλου. Τα δακρύβρεκτα έργα στα όποια έχει ειδικευθεί την έχουν αναδείξει σε μία από τις καλύτερα αμειβόμενες πρωταγωνίστριες της Ιταλίας, παρά την όξυτατη κρίση που διέρχεται τελευταία ή Ιταλική κινηματογραφική βιομηχανία. Γι' αυτό το ότι δέχθηκε να πρωταγωνιστήσει σε ελληνική ταινία, οφείλεται κυρίως σε λόγους συναισθηματικούς: Γεννημένη στη Θεσσαλονίκη, ή 'Υδόν, ήθελε να επισκεφθεί τη γενέτειρά της, από όπου είχε φύγει πολύ μικρή.

Η 'Υδόν, που έχει ακόμη την ελληνική Ιθαγένεια, δεν είχε σκεφθεί ποτέ πως θα γινόταν ηθοποιός του κινηματογράφου. 'Αλλά κάποια μέρα, στα 1949, ο σκηνοθέτης Άλμπερτο Λατουάνα την είδε ξεπλωμένη σε μία άμμουδιά της Ρώμης και της πρότεινε ένα δοκιμαστικό ρόλο σε μία ταινία που σχεδίαζε. Η δοκιμή ήταν πετυχημένη. Έτσι άρχισε ή κινηματογραφική σταδιοδρομία της 'Υδόν Σανσόν. Από τότε έχει παίξει σε 40 περίπου ταινίες.

Φεύγοντας από την Ελλάδα μετά το γύρισμα των σκηνών του «Μία ζωή

ΕΝΑ ΣΜΑΡΙ ΑΠΟ ΜΑΓΕΜΕΝΑ ΠΑΙΔΙΑ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΗΣΕ ΑΠΟ ΜΑΚΡΥΑ ΤΟ «ΓΥΡΙΣΜΑ» ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΤΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ ΣΤΟΝ ΠΟΡΟ

ΣΤΟΝ ΠΟΡΟ, η Ύβον Σανσόν ξανάζησε τις αξέχαστες στιγμές ετυχίας, που τόσο αφειδώλευτα χαρίζει το ελληνικό τοπίο. Από τη θεράντα του ξενοδοχείου «Γαλήνη», όπου έμενε στη διάκριση του γυρίσματος, έδλεπε και το θρυλικό θεωρηκτό «Αδέρωφ», που παρωπιτισμένο πιά έχει άγκυροβολήσει για πάντα στον Πόρο κ' έχει μετατραπή σε Μουσείο.

Η ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΣΤΑΔΙΟΔΡΟΜΙΑ ΤΗΣ ΥΒΟΝ ΑΡΧΙΣΕ ΟΤΑΝ ΚΑΠΟΙΟΣ ΣΚΗΝΟΒΗΤΗΣ ΤΗΝ ΕΙΔΕ ΞΑΠΛΩΜΕΝΗ ΣΕ ΜΙΑ ΑΚΡΟΓΙΑΛΙΑ

Η ΥΒΟΝ στα χέρια του Σταύρου Κελεσσίδη, του μακιγιέρ της «Φίνος-Φίλμς». Ο Κελεσσίδης έχει αποφοιτήσει από τη Δραματική Σχολή της Μόσχας, αλλά πριν 19 χρόνια εγκατέλειψε την ήθοποιία χάριν του μακιγιάζ. Εκείνη την εποχή υπήρχε άπελπιστική έλλειψη τεχνικών στην Ελλάδα, ενώ, αντίθετα, οι ήθοποιοι πλεονάζαν

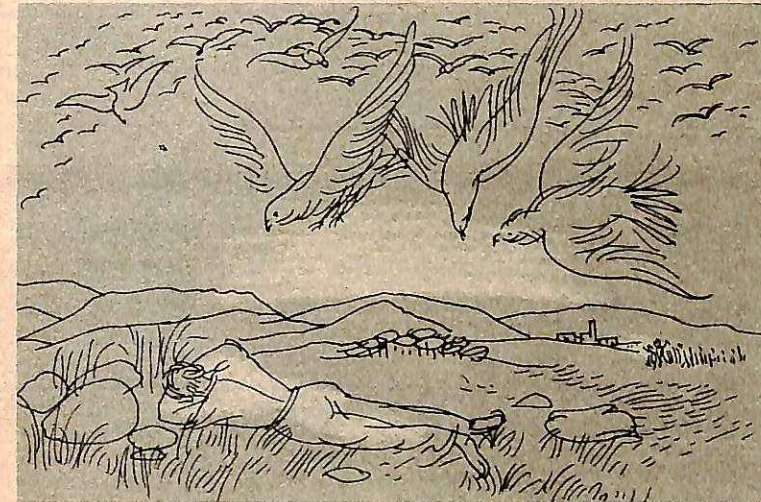

παίρνει το δρόμο των διεθνών κινηματογραφικών φεστιβάλ και άποσπὰ μερικά ευγενικά σχόλια από τους κριτικούς. Ο Φίνος ζητάει περισσότερα. Θέλει το «Μία ζωή την έχουμε» να φθάσει στο εύρύ κοινό των κινηματογράφων των δυτικοευρωπαϊκών χωρών και της Αμερικής. Θέλει η ταινία του να πετύχει και εμπορικά. Αν το κατορθώσει θ' αποτελέσει αυτό μια καμπή στην ιστορία της ελληνικής κινηματογραφικής παραγωγής. Και είναι αλήθεια πως η ελληνική κινηματογραφική παραγωγή άργα και επίμοχθα έχει άρχισει την τελευταία δεκαετία να αποκτά μια κάποια ύποσταση μέσα από το χάος. Αντίθετα με ό,τι συμβαίνει με τις κινηματογραφικές βιομηχανίες άλλων χωρών, η ελληνική παραγωγή δεν έχει όρη καμμία ύποστήριξη από την Αμερική, δεν έχει δεχθή καμμία επιχορήγηση, και δεν έλφθη κανένα μέτρο προστασίας της από τους εισαγωγείς ξένων ταινιών. Ο,τι κατάρθασε το κατάρθασε με τα πρωτόγονα τεχνικά μέσα και με τα περιορισμένα οικονομικά, που διαθέτει.

Φέτος γυρίστηκαν ή συμπληρώνεται το γύρισμα 50 ελληνικών ταινιών. Φυσικά ελάχιστες απ' αυτές μπορούν να συγκριθούν σε τεχνική άριότητα με το «Μία ζωή την έχουμε». Πάντως αποτελούν κτυπητό παράδειγμα του αύσανομένου ενδιαφέροντος για την παραγωγή ταινιών στη χώρα μας. Και σίγουρα κάτι καλό θα προκύψει στο τέλος από όλη αυτή τη μεγάλη προσπάθεια, γιατί δεν φαίνεται να είναι μακριά ή μέρα, που ό ελληνικός κινηματογράφος θ' αποκτήσει την αναγκαία τεχνική άριότητα σε τέτιο βαθμό, ώστε να μπορεί να συναγωνισθή τον ξένο. Η Ελλάδα διαθέτει πρώτης τάξεως υλικό για να το πετύχει. Έχει ανεκμετάλλεα τοπία άφθαστης όμορφιάς, ανεξάντλητη λαϊκή παράδοση, ένδοξη ιστορία και άφθονία ήθοποιών με αναμφισβήτητο ταλέντο. Εκείνο που λείπει άρκετά είναι η γνώση της τεχνικής. Και, φυσικά, τα κεφάλαια.

Κείμενο και φωτογραφίες Β. ΜΙΓΚΟΥ

Πέερ Γκύντ

ΠΕΕΡ ΓΚΥΝΤ, νεαρός Νορβηγός αγρότης.
ΩΣΕ, ή μητέρα του
ΣΟΛΒΕΪΓ, νεαρή χωριατοπούλα που αγαπάει τον Πέερ και του μένει πιστή
ΣΚΥΦΤΟΣ Ο ΜΕΓΑΣ, ένα δύσμορφο τέρας, ανιγματοικής ύπάρξεως
Ο ΚΟΥΜΠΟΧΥΤΗΣ, προσωποποίηση του θανάτου

ΕΙΔΟΣ ΕΡΓΟΥ: Θέατρο
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Έρρίκος Ίψεν (1828—1906)
ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟΣ ΕΡΓΟΥ: Σατιρική φαντασία
ΧΡΟΝΟΣ: Μέσα δεκάτου ένατου αιώνα
ΤΟΠΟΣ: Νορβηγία
ΠΡΩΤΟΠΑΙΧΤΗΚΕ: 1867

Σάτιρα του ανθρώπου, του αντιφατικού αυτού πλάσματος με το όρδοσητο σώμα και την ξεπουσα ψυχή, ο Πέερ Γκύντ, είναι τυπικό παράδειγμα του ήπενικού συμβολισμού πάνω στο θέμα του ατομισμού. Το δράμα είναι μακρά έπεισοδιακή φαντασία με ήρωα ένα κομποροήμονα, φιλοπαίγμονα και άσυγκράτητα φιλόδοξο νέο, που, ώστόσο, παρά τα ελαττώματά του εξακολουθεί να είναι αξιογάπητος. Στην πλοκή του έργου τον ό Ίψεν συνυφαίνει λαϊκές παραδόσεις και σατιρικές καταστάσεις με δυνατό συμβολισμό που αυξάνουν τη δραματική συγκίνηση. Η άνορθόδοξη και ανιθεατρική ύψη του έργου καθιστούν δύσκολη τη σκηνική του παρουσίαση. Το βαθύτερο νόημα του δράματος είναι η κατάπτωση της ψυχής του ανθρώπου, ώστόσο ένας τόνος στο τέλος που του χαρίζει ή απολυτρωτική δύναμη της αγάπης, του αφαιρεί την τραγική αλσθηση

Η ΥΠΟΘΕΣΗ:

Ο Πέερ Γκύντ, ένας νεαρός Νορβηγός αγρότης, με έντονη προδιάθεση στην τεμπελιά και τον κομπασμό, περνάει τον καιρό του με καυγάδες και όνειροφαντασίες. Όταν ή μητέρα του Ωζε τον μέμφεται για την τεμπελιά του, παραδέχεται πως εκείνη έχει άπόλυτα δίκιο. Τον έξευτελίζει άκόμη περισσότερο, θυμίζοντάς του πως άν ήταν φρόνιμος νοικοκύρης, ό Χέγκσταντ θα του έδινε την κόρη του και θα ήταν αυτός σήμερα ό εύτυχισμένος γαμπρός. Ο Πέερ της λέει τότε πως σκοπεύει να χαλάσει το γάμο, που έπρόκειτο να γίνει εκείνο το ώραδο. Όταν ή Ωζε άρχι-

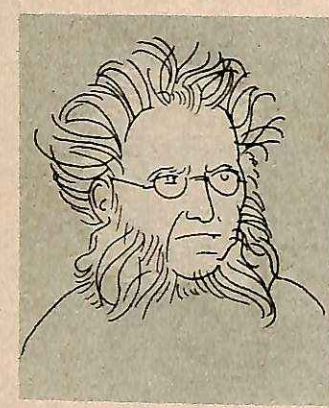
ζη να τον μαλώνει, την άρπάζει στα δυνατά του μπράτσα και την ανεβάσει στη σκεπή του σπιτιού. Οι φωνές της τον άκολουθούν, καθώς ξεκινάει, δίχως να της δώσει πιά προσοχή, για το γάμο του Χέγκσταντ.

Στο γάμο τον πειράζουν όλοι, έκτός από την Σόλβειγ, κάποια άγνωστή του κοπέλα. Άλλά κ' ή Σόλβειγ τον άποφεύγει μόλις μαθαίνει την κακή του φήμη. Ο Πέερ μεθάει και άρχίζει να διηγείται φανταστικά του κατορθώματα, τη στιγμή που στην τελετή δημιουργείται άναστατάση, γιατί ή ύψη έχει κλειδωθεί στην άσπθήκη και άρνεϊται να παρουσιασθή. Άπελπισμένος ό γαμπρός ζητάει τη βοήθεια του

Πέερ. Τη στιγμή που ό Πέερ ξεκινάει για την άποθήκη, φθάνει ή μητέρα του, που μόλις κατέβηκε από τη στέγη. Ξάφνου, ό γαμπρός θάζει τις φωνές και δείχνει σ' όλους κατά το λόφο. Τρέχοντας στο κάτωφλι οι καλεσμένοι θλέπουν τον Πέερ να σκαρφαλώνει στην πλαγιά, σηκώνοντας τη ύψη στους ώμους.

Ο Πέερ γρήγορα εγκαταλείπει τη ύψη και εξαφανίζεται στα δάση. Μόλις ξεφεύγει την καταδίωξη του Χέγκσταντ και των δικών του, συναντάει τη Γυνάικα με τα Πράσινα, την κόρη του βασιλιά των τελωνιών του θουνού. Της έξομολογείται τον έρωτά του και την πείθει να παντρευτούν. Ο γάμος πρόκειται να γίνει στον πύργο

Ο Έρρίκος Ίψεν

ο μεγάλος Νορβηγός δραματογράφος, έζησε μια ζωή που ποτέ δεν μπόρεσε να την φωτίσει ο ήλιος, καθώς του έγραφε ο σύντροφος των νεανικών του χρόνων Μπέρνσον. Την ίδια πικρή αλήθεια ομολογεί κι' ο ίδιος ο συγγραφέας στον «Μπράντ», στα γράμματα που έστειλε στους φίλους του, αλλά και σ' όλα του τα έργα. Γεννημένος το 1828, έζησε τα παιδικά του χρόνια σ' ένα συνθροπικό και μελαγχολικό περιβάλλον. Το Δημοχείο, η τέλεια έλλειψη του πράσινου, οι φυλακές, ο κλειστός ορίζοντας και το φρενοκομείο που τριγυρίζουν το πατρικό σπίτι πιέζουν την παιδική ψυχή και την γεμίζουν απαισιοδοξία, ένα συναίσθημα που ακολουθεί τον Ίψεν σ' όλα του τα χρόνια. Ένα ακόμα στοιχείο, που είχε μεγάλη επίδραση στον χαρακτήρα και τις διαθέσεις του συγγραφέα, ήταν η οικονομική καταστροφή του πατέρα του. Με την ευθεία που χαρακτηρίζει τις «κλειστές φύσεις» πληγώνεται βαθειά από τις προσβολές και τον εξευτελισμό που πέρασε από τον ψευισμό της οικογενείας του. Η απήχηση που είχαν στην ψυχή του αυτά τα γεγονότα άνηχεί 30 δόκιμα χρόνια αργότερα στην πρώτη πράξη του «Πέερ Γκύντ». Όχι λιγότερο είχε επιδράσει επάνω του κι' ο Κίργκεγκαρντ, αυτός ο Δανός είχε επιδράσει επάνω του κι' ο Κίργκεγκαρντ, αυτός ο Δανός φιλόσοφος, που στάθηκε κατά πολλούς ο κήρυκας της εσωτερικής φιλαλήθειας και της απόλυτης ελλειψότητας. Τέλος την θερηκεναικότητα του στάθηκε η πρώτη του, μια κλειστή κι' επιφυλακτική γυναίκα. Το πρώτο έργο του Ίψεν ήταν ο «Κατιλίνας» που γράφτηκε «τις νυκτερινές ώρες», όταν ο μικρός Έρρίκος ήταν βοηθός στην μικρή πολιτεία του Γκρίμσταντ. Σύμφωνα με τους βιογράφους του στάθηκε η πρώτη του απόπειρα να κατακτήσει τους ανθρώπους, η πρώτη του προσβολή έναντι του κόσμου και η πρώτη του ήττα. Αυτή εξ άλλου είναι και η μόνη του σημασία σαν έργο. Ταυτόχρονα σχεδόν με την πρώτη του αποτυχία αφήνει το Γκρίμσταντ για να γίνει μόνιμος κάτοικος του Όσλο. Έχει μ' άλλους δυο φίλους του εκδίδει για αρκετό χρονικό διάστημα ένα εβδομαδιαίο φιλολογικό περιοδικό, στο οποίο δημοσιεύει τα πρώτα του ποιήματα. Άνευ την φτώχεια που τον ταλαιπώρησε τα χρόνια της παρομονης του στην νορβηγική πρωτεύουσα ήρθε να τον απασχολήσει ο διορισμός του στην θέση του διευθυντή του «Εθνικού Θεάτρου του Μπέργκεν». Μετά από πέντε χρόνια γυρίζει και πάλι στο Όσλο. Αυτή όμως τη φορά δεν είναι μόνος. Βρίσκεται μαζί του η Σουζάννα Τόρεσον, μια κοπέλα του Μπέργκεν, που είχε γίνει στο μεταξύ γυναίκα του και που θα μείνει για όλη τη ζωή του Ίψεν ο πιστός σύντροφός του. Με μισθό που δεν επαρκεί για τις ανάγκες, ο Ίψεν περνάει άλλα επτά χρόνια της ζωής — τα θλιβερότερα. Αργότερα ξενιτεύεται στην Γερμανία και μετά στην Γερμανία. Στο μεταξύ ο Ίψεν έχει αρχίσει να γράφει τα έργα που θα τον καθιερώσουν στο διεθνές δραματικό: «Τα παλληκάρια στο Χέλγκελαντ» ακολουθεί η «Κωμωδία της αγάπης» κι' αυτήν «Οι μνηστήρες του θρόνου». Ο «Μπράντ», ο «Πέερ Γκύντ», η «Νόρα», «Η κυρά της θάλασσας», «Οι θρυαλλίδες», «Η αγιοποιήτρια», το «Ρόμπερτ-Λέμ», ο «Έχθρος του λαού», η «Έντα Γκάμπλερ», και άλλα. Ο Ίψεν πέθανε το 1906.

νος από δυσμορφες γυναίκες. Εθνοομένη του «προφήτη» είναι η Άνιτρα, μια χορεύτρια εξωτικής καλλονής. Για να του χαρίσει όμως τον έρωτά της η Άνιτρα του ζητάει να φύγουν, και ο Πέερ Γκύντ το σκάζει μαζί της στην έρημο, εγκαταλείποντας τους πιστούς του. Η Άνιτρα, ωστόσο, δεν άργει να του κλέψει όλα τα διαμαντικά και το χρυσάφι και, αρπάζοντάς του και το άλογο, φεύγει.

Στο μεταξύ, η Σόλβεγ, περιμένοντας τον Πέερ, είναι πια μεσόκοπη. Ο Πέερ Γκύντ εξακολουθεί την, χωρίς προορισμό και πρόγραμμα, τυχοδιωκτική ζωή του, ολόένα υποκύντοντας στον πανδαμάτορα Μπόυγκ.

Τέλος, καθώς επιστρέφει στη Νορβηγία, το πλοίο του βουλιάζει. Ο Πέερ πιάνεται από ένα ξύλο, που μόνο έναν μπορεί να σηκώσει. Όταν προσπαθή να συγκρατηθεί από κεί και ο μάγειρας του πλοίου, ο Πέερ τον σπρώχνει και πνίγεται. Έσωσε, θεία, τη ζωή του, αλλά δεν είναι καθόλου σίγουρος αν πέτυχε να σώσει και τον εαυτό του από την άσκοπη αυτή ύπαρξη.

Όταν φθάνη στη Νορβηγία, αποφασίζει να θάλη τέρμα στις περιπλανήσεις του και να ζήσει πια τη φρόνιμη ζωή ενός άπομαχου ηλικιωμένου. Κάποια μέρα συναντάει τον Κουμποχύτη, ο οποίος αρνείται να αφήσει τον γέρο-Πέερ να πραγματοποιήσει το όνειρο της γαλήνης και της ευτυχίας. Τον πληροφορεί ότι πρέπει να τον πάρει στο χυτήριο και να τον λυώσει. Ο Πέερ εξαγριώνεται. Παρ' όλη την άσκοπη και έγωκεντρική ζωή του, το μόνο που δεν είχε σκεφθεί ήταν ότι θα χάσει την ψυχή του και την προσωπικότητά του. Παρακαλεί τον Κουμποχύτη να αναστάσει. Στο κάτω-κάτω, υπήρξε ένας παραπλανημένος, ποτέ του δεν στάθηκε μεγάλος αμαρτωλός, φωνάζει ο Πέερ. Ο Κουμποχύτης αποκρίνεται πως ο Πέερ δεν ήταν αρκετά αμαρτωλός για την Κόλαση, ούτε αρκετά ενάρετος για τον Παράδεισο, ήταν απλώς κατάλληλος για το χυτήριο. Ο Πέερ διαμαρτύρεται, αλλά ο Κουμποχύτης μένει αλύγιστος. Ο Πέερ πρέπει να λυώσει στο χυτήριο της ανυπαρξίας, εκτός αν αποδέχεται ότι ήταν αμαρτωλός αξιος της Κολάσεως. Ο Πέερ βρίσκει την Κόλαση πιο έπικη τιμωρία από την ανυπαρξία και, άγνωστος, προσπαθεί να διογκώσει τα αμαρτήματά του πνίγοντας κάποιον άλλο. Ο Κουμποχύτης του αποκρίνεται ειρωνικά πως αυτά ήταν άναξία λόγου.

Καθώς φιλονεικούν, ο Πέερ και ο Κουμποχύτης, φθάνουν σ' ένα σπίτι, που στο κατάφωτο του στεκόταν η Σολβέγ, έτοιμη να πάει στην εκκλησία. Στα χέρια της κρατάει ένα ψαλτήρι. Ο Πέερ πέφτει στα πόδια της, την ικετεύει να μαρτυρήσει και κείνη τα αμαρτήματά του, αλλά η Σόλβεγ του απαντά πως το μόνο που την ενδιαφέρει είναι ότι ξαναγύρισαν κοντά της. Τρομάζει όταν ακούει τον Πέερ να της ζητά να διαλαλήσει τις αμαρτίες του. Του λέει πως αυτός της δόμορφε τη ζωή. Ακούγοντάς την ο Κουμποχύτης εξαφανίζεται, αφού προλέγει ότι θα ξαναγύρισε να συναντήσει τον Πέερ.

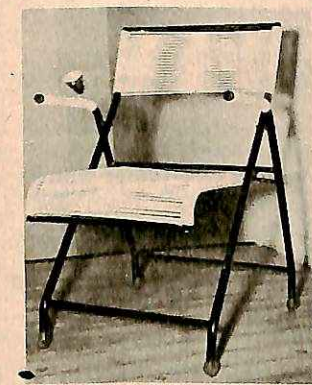
Ο Πέερ Γκύντ χώνει το πρόσωπο στην ποδιά της Σόλβεγ, ασφαλισμένος μέσα στην άγκαλιά της και κοντά στην καρδιά της που χτυπάει γι' αυτόν. Το πρόσωπο της Σόλβεγ φωτίζεται και ακτινοβολεί από τον ήλιο.

ΤΑ ΜΕΤΑΛΛΙΝΑ ΕΠΙΠΛΑ δεν είναι μόνο στα γραφεία πρακτικά και εύχρηστα. Τα τελευταία χρόνια αρχισαν ν' αντικαθιστούν και την «κλασική» επίπλωση των σπιτιών. Μια τραπέζα από συνδυασμό μετάλλου και άλλων μοντέρνων υλικών παρουσιάζει αρκετά πλεονεκτήματα εξοικονομήσεως χώρου, καθαριότητας και φθηνότητας και, επί πλέον, είναι σχεδιασμένη σε μια τελείως σύγχρονη και καλαίσθητη γραμμή.

ΝΕΑ ΠΝΟΗ ΣΤΙΣ ΕΠΙΠΛΩΣΕΙΣ

Η ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ «ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗΣ ΚΛΙΝΟΠΟΙΪΑΣ Ι. ΤΣΑΟΥΣΟΓΛΟΥ & ΥΙΟΙ»

Εκίνησαν το 1925 από την Θεσσαλονίκη. Τότε είχαν μόνον μια βιομηχανία μεταλλικών κρεβατιών. Μέσα στην τελευταία τριακονταετία κατόρθωσαν να δημιουργήσουν μια από τις πιο συγχρονισμένες βιομηχανίες προετοιμασίας της μεταπολεμικής Ελλάδας. Ο Γιάννης Τσαούσογλου πρέπει να είναι υπερήφανος για τους τρεις γιους του: τον Λάζαρο, τον Έλευθεριο και τον Χαράλαμπο, που κατάφεραν να δώσουν στην πατρίδα τους, ένα δείγμα έντατης εργασίας, με την δημιουργία μεγάλων εργοστασίων στην Αθήνα και την Θεσσαλονίκη.

Και ποιος δεν χάρηκε την περασμένη εβδομάδα τα έργα της νέας μερικής 4. Μέσα στις τεράστιες διτρίνες της διέκρινε κανείς ανάγλυφη όλη την συμβολή της μακεδονικής αυτής βιομηχανίας στην ελληνική πρόοδο. Προστίθεται σε κάθε θαλάνιο, πρακτικά και άνετα του αμερικανικού ή ευρωπαϊκού τύπου κατασκευασμάτων της, διευκολύνουν όλες τις κοινωνικές εκδηλώσεις ενός πολιτισμένου ανθρώπου. Δεν είναι πολύς καιρός που τα ίδια αυτά πράγματα εισάγοντο μόνον από το εξωτερικό. Η σημασία της κατασκευής τους στην Ελλάδα δεν περιορίζεται στην εξύψωση της βιομηχανίας της χώρας μας. Έχει το πλεονέκτημα ότι δίνει εργασία και οικονομική άνεση σε τριακόσιες εργατικές και υπαλληλικές οικογένειες των Αθηνών και της Θεσσαλονίκης, που απασχολούνται στα εργοστάσια Τσαούσογλου.

Το κοινωνικό σύνολο όμως απησχόλησε ιδιαίτερα τους δημιουργικούς Μακεδόνες. Θέλησαν να βοηθήσουν τον πνευματικά εργαζόμενο άνθρωπο της χώρας μας και να συγχρονίσουν το περιβάλλον του, όπως συμβαίνει σε όλα τα μέρη του κόσμου. Παρουσίασαν λοιπόν μια μεγάλη ποικιλία πραγματικά κομψών μεταλλικών γραφείων και άλλων επίπλων, που διευκολύνουν τον εργαζόμενο, τον εξασφαλίζουν καλύτερη εξυπηρέτηση και πολιτισμένη ατμόσφαιρα.

Άλλα η εταιρία «Τσαούσογλου και υιοί» δεν σταματά εδώ την προσπάθειά της για την ανύψωση του βιοτικού επιπέδου του Έλληνα. Διαθέτει τέλεια νοσοκομιακή επίπλωση και ήδη μέχρι σήμερα έχει εξοπλίσει περισσότερες από διακόσιες πενήντα κλινικές και νοσοκομεία. Η οργάνωσή του Τουρισμού στη χώρα μας θρήκε μεγάλη βοήθεια από τους αδελφούς Τσαούσογλου, που έχουν επιπλώσει περισσότερα από εξήντα ξενοδοχεία και τουριστικά περιπτερά. Σχολεία, κοσμικά κέντρα, κατασκηνώσεις, κοινωνικά ιδρύματα, γραφεία, κινηματογράφοι, θέατρα, κάθε εκδηλωτική πολιτισμού της μεταπολεμικής Αθήνας και Θεσσαλονίκης, ολοκληρώθηκε από τις μοντέρνες τους δημιουργίες. Ακόμη και γι' αυτήν την «Ελληνίδα νοικοκυρά μεριμνήσαν οι αδελφοί Τσαούσογλου. Μπορεί να αποκτήσει μια αμερικανικού τύπου κουζίνα, με θαυμάσια μεταλλικά μοντέρνα και ζωηρόχρωμα επίπλα, στερεά και φθηνά, που δίνουν μια εύχρηστη ατμόσφαιρα στην κουζίνα και εξοικονομούν τόσο χώρο στην τις μοντέρνες πολυκατοικίες. Φτιαγμένα με συνδυασμό μετάλλου και άλλων μοντέρνων υλικών όπως η Φορμάικα, έχουν το πλεονέκτημα ότι δεν λεκιάζουν και καθαρίζουν άμεσα με μια σαπουνάδα.

Επίσης έχει μεγάλη παραγωγή ειδών εξοχής και βεράντας, όπου δεν λείπουν ούτε οι μοντέρνες αμερικανικές κούνιες που μεταβάλλονται σε κρεβάτια! Πάντως είναι γεγονός ότι η εταιρία Τσαούσογλου έχει προσγειωθεί απόλυτα στις απαιτήσεις της προοδευτικής εποχής μας και κατορθώνει την μείωση του κόστους και την επιδίωξη ελαχίστου κέρδους με την μαζική παραγωγή. Έτσι σήμερα η Ελλάδα μπορεί να καυχάται πως διαθέτει μια ακόμη τέλεια βιομηχανία, που τόσο άδρακα συντελεί στην συντονισμένη προσπάθεια του Κράτους και της ιδιωτικής πρωτοβουλίας για την ολοκλήρωση της κοινωνικής προόδου της χώρας μας.

(ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ)

ΤΟ ΜΕΤΑΛΛΙΝΟ ΓΡΑΦΕΙΟ άσφαλώς εξυπηρετεί άφανταστα, με τη μεγάλη ανθεκτικότητά του, τον πολυσύχλο επιχειρηματία της εποχής μας.

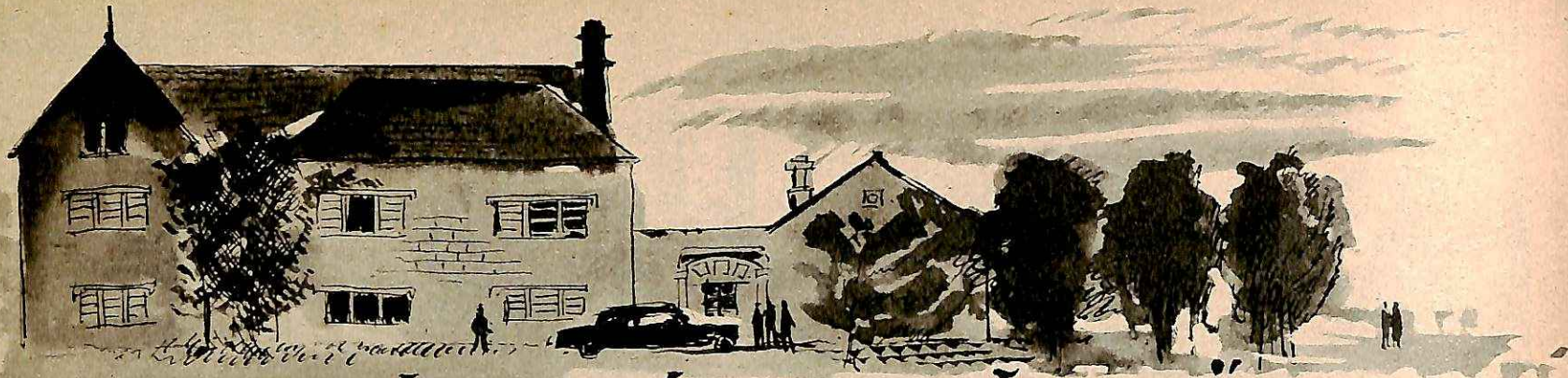
ΣΤΟ Υ. ΣΟΛΑ ΡΟΛΛΑΝ 300 άριστουργήματα της παγκόσμιας λογοτεχνίας ΣΑΙΞΠΗΡ ΓΚΩΤΙΕ ΓΚΑΙΤΕ ΓΟΥΛΝ ΜΠΑΛΖΑΚ ΜΠΡΟΝΤΕ

του πατέρα της, του Ρήγα του Ντόνρε, μέσα σ' ένα φανταστικό περιβάλλον από τελώνια, ζωθίες και μάγισσες, αλλά την τελευταία στιγμή, ο Πέερ Γκύντ, που στο μεταξύ έχει πλανέψει τη νύφη, το σκάζει πάλι. Συναντάει τότε τον Μέγα Σκυφτό, ένα άφορφο σαν κατχανιά και σχεδόν ακατάβλητο τέρας, που συμβολίζει το γρίφο της υπέρβας. Επεφυλημένα ο Πέερ προσπαθεί να του ξεφυγή και να ανέβει στο θούνι, αλλά ο Σκυφτός του φράζει το δρόμο. Όταν ο Πέερ τον προκαλή να χτυπηθούν, ο Σκυφτός του απαντά ότι, μολονότι πάντοτε νικά, ποτέ του δεν χτυπάει στήθος με στήθος.

Έξαντλημένος ο Πέερ από την προσπάθεια να καταβάλει τον άπιαστο έχθρο που του έμποδίζει το δρόμο, πέφτει καταγής.

Ουρανός γεμίζει από σαρκοβόρα πουλιά που έτοιμάζονται να χυμώσουν. Ξαφνικά, ακούγεται απόμακρα ή κομπάνια της εκκλησίας και φωνές γυναικών. Ο Σκυφτός αποτραβιέται και παραδέχεται την ήττα του, γιατί ο Πέερ έχει στη ζωή του την υποστήριξη των γυναικών.

Κυνηγημένος από την εξουσία για την απαγωγή της κόρης του Χέγκσαντ, ο Πέερ κτίζει ένα καλύβι στο δάσος, όπου έρχεται η Σολβέγ για να μείνει μαζί του. Η ευτυχία τους, όμως, βάσταξε λίγο, γιατί κάποια μέρα ο Πέερ συνάντησε την κόρη του βασιλιά των τελωνιών που την

ΤΟ ΟΠΙΤΙ ΜΙΑΣ ΑΛΛΗΣ

΄Αστυνομικό μυθιστόρημα της M. G. EBERHART

ΠΕΡΙΛΗΨΗ:

Η Μόιρα Λέιν, νέα και όμορφη, φιλοξενείται στο πλούσιο σπίτι των Θόρν — που Ρίτσαρντ και της Άλις Θόρν — μαζί με τη θεία του Ρίτσαρντ, την ηρωική λαίδη Κορνέλια Καρμάριαλ, σ' ένα προάστιο της Νέας Υόρκης. Η Άλις όμως, η άραιο-τατη και τάλεια Άλις, δε μένει σ' αυτό το σπίτι. Είναι στη φυλακή. Έχει καταδικαστεί σε ισόβια για τον φόνο του Τζακ Μάντερς, ενός γείτονα των Θόρν και στενού φίλου τους. Η Μόιρα Λέιν κρατείται τον Ρίτσαρντ κ' εκείνος ανταποδίδει το αίσθημά της. Είναι αποφασισμένος να ζητήσει διαζύγιο απ' την Άλις. Και τότε γίνεται κάτι εντελώς απρόοπτο. Η Άλις απειλευθρόνεται απ' τη φυλακή, ύστερα από μία νέα, ανεπίτευκτη κατάθεση του Τιμ, του αδελφού της Μόιρας. Το δικαστήριο είχε καταδικάσει την Άλις στη φυλακή σ' ένα μαρτύριο του Τιμ και του Ουέμπ Μάντερς, δ' όποιος είχε καταθέσει ότι είχε δη την κατηγορουμένη απ' το παράθυρό να πυροβολή τον αδελφό του. Κι άφρα, πριν από λίγες μέρες, δ' Τιμ παρουσιάστηκε στον κυβερνήτη για να δηλώσει ότι ο Ουέμπ Μάντερς δεν ήταν δυνατό να είχε δη την Άλις να πυροβολή, αφού οι κουρτίνες του παραθύρου ήταν κλειστές. Και, εντελώς απροσδόκητα, ο Ουέμπ Μάντερς ώμολόγησε ότι δεν είχε δη την αλήθεια στο δικαστήριο. Έτσι, η κατηγορία εναντίον της Άλις έχει καταρρεύσει. Η Άλις είναι τώρα ελεύθερη. Αφού όμως η Άλις δεν είναι ένοχη, ποιος σκότωσε τον Τζακ Μάντερς; Ένα σημείο είχε μείνει ανεξιχνίαστο κατά τη δίκη. Το όπλο του έγκληματος — ένα πιστόλι που ανήκε στον Ρίτσαρντ — δεν είχε βρεθεί ποτέ. Η ανακάλυψη του όπλου αυτό είναι τώρα το μόνο στοιχείο που μπορεί να βοηθήσει στη σύλληψη του ένοχου. Έντελώς τυχαία, η Μόιρα δ' ανακαλύπτει κρυμμένο μυστό στο κάγκελλο της σκάλας. Άλλω δεν κάνει λόγο σε κανέναν για την ανακάλυψή της. Φροντίζει μόνο ν' άφαιρέσει τη μία σφαίρα απ' το πιστόλι και το ξαναβάζει εκεί που δ' έβρισκε. Μοιραία, μετά την άπαισιχη της Άλις, οι ύπονοι στρέφονται εναντίον του Ρίτσαρντ Θόρν, του Τιμ και της Μίλντρεντ Ουίλκινσον, μιας πλούσιας γεροντοκόρης, φίλης της Άλις, που μένει σ' ένα άρχοντικό εκεί κοντά. Η Άλις, απ' την πρώτη στιγμή που έπιστρέφει στο σπίτι της, αντιλαμβάνεται τα αίσθημα της Μόιρας και του Ρίτσαρντ και δείχνει άπρόκαλπτα το θυμό και τη δυσάρεστιά της.

22

Αλλά ο συλλογισμός αυτός την ώδηγησε σε αδιέξοδο. Γιατί μονάχα η Άλις ήταν μπροστά όταν πέθανε η Μίλντρεντ και για την Άλις δεν υπήρχε κίνητρο. Απ' όλους τους ανθρώπους του σπιτιού, η Άλις ήταν εκείνη που δεν είχε να φορηθεί τίποτα, γιατί η θέση της είχε ξεκαθαριστεί και κανείς δε θα μπορούσε να την κατηγορήσει ξανά για τη δολοφονία του Τζακ Μάντερς. Ασφαλώς η Άλις δεν είχε να φορηθεί τίποτα. Έξάλλου, κι αν ακόμη, για κάποιο λόγο τρομερό και μυστηριώδη, η Άλις είχε βρεθεί σε αδιέξοδο, πάλι δε θα σκότωνε τη Μίλντρεντ. Δε θα ριψοκινδύνωνε ποτέ να κάνει ένα φόνο λίγες μόλις ώρες μετά την άπαισιχη της, στο ίδιο της σπίτι και υπό συνθήκες που θα την έφεραν άσφαλώς σε πολύ δύσκολη θέση, αν έβγαινε και η παραμικρή ύποπτη περνούσε απ' το μυαλό κανενός ότι ο θάνατος της Μίλντρεντ μπορούσε να μην ήταν αυτοκτονία. Γι' Άλις δε θα σκότωνε ποτέ τη Μίλντρεντ. Και μόνο η Άλις ήταν μπροστά όταν η Μίλντρεντ πήρε το δηλητήριο.

Η Μόιρα ξανακάθισε στην πολυθρόνα του Ρίτσαρντ.

Οι φόβοι της ήταν παράλογοι. Έπρεπε να τιναχτεί από πάνω της το άοριστο συναίσθημα του κινδύνου, το ύπουλο τούτο συναίσθημα ότι οι τοίχοι της κάμαρας, οι πέτρες του σπιτιού, ήξεραν ένα μυστικό κ' έστελναν ολοένα μηνύματα απειλητικά. Ναι, ένας φόβος είχε γίνει κάποτε σε του το το σπίτι, αλλά το κακό είχε σταματήσει εκεί. Κι αν η Άλις δεν είχε δη την αλήθεια, η Μόιρα θυμήθηκε άφρα το άνοιχτό παράθυρο του σαλονιού, τη μουσκεμένη απ' τη βροχή κουρτίνα. Κι αν ήταν κάποιος άλλος, ακόμη στην κάμαρα; Κάποιος που είχε, ίσως, απειλήσει τη Μίλντρεντ; Αν το δηλητήριο ήταν μία έντεχνη σατανική παγίδα και η Μίλντρεντ τον είχε πάρει χωρίς να ξέρει πως ήταν δηλητήριο; Κι αν...

Η Μόιρα έγειρε το κεφάλι της στην πλάτη της πολυθρόνας, έξουθενωμένη. Τι τρολλό δρόμο που είχε πάρει η φαντασία της! Μα η Μίλντρεντ είχε αγοράσει μόνη της το δηλητήριο το είχε φέρει μαζί της είχε ώμολογήσει το έγκλημά της με το σημείωμα που είχε αφήσει. Επομένως δεν ήταν δυνατό να την είχαν δολοφονήσει κ' έτσι η Άλις δε θα μπορούσε — αν γνώσει της η έν άγνοια της — να θέλει να καλύψει κάποιον.

Και ποιόν άλλον θα ήθελε να καλύψει η Άλις, αν όχι τον Ρίτσαρντ; Άλλω ο Ρίτσαρντ δε θα μπορούσε να είχε φύγει απ' το παράθυρο του σαλονιού, να είχε διασχίσει τρέχοντας τη βεράντα, να είχε μπει στο σπίτι, να είχε τρέξει στην κάμαρά του και να ξανακατέβριζε την ώρα που τον είδε η Μόιρα.

Όχι, δεν είχε γίνει φόβος. Η Μόιρα τώλεγε και το ξαναλέγε στον έαυτό της, ώστόσο μία επίμονη φωνή μέσα της δεν ήθελε να το παραδεχτεί. Ποιος είχε κάνει τα ώφελήθη απ' το θάνατο της Μίλντρεντ;

Άλγθεια, αν εξέταζε κανείς το πράγμα απ' αυτή τη σκοπιά, τί συμπεράσματα μπορούσε να δώσει;

Πρώτα-πρώτα, ο θάνατος της Μίλντρεντ σταματούσε τις νέες έρευνες. Επομένως, εκείνοι που θα είχαν κάνει να κερδίσουν, ήταν ο Ρίτσαρντ, ο Τιμ και ο Ουέμπ. Και, ίσως, ο Σάμ.

Και, ως ένα σημείο, αυτή, η Μόιρα, έπειθό έτρομε για τον Ρίτσαρντ και για τον Τιμ.

Ήταν δυνατό να ήθελε η Άλις τόσο πολύ να καλύψει ένα απ' αυτά τα πρόσωπα, ώστε ν' άφνηθη να το καταδώσει ακόμη κι αν ήξερε πως αυτό το πρόσωπο είχε δολοφονήσει τη Μίλντρεντ; Τον Ρίτσαρντ;... Ναι. Τον Σάμ;... Ναι. Τον Ουέμπ;... Όχι.

Η Άλις είχε κάθε λόγο να μισή τον Ουέμπ. Αν ο Ουέμπ είχε κάποια σχέση με τον θάνατο της Μίλντρεντ, η Άλις θα το έλεγε άμέσως.

Έκτός αν τον φοβότανε...

Άλλω δ' όμνος λόγος που θα μπορούσε να έχει η Άλις να φοβάται τον Ουέμπ, θα ήταν σχετικώς με τη δολοφονία του Τζακ Μάντερς. Και το θέμα αυτό είχε κλείσει μία για πάντα για την Άλις.

Η Μόιρα κοίταζε το ρολόγι. Είχε την έντύπωση πως ώρα πολλή είχε περάσει απ' τη στιγμή που η σκέψη της παραδέχτηκε μυστό στον τυραννικό αυτό λαβύρινθο των υποθέσεων και των πιθανο-

τήτων. Άπορθε διαπιστώνοντας πως μόλις πέντε λεπτά είχαν περάσει. Μα πού είχε μείνει ο Ρίτσαρντ;

Το βλέμμα της έπεσε στα σκόρπια συντρίμια του αγάλματος. Στο δαιδαλώδη και σκοτεινό δρόμο που είχε κάνει η φαντασία της, τίποτε δεν της είχε εξηγήσει τι είχε γίνει το όπλο και ποιος και γιατί είχε πάρει το μικρό Έρωτα.

Άλλω, ούτε το άγαλμα, ούτε το όπλο είχαν άσφαλώς καμιά σημασία. Άπλούστατα τα νύφρα της, τα σκουμένα, της έπαιζαν ένα άσχημο παιχνίδι και την έκαναν να βλέπει παντού έγκληματα.

Ένας έλαφρός χτύπος άκούστηκε στην μπαλκονόπορτα.

Η Μόιρα πετάχτηκε απ' τη θέση της. Στάθηκε πίσω απ' την πλάτη της πολυθρόνας, πανικόβλητη, άποληθωμένη. Ο χτύπος δεν έπαναλήφθηκε. Οι κόκκινες κουρτίνες σάλεψαν καθώς η πόρτα άνοιξε. Ο Ουέμπ Μάντερς είχε με φωνή βραχνή: «Μη φωνάξετε...» και μπήκε στην κάμαρα.

Και να τώλεε, η Μόιρα δε θα μπορούσε να φωνάξει. Ο Ουέμπ έκλεισε την πόρτα. Το καπέλο και το παλτό του ήταν μουσκεμένα. Ξανάπε, πολύ γρήγορα:

—Μη φωνάξετε. Δεν πρόκειται να σας κάνω κακό.

Δεν έδωσε το καπέλο του και ο ποτισμένος απ' τη βροχή γύρος σίαζε το χλωμό του πρόσωπο. Έχωσε τα χέρια στις τσέπες του και για ένα δευτερόλεπτο τα μάτια του, μέσ' απ' τη σκιά, στηλώθηκαν πάνω στη Μόιρα. Βλέποντας πως έκείνη έκανε μία κίνηση σ' άνθελε να τρέξει προς την πόρτα, είπε:

—Σταθείτε εκεί που βρισκόμαστε. Σας είπα, δε θα σας κάνω κακό.

Καταβάλλοντας μεγάλη προσπάθεια, η Μόιρα τραύλισε:

—Σας τηλεφωνήσαμε πολλές φορές, αλλά δεν ήσαστε σπίτι. Η Μίλντρεντ Ουίλκινσον ώμολόγησε ότι εκείνη σκότωσε τον αδελφό σας. Αυτό κτόνησε... Πήρε δηλητήριο και πέθανε. Οι άστυνομικοί ήταν έδω πριν λίγη ώρα. Έφυγαν τώρα...

Ο Ουέμπ δεν κινήθηκε. Καμιά σύσταση στο ψηλό του κορμί, κανένα τρεμούλιασμα στα άπλανη μάτια. Η άταραξία αυτή ήταν τόσο ύπερβολική, που η Μόιρα φώναξε άφρα να απόλυτη δεβαιότητα:

—Το έχετε λοιπόν!

Ο Ουέμπ της άποκρίθηκε ψυχρά:

—Παρατούσα στο δρόμο. Είδα τ' αυτοκίνητα της άστυνομίας και τ' άκολουθήσα.

—Πού ήσαστε δη την ώρα...;

—Δεν ήξερα τι είχε γίνει. Ήθελα ν' άποφύγω τις έρωτήσεις τους. Σκέφτηκα πως ήταν προτιμότερο... (άνασκήκωσε άδιάφορα τους ώμους) να μη βρισκόμην στη μέση όσπου να φύγουν.

Όποτε ο Ουέμπ ήταν δη την ώρα εκεί, κρυμμένος μέσ' στις φυλλασίες; Παραμονεύοντας πίσω απ' τους ώγρους θάμνους; Παρακολουθώντας; Πιεζόμενος; Τι; Ποιόν;

—Μή με κοιτάξετε έτσι, είπε ο Ουέμπ ήρεμα. Δεν την σκότωσα εγώ! Αυτόκτόνησε.

—Κι αυτό το έχετε, λοιπόν.

—Το παράθυρο της βεράντας ήταν άνοιχτό. Είδα τους άστυνομικούς να σηκώνουν το πτώμα

της. (Περύμενε λιγάκι και πρόσθεσε): Όποτε έτσι, αυτόκτόνησε λοιπόν.

—Ν...αι. Ναι, άσφαλώς, είπε η Μόιρα.

Όλες όμως έκεινες οι άόριστες, συγκεχυμένες άνησιχίες που την είχαν συγκλονίσει, πλημμυριζαν και πάλι την ψυχή της.

—Πώς; ρώτησε ο Ουέμπ.

—Πήρε δηλητήριο.

—Ήθελα να πω, πως ώμολόγησε;

—Έγραψε ένα σημείωμα. Το έχει η άστυνομία.

—Κ' έγραψε σ' αυτό το σημείωμα πως έκεινη σκότωσε τον αδελφό μου;

—Ναι.

—Γιατί τον σκότωσε;

—Γιατί την είχε βρεθεί. Τον άγαπούσε από καιρό καί...

Πάλι ο Ουέμπ Μάντερς στάθηκε για κάμποση ώρα άκίνητος κοιτάζοντας την με βλέμμα άνέκφραστο, τυλιγμένος στο μακρύ μαύρο άδιάδροχο του όπου λαμπύριζαν ακόμη οι στάλες της βροχής. Τέλος ρώτησε:

—Τι με ήθελε η άστυνομία;

—Να σας πη τι έγινε και να σας ρωτήσει αν έχετε τίποτα.

—Για το δεσμό της Μίλντρεντ με τον Τζακ; Έμεινε για λίγο συλλογιμένος κ' έπειτα πρόσθεσε με ύφος σχεδόν άδιάφορο, σ' ά να μην είχε το πράγμα καμιά σημασία για την ώρα:

—Τιποτέτι πως είναι άλγθεια. Η Μίλντρεντ είχε πολλά λεπτά! Ο Τζακ ήταν πω νέος από μένα, δέκα χρόνια νεότερος. Είχε τα έλλαιτώματά του, αλλά δεν του άρεσε να μιλή για τις περιπέτειές του. Ψυχικά, ο γέρο Ουίλκινσον δε θ' άφνη ποτέ την κόρη του να παντρευτεί τον Τζακ. Θα έκανε το π' αν για να έμποδίσουν ένα τέτοιο γάμο. Σίγουρα, τόσο ο Τζακ όσο και η Μίλντρεντ θα προτιμούσαν να κρατήσουν το δεσμό τους μυστικό. Έπειτα... τί να σας πω, δεν άδικω τον Τζακ, αν στο τέλος κατάλαβε πως η Μίλντρεντ, μ' όλα της τα λεφτά, δεν του έκανε. Δε μπορείς να κατηγορήσεις έναν άνθρωπο έπειδη έλλαξε γνώμη. Και η Μίλντρεντ ήταν έκανη να τον σκότωσει. Ασφαλώς ο Τζακ ήταν ο όμνος άντρας που θα της είχε δείξει κάποιο ενδιαφέρον και η έγκατάλειψή του θα της στοίχιζε τρομερά. Ήταν, βλέπετε, παραχαυβέμένη μ' όλα αυτά τα πλούτη που είχε... Είναι η περσίωση της γυναίκας που της έδωσαν τα παπούτσια στο χέρι, πρόσθεσε ο Ουέμπ μ' ένα γέλιο ξερό.

—Αν τη βλέπατε! φώναξε η Μόιρα φέροντας στο νού της, μ' ένα σκίτημα συμπόνας, την εικόνα της νεκρής Μίλντρεντ. Την καμμένη τη Μίλντρεντ...

—Την καμμένη!

Το μισοειρωνικό χαμόγελο στα χείλη του Ουέμπ έγινε ένας μοφασμός σκληρός.

—Σκότωσε τον αδελφό μου.

«Πόσο πρόθυμος είναι να κατηγορή», σκέφτηκε άθελά της η Μόιρα. «Πόσο πρόθυμος... Κατηγόρησε την Άλις, τώρα τη Μίλντρεντ».

Στην περίπτωση αυτή είχε δέβαια δικίω. Όστόσο, νοιώθοντας ν' άποκρυσταλλώνεται άφρα μέσα της η αντίπαθεί της γι αυτόν τον άνθρωπο, η Μόιρα έλεγε θυμωμένα:

—Έτσι είχατε κατηγορήσει κάποτε και την Άλις.

Την κοίταζε με ύφος ψυχρό και άδιάφορο, σ' ά να μην είχε το θέμα της κουθέντας τους καμιά σημασία. Θάλεγε κανείς πως μία σκέψη βαθιά άπασχολούσε το μυαλό του, τον άπορροφούσε τόσο, που μόνο ένα έλάχιστο μέρος της προσοχής του μπορούσε να δώσει σ' αυτά που έλεγαν.

Ψυχικά είχε κατηγορήσει την Άλις. Πίστευα πως έκεινη τον σκότωσε. Νόμιζα πως είχε κάποιο δεσμό με τον Τζακ. Γι αυτό είχε έρθει έδω έκεινη τη νύχτα. Είχα πάει στο σπίτι κι όταν είδα πως ο Τζακ δεν ήταν εκεί, τράβηξα ίσια έδω. Ήξερα πως ήταν δη την ώρα μαζί της και ήμουν άποφασισμένος, αν υπήρχε πραγματικά κάποιος δεσμός μεταξύ τους, να τον σταματήσω. Γιατί ήξερα πως η Άλις δε θ' άφνη ποτέ τον Ρίτσαρντ και τα λεφτά του για γάμο του Τζακ. Μόνο πασαρίες θα είχαμε όλοι και τίποτ' άλλο. Ο Τζακ δεν ήταν κανένας άγιος, αλλά έτσι τουλάχιστον νόμιζα τότε— ήταν έρωτευμένος με την Άλις. Στη Μίλντρεντ πάντως δεν είχε πάει ο νους μου.

Μιλούσε άφηρημένα, κοιτάζοντας ολοένα γύρω του. Το βλέμμα του έπεσε στο σπαρμένο άγαλματάκι κ' έμεινε για λίγο στηλωμένο εκεί.

—Όποτε η ύπόθεση θα κλείσει τώρα, είπε τέλος.

—Έτσι νομίζει ο Σάμ. Ο έισαγγελεύς έρχεται τώρα έδω με το αυτοκίνητο.

Τα μάτια του ξαναγύρισαν άμέσως στη Μόιρα.

—Ο έισαγγελεύς! Ό... Άλγθεια, δε σας ρώτησα τί άκριώς έγινε...

Τα λόγια του ξάφνιασαν παρόξυνα τη Μόιρα.

Έρριξε μία ματιά στις κουρτίνες της μπαλκονόπορτας. Ήταν κλεισμένες καλά. Ο Ουέμπ δεν μπορούσε να την είχε δη απ' έξω, καθισμένη μπροστά στο τζάκι, να παλαίη με τους φανταστικούς φόβους της.

—Πώς το έχετε πως είμαι έδω;

—Πώς...

Ο Ουέμπ έρριξε κι αυτός μία κλεφτή ματιά στην κουρτίνα και γέλασε άναπάντεχα — ένα γέλιο δίχως χαρά.

—Κι, όρθα έτσι... στην τύχη, είπε.

—Ήσαστε έξω στη βεράντα, είπε η Μόιρα άργά. Παραμονεύατε. Με είδατε έδω, στην κάμαρα όπου πέθανε η Μίλντρεντ...

—Ναι, άποκρίθηκε ο Ουέμπ, σ' άς είδα να ψάχνετε.

Μιά άνεπαίσθητη, ώστόσο όλοφάνερη, άλλαγή έγινε μονομιάς στο ύφος του. Η άφηρημάδα, η

άδιαφορία του, έξαφανίστηκαν. Η Μόιρα το κατάλαβε. Και κατάλαβε ακόμη πως μέσα σ' αυτό το άστραπιαίο δευτερόλεπτο, ο Ουέμπ είχε φτάσει έπιτέλους στον κύριο και μοναδικό σκοπό της έπισκέφώς του.

Περύμενε, νοιώθοντας ένα δουητό σ' αυτά απ' τους χτύπους της καρδιάς της. Ο Ουέμπ πήγε κοντά στην πόρτα, άκούμπησε το χέρι του στο πόμολο.

Ασφαλώς θα μάντευε την ταραχή της. Σαν ζωο που παραφυλάει κοντά στην παγίδα για να πιάσει τη λεία του, θα περύμενε κι αυτός εκεί, όσπου να μύσει αυτό που ήθελε.

Άλλά όχι. Ο Ουέμπ γύρισε το κεφάλι και την κοίταξε. Απ' τα χείλη του βγήκαν τα λόγια που είχε έρπει να πη:

—Και τί έγινε το όπλο;

Το όπλο. Το κέντρο του ενδιαφέροντός του. Ο πυρήνας των πλავίων έρωτήσεών του. Είχε έρπει — η Μόιρα το κατάλαβε άφρα — για να προσπαθήσει να της π' αρή λόγια, όχι για την αυτοκτονία της Μίλντρεντ, όχι για τις έρευνες της άστυνομίας, όχι για τίποτ' άλλο, παρ' ά μονάχα για το όπλο.

—Τι έχετε για το όπλο; τον ρώτησε γρήγορα με φωνή σχεδόν ψιθυριστή.

Ο Ουέμπ ήξερε κάτι. Τόβλεπε στη σκοτεινή λάμψη των ματιών του, στο ύφος του. Το ένοιωθε στον άέρα άνάμεσα τους. Άνοιξε την μπαλκονόπορτα και βροχή κι άέρας μπήκαν με όρμη στην κάμαρα.

—Δεν έξρω τίποτε για το όπλο, είπε και βγήκε.

Για ένα δευτερόλεπτο, η υψηλή σιλουέτα με το μαύρο άδιάδροχο διαγράφηκε στο άνοιγμα της πόρτας. Έπειτα έγινε άφαντη και η πόρτα ξανά κλείσε.

Το μουρμουρητό της βροχής έπνιξε τον κρότο των θημάτων του.

Το τικ-τάκ του ρολογιού άρχισε θαρρείς ν' άκούγεται πιο δυνατά. Και η Μόιρα σκέφτηκε πάλι: «Τώρα με το θάνατο της Μίλντρεντ, ο Τιμ κι ο Ρίτσαρντ — και ο Ουέμπ — δεν έχουν να φοβηθούν τίποτε. Αυτό μία φορά είναι βέβαιος».

Κι αν ο Ουέμπ, για κάποια κρυφή αίτια, είχε τρακαωθεί με τον Τζακ και τον είχε σκότωσει κ' έπειτα, για να σώσει το πετόί του, είχε κατηγορήσει την Άλις... τότε θα μπορούσε να είχε έπαναλάβει ένα πείραμα που το είχε δοκιμάσει κάποτε, διαλέγοντας τούτη τη φορά για άθωο θύμα τη Μίλντρεντ.

Αυτή τη φορά αυτή το πείραμα είχε έπιτύχει. Το θύμα δεν μπορούσε να γυρίσει πίσω, άκαλλυγμένο και νευτερωμένο.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

—Σταθείτε εκεί που βρισκόμαστε. Σας είπα, δεν σας κάνω κακό.

Έδω κι' Εκεί

ΤΙ ΛΕΝΕ:

Ο κόσμος θα παραμερίξει πάντοτε μπροστά σ' εκείνον που ξέρει πού πηγαίνει.

Ιταλική παροιμία
Τό να ξέρει κανείς πώς να γερνάει είναι το αποκορύφωμα της σοφίας κ' ένα από τα δυσκολότερα κεφάλαια της μεγάλης τέχνης του πώς πρέπει να ζή.

Αμιέλ

Η εύτυχία είναι ένα άρωμα που δεν μπορείς να το βάλεις στους άλλους, χωρίς να στάξεις επάνω σου μερικές σταγόνες.

Ανώνυμο

Όταν ο άνθρωπος έχει κάνει αυτό που νομίζει ότι είναι η τελευταία του προσπάθεια, πρέπει πάντοτε να κάνει άλλη μία προσπάθεια.

Κάθριν Σέσιλ Θέρστον

Όταν ένας προσευτής αποχωρή από τη θέση του με τρομερούς πονοκεφάλους, με άρρωστο το σκεῶτι, με ρευματισμούς στο δεξί του χέρι, με μεγάλη δυσπιστία για το μέλλον του κόσμου και με την απόφαση να μην αναλάβει για πολύ καιρό μία θέση τόσο σημαντική, αυτό σημαίνει πως έξετέλεσε καλά την αποστολή του.

Κλαίρη Μπούθ

πούδρα

Chiaparelli

14 άπαράμιλλοι χρωματισμοί έξ ων οι 5

OCRÉ, ÉTÉ, PRINTEMPS, BRONZÉ, CENDRÉ

προσαρμοσμένοι στην εφετηνή παριζιάνικη μόδα

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

Απόλλων Δεσμώτης... Φαίνεται ότι ο ήλιος υπό μορφήν καλού Θεού, θα μεταβάλει όριστικά την Ελλάδα σε παράδεισο. Μιά επίσκεψη στο Ζάππειο, στην έκθεση που μόλις άνοιξε, στο «Σύνχρονο Σπίτι», προσφέρει το ελπιδοφόρο μήνυμα: «Ο ήλιος από δω και πέρα τα αναλαμβάνει όλα. Ένας νέος τρόπος συγκρατήσεως θερμότητας επιτρέπει, λένε οι ειδικοί, με μία νέα εγκατάσταση αξίας περίπου 3.000 να απαλλαγεί κανείς από πετρέλαια, κάρβουνα, ξύλα και όλα τα παλαιά και νέα γκάς, να θερμαίνεται τον χειμώνα και να δροσίζεται το καλοκαίρι, να μαγειρεύει, όλα με βάση την ήλιακη θερμότητα... Ή Ύστερόγραφα... Τό κοσμικό αθηναϊκό καλοκαίρι ακούγεται τώρα στις κοινωνικές στήλες των ξένων εφημερίδων και περιοδικών. Η Άθηνά γνώρισε, γράφουν, μία καταπληκτική σαιζόν. Οι δυο ωραιότερες αδελφές, παγκοσμίως γνωστές, έν συνδυασμό με συζύγους και κότερας, ή Εύγενία Νιάρχου και ή Χριστίνα Ήνώση έπέρασαν σχεδόν όλο το καλοκαίρι σε ελληνικές θάλασσες και ελληνικές άμμουδιές και προσέθεσαν στην κίνηση την αήγη μιάς συνεχούς και λαμπράς φιλοξενίας. Κάθε δρόμο το κάθε κότερο είχε δεξίωση... Και οι δυο αδελφές ντύνονται στο Παρίσι διαλέγοντας με ιδιαίτερη συμμάθεια τα περισσότερα φορέματά των στο Ζαν Ντεσέ... Ή Συνέχεια... ό οποίος Ντεσέ έφ'ετος έπέρασε δυο μήνες στην Ελλάδα, ενώ έν τώ μεταξύ το κατ'άσθημά του έκαμε χρυσές δουλιές στο Παρίσι... Φαίνεται ότι ή μέλλουσα πρέσβειρα της Γαλλίας έν Άθηναις, ή Κα Ντέ λα Σαμπονιέρ, έτοιμάζεται να διαλέξει φορέματα στην λαμπρή του συλλογή και φαίνεται έπίσης ότι και ή ίδια και ή κόρη της, κομψότερες, γοητευτικές και έξαιρετικά ζωντανές προσωπικότητες του Παρισινού κόσμου, έρχονται με άπειρήσχη χαρά στην Άθήνα και με διάθεση να δώσουν νέα ζωή και νέα κίνηση στην πρεσβεία του τόπου των... Ή Φεστίβαλικά... Ο ίδιος ό πρωθυπουργός Ζολι της Ιταλίας εδήλωσε ότι σκέπτεται να θέση υπό κρίση ειδικής Έπιτροπής το κινηματογραφικό φεστιβάλ της Βενετίας, το όποιον, κατά γενικήν όμολογίαν, χειροτερεύει κάθε χρόνο. Η άποτυχία, οι κρίσεις των ξένων και ή έλλειψη σημαντικών προσωπικοτήτων, έχει μάταβάλει το φεστιβάλ σε ένα είδος τσίρκου που δεν ανταποκρίνεται πλέον προς τον προορισμόν του. Λέγουν ότι ό κόμης Βόλπι ίσως αναλάβει την διεύθυνσή του. Αυτά διά να παρηγορούνται οι ίδιοί μας όργανοι... Ή Μικρή (τρελλή) Ιστορία... Ταξιδεύουν στο τραίνο δυο άγνωστοι. Ο Ένας πολύ φλύαρος δεν σταματά να διηγείται ανέκδοτα για φαντάσματα, τόν ρωτά ό πρώτος. —Όχι άπαντά ανέκδοτα, και κυρίως ανέκδοτα που έχουν σχέση με φαντάσματα. Άπέναντί του, φανερά δυσφορεί ό άκροατής. —Δέν σάς άρέσουν τά ό δεύτερος, ξερά, και εξαφανίζεται...

444

■ ■ ■ ΕΝΑ στόμα με ώροια χείλη αξίζει 500 λίρες. Έτσι απεφάνθη ένα άγγλικό δικαστήριο, επιδικάζοντας τό σεβαστό αυτό ποσό στη μίς Ντανιέλ Κάρ, μανικέν και πρώην ήρωίδα. Τό ένα χείλι της μίς Κάρ είχε παραμορφωθεί σ' ένα αυτόκινητιστικό άτυχημα.

■ ■ ■ ΕΝΑ έργοστάσιο της Σκωτίας «λανανάει» στην άγορά ούίσκου άρωματισμένο με λεμόνι, γκρέιπ-φρουτ, πορτοκάλι και μέντα. Προβλεπόμενη πελατεία: οι Άμερικανοί που δέν τους άρέσει τό ούίσκου άλλα τό πίνουν από ονομισμό.

ΔΙΔΑΚΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΟΥΛΑ:

Μία μέρα, τό δώδι που σέρνει τό άροτρο λέει στο γεωργό: «Άύριο δέ θα δουλέω γιατί είμαι άρρωστο!». Την άλλη μέρα, ό γεωργός βάζει τό γεράκου του να σέρη τό άροτρο. Τό δώδι, τό δώδι ρωτάει τό καταπονημένο γεωδουράκι: «Πώς τό πήγες;». «Καλά», τό άφεντικό δέν έπτε τίποτε;». «Όχι». Τότε τό δώδι λέει έα-νά στο γεωργό: «Άύριο πάλι δέ θα δουλέω γιατί είμαι άρρωστο!». Έα-νά πηγαίνει τό γεωδουράκι στη δουλειά και τό δώδι γυρίζει πολύ, πολύ κουρασμένο. «Πώς τό πήγες; Καλά;» ρωτάει τό δώδι. «Καλά!». «Τό άφεντικό δέν έπτε πάλι τίποτε;». «Τίποτε», άποκρίνεται τό γεωδουράκι, «μόνο τόν είδα να κουβεντιάζει με τό χασάπη!».

■ —ΓΙΑΤΙ είναι τά χέρια σου μέσ' στις μουντζούρες; ρωτούν οι φίλοι του τόν Γιάννη στην ταβέρνα.
—Πριν από λίγο έφυγε ή πεθερά μου με τό τραίνο. Χά-δεμα λοιπόν την άτμομηχανή.

■ ■ ■ ΕΝΑΣ ΓΕΡΜΑΝΟΣ δημοσιογράφος που επισκέφθηκε τώρα τελευταία τις Ινδίες ρώτησε τόν άρμόδιο υπάλληλο της υπηρεσίας έκπολιτισμού τών Ινδών πώς είναι δυνατό να επιτρέπη ή κυβέρνηση την πολυγαμία σε μία άρισμένη έπαρχία. Ο υπάλληλος έδωσε άμέσως την εήγηση: «Η πολυγαμία στην έπαρχία αυτή είναι μία φυσική συνέπεια της λειψωρίας. Οι γυναίκες άναγκάζονται πολλές φορές να κάνουν πείη έξωσι χιλιάμετρα δρόμο για να κουβαλήσουν νερό. Όταν λοιπόν ένας άντρας θέλει να κάνει μπάνιο, μπορεί ποτέ μία μόνο γυναίκα να κουβαλήσει τόσο νερό για να ίκανοποιήσει την επιθυμία του;».

■ ■ ■ ΕΙΝΑΙ ό νιζάμης του Χαϊντερμπάντ ό πλουσιότερος άνθρωπος του κόσμου; Ός τώρα ήταν άγνωστο τό άκριβές ποσό που αντιπροσωπεύει ή μισθοδωρία του γιατί οι μαχαράδες δέν είχαν καμμία υποχρέωση να δηλώνουν τά περιουσιακά τους στοιχεία στην έφορία, ούτε να πληρώνουν φόρους. Τώρα πρόκειται να ψηφισθή στη Βουλή τών Ινδών ένα νομοσχέδιο που θα επιβάλει σ' αυτούς τους προνομίους να δηλώσουν τί έχουν (κομμήματα, κτήματα, χρήματα). Οι περίεργοι περιμένουν με άνυπομονησία τη δήλωση τού νιζάμη. Κατά τους σημερινούς ύπολογισμούς ή περιουσία του πρέπει να κυμαίνεται μεταξύ τών 168 και 840 δισεκατομμυρίων γαλλικών φράγκων.

■ ■ ■ ΣΕ ηλικία 77 έτών ό Ούίλλιαμ Σάουθεργουτ, άπ' τό Μάντσεστερ, πήγε στον κινματογράφο για πρώτη φορά στη ζωή του. Φαίνονταν, εδήλωσε πώς δέν την παθαίνει άλλη φορά. Καί εήγησε: Κινματογράφος δέ πη μία αίσθηση άποπνικτική, όπου πηγαίνει κανείς για να χαλάρησθ' από τις πιστολιές και τις κανονιές, να κουράσθ' τα μάτια του από την αδιάκοπη άλλαγή τών εικόνων και, τελικά, να φύγη μ' ένα τρομερό πονοκέφαλο.

■ ■ ■ ΤΡΙΑΝΤΑΟΚΤΩ δόκλ'ηρα χρόνια μετά τό γάμο της, ή κ. Γκουεντολίν Χήντγκς, άπό τό Σίντνεϋ της Αυστραλίας ζήτησε διαζύγιο. Διότι—εήγησε στο δικαστήριο— την πρώτη κιόλας μέρα του γάμου της ό σύζυγός της πήρε τά μέτρα της και κατασκύασε ένα φέρετρο, τό όποιο έπί 38 χρόνια έμενε τοποθετημένο έξω από τη συζυγική κρεβατοκάμαρα. «Δέν μπορώ να υποφέρω περισσότερο τόν φοβερό αυτό ύπαινιγμό», εδήλωσε ή κ. Χήντγκς. Τό δικαστήριο της έδωσε δίκιο και έξέδωσε τό διαζύγιο εις βάρος τού συζύγου.

■ ■ ■ ΤΟ ΟΝΕΙΡΩΔΕΣ ένοδοχείο δλων τών Καζανόβα εύρίσκεται στην άγγλική λουτρόπολη Μπόγκνον. Πρόκειται για μία μικρή πανσιόν με 13 δωμάτια, που διευθύνεται από δυο αδελφές, την Πάμ και την Μπέουλ Ρης (21 και 25 χρονών) που ήταν άλλοτε μανικέν. Η στολή που επιβάλλει ό κανονισμός τού ένοδοχείου για τις κομάρειρες είναι τό μαγιό μπικινί. Τό πρόγραμμα στο κρεβάτι σερβίρεται, χωρίς καμμία πρόσθετη δαπάνη, με μπικινί ροζ και τό δ-βιπνο, τό δρώδι, με μπικινί μαύρο. Η έπιμελήσχη κάνει χρυσές δουλιές. Δύο πελάτες εδήλωσαν κιόλας ότι θα μείνουν όριστικά εκεί.

ΑΓΓΛΙΚΑ;
ΓΑΛΛΙΚΑ; ΙΤΑΛΙΚΑ;
ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ;
ΡΩΣΣΙΚΑ; κλπ.

Κάθε γλώσσα
είναι εύκολη
όταν την μαθαίνετε
με LINGUAPHONE

Όλες οι γλώσσες είναι τό ίδιο εύκολες. Απόδειξις πώς τό παιδάκι όλων τών χωρών τού κόσμου μαθαίνουν με την ίδια εύκολία τη μητρική τους γλώσσα. Άν έπειτα δυσκολευόμαστε να μάθωμε άλλες γλώσσες είναι γιατί μās υποχρεώνουν να άποστηδίζωμε κανόνες και λέξεις, πράγμα που χρειάζεται πολύ καιρό και τελικά μās κάνει να παραιτηθώμε. Με τό LINGUAPHONE

δέν μεταφράζετε ποτέ μιλάοντας! Σκέπτεσθε άπ' εύθείας στην ξένη γλώσσα που την μαθαίνετε στο σπίτι σας. Άποσχόλησις ένός τετάρτου μέσα στην ήμέρα είναι άρκετή, και με 100 ώρες μπορείτε να μιλάτε με εύχέρεια και με άποψη προφορά. Τό LINGUAPHONE σάς μαθαίνει τις γλώσσες με τό φυσικό τρόπο. Τίποτε δέν είναι πιό εύκολο, πιό γρήγορο, πιό άποδοτικό

Ταύχος
Δωρεάν

Έλατε ν' άκούσετε τό LINGUAPHONE. Θα σάς γίνη πλήρης επίδειξις και θα σάς δοθ' και τό αναλυτικό τεύχος μās δωρεάν. Άν έμπο-δίζεσθε ή άν μένετε σε έπαρχία στείλτε μας συμπληρωμένο τό παραπλεύρως δελτίο.

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ LINGUAPHONE

Πανεπιστημίου 10 - ΑΘΗΝΑΣ.

Παρακαλώ στείλτε μου χωρίς υποχρέωσι μου τό Άναλυτικό σας τεύχος. Έσωκλείστω δρχ. 3 σε γραμματόσημα για έξοδα. Η γλώσσα που μ' ενδιαφέρει είναι ή

Όνομα
Έπάγγελμα
Άδυνα

Ο ΣΤΙΒΑΡΟΣ άθλητής τού τσίρκου—ό τύπος που σηκώνει δάση καταπληκτικά και λυγίζει σίδερα—θαίνει από τό παρασκήνιο στην πίστα, πετάει με μία μεγαλόπρεπη κίνηση τόν μανδύα του και παίρνει άπ' τό χέρι της έαυτής ημίγυμνης κοπέλας που τόν συνοδεύει ένα λεμόνι. Τό σφίγγει μέσ' στη δεξιά του παλάμη, χωρίς την παραμικρή προσπάθεια και τό στραγγίζει ως την τελευταία σταγόνα. Κάνει έπειτα μία κομψή υπόκλιση και λέει στους θεατές:
—Κύριες και κύριοι, δλέπετε ότι

δέν έμεινε στο λεμόνι ούτε μία σταγόνα. Πληρώνω έκαστο δραχμές σ' όποιον κατορθώσει να δβάλη δάτω και μία ακόμη σταγόνα.

Ένας υπράδλος κύριος σηκώνεται, καταδίνει στην πίστα, ζουλάει τό λεμόνι και, πραγματικά, δγαίνει άκόμη μία σταγόνα.

—Κερδίσσατε! Οι έκαστοι δραχμές σάς ανήκουν, λέει ό άθλητής. Άλλά δέν μού λέτε, ποιά είναι τό έπάγγελμά σας;
—Έφορικός...

Κοινωνίες
ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗΣ
ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ
με φυσικά αιδέρια έλαια

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ ΔΑΜΒΕΡΓΗ

ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 39 (ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ)

■ —ΕΙΜΑΙ ύποχρεωμένος, γκρίνια-ζε Ένας άρρωστος, να πάω τώρα για δεύτερη έγχείρηση. Ο καθηγητής έσχασε μέσα μου ένα κομμάτι δαυδάκι.

—Τά ίδια έπαθα κ' έγώ, έπτε ό διπλανός του στο θάλαμο. Μόνο που στη δική μου περίπτωση έσχασε μία λαβίδα.

Εκείνη τη στιγμή άνοιξε ή πόρτα. Ο καθηγητής έσκυψε τό κεφάλι του και ρώτησε:

—Με συχαρήτε, μήπως είδε κανείς τά γυαλιά μου;

Σ' αυτό επάνω, ό τρίτος άρρωστος τού θαλάμου, μόλις χειρουργήθηκε, λιποθύμησε.

Ρίπ Κίρμπυ

Ρίπ Κίρμπυ

Η ΓΑΤΑ, - Η ΒΡΟΧΗ...

• Στην πρώτη γκριζα μέρα σάς βρήκα πάλι, καλή μου φίλη, στο πα-
ράθυρο, να κοιτάτε τις βροχοστάλες...
• Συμπάσχω, και συμπάρισται.
• Ξέρω πώς αρχίζει και πάλι για σάς ένα εξάμηνο οδυνηρών ψυχικών
διακυμάνσεων που δεν θα ήσυχάσουν αν δεν ξαναδρεφίτε, 'Ιούνιο μήνα,
με το «μαγικό» σας, στην άμμουδια των «Αστεριών», στις σπηλιές
της Πάρου, στους γαλιούς της Μυκόνου.
• Στο μεταξύ — το γνωρίζω — θαχέτε να δώσετε και πάλι την μυ-
στική σας μάχη μ' όλα τα τούτα τα γκριζα δειλινά, τα βροχερά τα βρά-
δια, τα συνεφιασμένα απομεσήμερα. Λεπτότατο το γυναικείο αίσθη-
τήριο, πώς να μη συλλαμβάνει όλη την δημιουργική έννοια της βροχής,
και πώς να μην θέλει να ένωθι με την δημιουργική τελετουργία που
συνεπάγεται μια καταιγίδα;
• 'Αλίμονο, πάντα δεν μπορεί. 'Αλλά την ώρα που οι πόροι της γης
αδιάκοπα θηλάζουν, πώς να μείνει αδιάφορη αντίκριστών μουστικό
αυτό όργασμο ή ίδια η γυναικεία ψυχή; Πώς να μη νοιώσει στενέμενη,
έτσι κλεισμένη πίσω από τις κουρτίνες, στους στενωχάρους κύβους των
μεσοαστικών διαμερισμάτων, όταν μάλιστα δεν περιμένει τίποτα ή —
ακόμη χειρότερα — όταν αυτό που περιμένει δεν είναι αυτό που νοι-
ρεύεται;
• Κακά τα φέματα, — ο χειμώνας δεν είναι για τις κυρίες. 'Αβολος
είναι και τυραννικός, και συνεπάγεται μεγάλες επιταγές ανέσεως και
βαλπηρής, αν είναι να περάσει με κάποια αξιοπρέπεια. Δεν είναι μόν-
ον οι κάλτσες που κινδυνεύουν, — από λάσπες, λασπόνερα, στάχτες
και σπινθήρες. Είναι και κάποιες μικρές, εύαισθητες πληγές — θές
ανάμνησης του καλοκαιριού, θές... ή έλλειψή τους! — που δεν για-
τρώνονται ούτε με κονιάκ, ούτε με τα «τάμ-τάμ» των βαρβαρικών τα-
δερινών.
• Είναι πρόκληση, ή βροχή, — δοκιμασία του συναισθηματικού μας
δύστημο.
• Οι δόρειοι λαοί την βλέπουνε σά γάτα, τότε χαδιάρα και ήρεμη,
πότε λυσσασμένη σά Μαινάδα.
• Σαν σκοτεινιάση ο ούρανός, καταμεσής στο πέλαγο, τα τσουρμα
κοιτάνε την ούρα της γάτας του βαποριού και βγάζουνε προγνωστικά.
'Αλίμονο αν δείξει πώς έχει όρεξη ν' άρπαξή με τον 'Ανεμο, τον σκύλο,
τόν πιστό ακόλουθο του 'Οντιν, του θεού της φουρτούνας. 'Όταν αρχί-
ση να δρέχει «γάτες και σκύλους» ταυτοχρόνως, ο Θεός να φυλάη τα
πλοούμενα...
• Μα και στην πόλη τα πράγματα δεν είναι τόσο απλά. Δεν υπάρχει
τίποτα πιο μίζερο από μια καταιγίδα σε πόλη. 'Ο μόνος τρόπος ν'
αντιμετωπίσης τη βροχή είναι να γίνης ένα μαζί της, — να δγής στον
άνοιχτόκαμπο να συνταχθής με τους «'Αγγέλους της 'Αντάρας» όπως
τους λέει ο Σέλλεϋ.
• Θυμάμαι κάτι ξένα κορίτσια της συντροφιάς μας της προπολεμι-
κής, — τι νάγιναν άραγε; 'Η Κλώντ, ή Ζακλίν, ή Μάρτζορι! Με τα
πρώτα αστροπελέκια πάνω από την Κηφισιά δέναν ένα μανητήι στα
μαλλιά και παίρνανε το δρόμο του Κοκκινάρη, να μουσκευτούν, να
ρθούν μετά κοντά στο τζάκι να στεγνώσουν, — πότε γαληνεμένες και
πότε διπλά έμπνευσμένες από το άγκάλιασμά τους με τα σύννεφα. Να
υπάρχουνε άραγε και τώρα, στις νεώτερες γενιές, τέτια κορίτσια;
• 'Ανοιξα πάλι τον Σέλλεϋ, γράφοντας τούτες τις γραμμές, και ξα-
ναδιάβασα την «'Εδη στον Πουνέντε». Τι όραίο ποίημα, πόσο κοσμο-
γονικό, πόσο κατάλληλο για διάδασμα στις πρώτες ημέρες του χει-
μώνα. Να βλέπης μέσα στην μύρα της δημιουργία, να βλέπης τον
όργασμο στον χαλασμό και το γεννοδόλημα της γής στις άγριες νύ-
χτες του Γενάρη, — αυτό είναι το μυστικό των πολύ ζωντανών ανθρώ-
πων. «Πουνέντε, σύ, που σπρώχνεις στα κρεβάτια τους τα σκοτεινά
τούς σπόρους, εκεί να μείνουνε, θαθείς, ως μνήσκουν τα κουφάρια
μέσ' στα μνήματα, ως να σαλπίση ή 'Ανοιξη ή αδελφή σου τ' άνειρεμένο
κάλεσμα, και να τους στείλη πάλι σαν κοπάδια πάνω στο χώμα, —
για να γεμίσουν χρώματα κι' άρώματα, — δουνά και κάμπους και
πλαγιές... 'Αγριε Πουνέντε ποντοκίνητε, πλάστη και χαλαστή, καλώς
να όρίσης...»
• 'Ηταν στιγμές που ή γενιά μας κάπως ζάρωσε. Με τις πρώτες
βροχοστάλες έσμιξε και συντάχθηκε με κείνο το κατ' έξοχην παρισινό
σκούλικι, το «ακαφάρ», κ' έκρύφτηκε στα ύπογεια και σιγόκλαψε, κι' ά-
ναζήτησε τόν Βερλαιν και τόν Μπωτωέλαιρ. Μα τώρα έμεις οι 'Ιδιοι
πούδαμε τόν κόσμο να τραντάζεται, τη γή να σείεται δλόκληρη και να
σταυροκοπιέται απ' την τρομάρα της 'ιδίας της της δύναμης, — κά-
θε άλλο παρά συμπόνια μπορεί νάχουμε για το κλαμένο πρόσωπο,
το μελαγχολικό, της μοναχικής γυναικας που άπαλοσκιέει την ψυχή της
άφροντάς την να καθρεπτισθή μέσ' στα λασπόνερα...
• 'Ας συνταχθούμε καλύτερα με τους «'Αγγέλους της 'Αντάρας»,
φίλη μου καλή. 'Ας σηκωθούμε στον άέρα σαν τόν σύννεφο, σαν τόν
δενδρόφυλλο, σαν τόν άγριο κύμα του Πουνέντε. «Σαν χειμώνας φτάση
μπορεί νάναι ή 'Ανοιξη μακριά;», θυμίζει ο Σέλλεϋ.
• Μιά είναι, πράγματι, ή ψυχική μας άμπρέλα ενάντια στην βροχή:
Σε κάθε βροχοστάλα το έθισμένο μάτι να ξέρη να βλέπη μια πα-
ραούνα, έναν πανσέ, μια φουντωμένη πασχαλιά...
• Κ' ένα κυκλάμινο;

Index

ΤΙ ΛΕΝΕ ΤΑ ΣΤΡΑ

Για την εβδομάδα από 14 έως 20 'Οκτωβρίου 1957

ΚΡΙΟΣ.—Για δσους γεννήθηκαν από 21 Μαρτίου - 20 'Απριλίου:
Ξεπεράσατε την δύσκολη καιπή. Τώρα μπορείτε να θέσετε σε έφαρμo-
γή όλα σας τα σχέδια. Καλύτερα να μη έμπιστευθήτε σε κανένα το
πρόγραμμά σας. Εύνοική ημέρα: Κυριακή, άριθ. 4.

ΤΑΥΡΟΣ.—Για δσους γεννήθηκαν από 21 'Απριλίου - 21 Μαΐου:
Μή έπιμένετε. 'Η κατάσταση διαγράφεται άρκετά δύσκολη. Συνεχι-
σετε τις επαγγελματικές σας προσπάθειες. Μπορεί ν' αποδώσουν
καλύτερα. Εύνοική ημέρα: Τετάρτη, άριθ. 8.

ΔΙΔΥΜΟΙ.—Για δσους γεννήθηκαν από 21 Μαΐου - 21 'Ιουνίου:
Σταθώτε περισσότερο την δυνατότητα έπιτυχίας. Έχετε τούς δυσ-
κολότερους οίανους. Περιολλάξετε τούς φίλους σας. Θα σάς χρει-
ασθούν. Εύνοική ημέρα: Παρασκευή, άριθ. 6.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ.—Για δσους γεννήθηκαν από 22 'Ιουν. - 22 'Ιουλίου:
Κάποιο αφνίδιο γεγονός θα σάς έμποδίση να πραγματοποιήσετε
μια συνάντηση αισθηματικής φύσεως. Έχετε περισσότερο θάρρος
και θα έπιτύχετε. Εύνοική ημέρα: Δευτέρα, άριθ. 2.

ΛΕΩΝ.—Για δσους γεννήθηκαν από 23 'Ιουλίου - 22 'Αυγούστου:
Προχωρήσετε με συντονισμένη προσπάθεια. Έχετε να άφελθήτε πολ-
λά από καλούς σας φίλους. Μην άνησυχήτε. Έχετε ήδη έπιτύχει έ-
κείνο που θέλετε. Εύνοική ημέρα: Πέμπτη, άριθ. 7.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ.—Για δσους γεννήθηκαν από 23 'Αύγ. - 22 'Σεπτίου:
Μην είσθε τόσο κλεισμένοι στον εαυτόν σας. Καλύτερα να έξωτερι-
κεύετε τις συναισθηματικές σας καταστάσεις. Γλυτώνετε τις παρε-
ξηγήσεις. Εύνοική ημέρα: Τρίτη, άριθ. 4.

ΣΥΓΟΣ.—Για δσους γεννήθηκαν από 23 Σεπτ. - 22 'Οκτωβρίου:
'Εκάνετε άρισμένα λάθη, που πληρώνετε τώρα μαζεμένα. Να συγ-
χωρήσετε μερικές παρεξηγήσεις, που σάς έχουν ψυχράνει με έμπι-
στους φίλους σας. Εύνοική ημέρα: Σάββατον, άριθ. 9.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ.—Για δσους γεννήθηκαν από 23 'Οκτ. - 22 Νοερίου:
Κερδίσατε την έμπιστοσύνη τους. Τώρα μπορείτε να συνεχίσετε τόν
άγώνα σας με μεγαλύτερη εύκολία. 'Η έρχομένη εβδομάδα είναι εύ-
νοική πολύ. Εύνοική ημέρα: Δευτέρα, άριθ. 10.

ΤΟΞΟΤΗΣ.—Για δσους γεννήθηκαν από 23 Νοεμ. - 21 Δεμβρίου:
Μια πολύ εύχαιρστη είδηση θα άλλάξη την επαγγελματική σας ρου-
τίνα. Θα λάβετε χρήματα που δεν τα περιμένατε από παλιές επιχει-
ρήσεις σας. Εύνοική ημέρα: Τετάρτη, άριθ. 3.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ.—Για δσους γεννήθηκαν από 22 Δεκ. - 19 'Ιαν.:'
Έχετε εθύγει από τις άρχές σας. Καλύτερα να μη παρασυρθήτε
σε λάθη μόνον και μόνον για να μη παραδοχθήτε την έπιπολαιότητά
σας. Εύνοική ημέρα: Τρίτη, άριθ. 4.

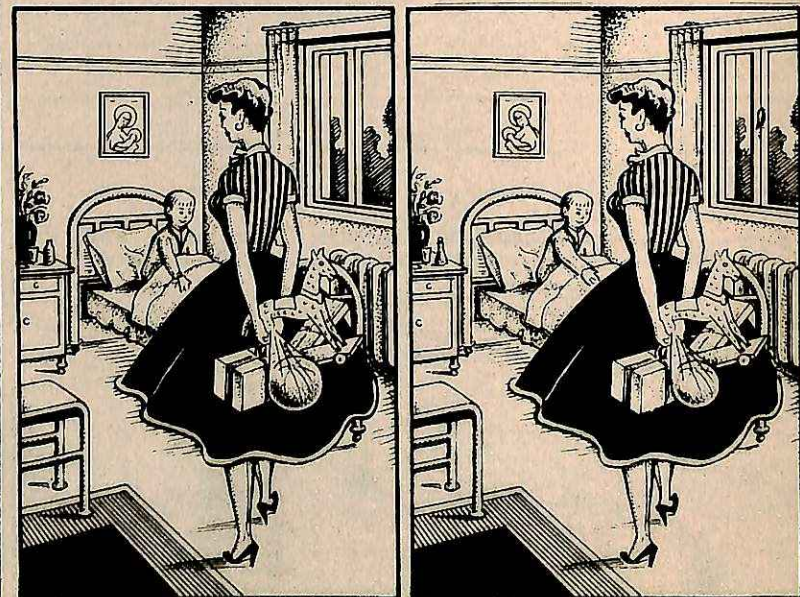

ΥΔΡΟΧΟΣ.—Για δσους γεννήθηκαν από 20 'Ιαν. - 18 Φεβρίου:
Να έχετε περισσότερο κέφι για τις καινούργιες εργασίες που θ' ά-
ναλλάξετε. Τα προσόντα σας δεν θα σάς άφίσουν να πέσετε έξω.
'Αναπαυθήτε. Εύνοική ημέρα: Σάββατον, άριθ. 9.

ΙΧΘΥΕΣ.—Για δσους γεννήθηκαν από 19 Φεβρ. - 20 Μαρτίου:
Μην είσθε στερεότυπος. Οι άλλαγές στη σημερινή ζωή είναι άπα-
ραίτητες. Να έχετε περισσότερη αισιοδοσία και όλα θα πάνε πολύ
καλύτερα. Εύνοική ημέρα: Τετάρτη, άριθ. 5.

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ;

Το δεύτερο σκίτσο διαφέρει από το πρώτο σε 8 σημεία. Μπορείτε να
τα βρείτε;

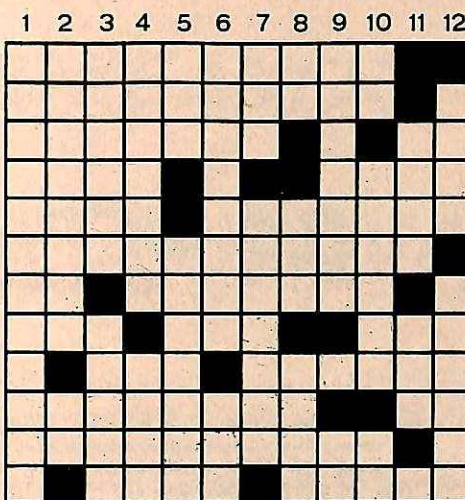
ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

- Θέμα της μιά έρωτι-
κή ανταρσία
- Με την φιλοπονία συγ-
γινής (αίτ.)
- Ουράνιον σώμα —'Εν-
δεικτικόν του τρόπου
4. Πράξις άσεδής (κυρι-
ολ.) — Διοικητικόν
διαμέρισμα (αίτ. δημ.)
- Ποταμός της Β. Ρω-
σίας (γεν.) —Με τόν
υπεύθυνον, ύπόλογον,
συγγενής λέξις (ένάρ-
θως)
- Διπλωματικό άντι-
πρόσωποι του Πάπα
σε έξενες κυβερνήσεις
(ένάρθως)
- Διαρρέει την Κρεμό-
ναν —Πόλις της 'Αγ-
γλίας και είδος... τυ-
ρού
- Τόσα από τα θαύμα-
τα του κόσμου σάχον-
ται άκάμη —'Αρθρον
υπό σμυρναϊκην μορ-
φήν —'Αριστέρες πα-
ραπόταμος του Σηκου-
άνα ένάρθως
- Το άστρονομικόν άρχίζει την
21ην Μαρτίου —'Απεκοίμισε τόν
Σαμφών
- Τοιαύτας γνώσεις έχουν πολλοί
νοσκόμοι —'Αναφορικόν έπίρρη-
μα
- Αυτό είναι διά κάθε οικογενει-
άρχην ένα μεγάλο κοντύλι, ένάρ-
θως
- Είδος μικρού ποταού, αντίστρό-
φος (δημ.) —Βουνό της Κεφα-
λινής

ΚΑΘΕΤΩΣ:

- 'Υπό όρων περιβαλλομένη γή
- 'Ός κατοικία συνήθως ύψη και
άνδυμινή —Ξενικόν μέτρον έπι-
φανείων
- Θερμότετος άνεμος —'Αρπακτι-
κά πτηνά
- Πολύτιμον μέταλλον, ένάρθως
(δημ. αντίστρ.) —Μία νήσος
των Κυκλάδων, αντίστρόφος
(δημ.)

- Αιγύπτιος θεός και λιμήν της
Γαλλίας —Προς τόν άκαινόχοι-
ρον όμοιον ζών (αίτ.)
- 'Υπομονητικοί, καρτερικοί (άρχ.)
—Πάτσι!
- 'Αγγλικός τίτλος (άντιστρ.) —
Μιά λεπτή διά τόν έξυπνον και
καταφερτζήν τύπον λέξις (γεν.)
- 'Αρθρον —Σ' αυτόν τόν αιώνα
Έζησεν ή Αικατερίνη των Μεδι-
κών —'Η κυρία τροφή των νυ-
κτερίδων
- Γάλλος πολιτικός διατελέσας
πολλάκις πρωθυπουργός (1876
—1945) —'Αρθρον
- Αιτιατική άντωνυμίας —Δεσμέ-
ουν τούς ύπογράφοντας (ένάρ-
θως) —Διακόσια πενήντα
- Τών παλαιστών είναι πολύ δυνα-
τοί —Τοπικόν έπίρρημα της νε-
οελληνικής
- Νησιώτικος χορός —Μεταφορι-
κώς ύπονοεί και την ίδιουγκρα-
σίαν

ΖΙΓΚ ΖΑΓΚ

'Ο σκοπός του ενδιαφέροντος και
διασκεδαστικού αυτού άτομικού, άλλα
και ομαδικού παιχνιδιού, είναι να έ-
πιτύχη κανείς όσο το δυνατόν μεγαλύ-
τερη βαθμολογία στο σχηματισμό λέ-
ξεων.

'Αρχίστε λοιπόν από οποιαδήπο-
τε γραμμή θέλετε και προχωρήστε ό-
πό το τετράγωνο αυτό σε οποιοδήποτε
γειτονικό πάντοτε, τετράγωνο όριζον-
τίως, καθέως ή διαγωνίως, προσπα-
θώντας να διαβάσετε την μεγαλύτερη
λέξη που μπορείτε να βρήτε.
Σημειώστε τώρα τη λέξη, που
βρήκατε και σβήστε στα τετράγωνα
τα γράμματα που μεταχειρισθήκατε.
Ψάξτε τώρα για μίαν άλλη λέξη
και συνεχίστε έως ότου δεν μπορείται
να βρήτε άλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ
Για κάθε λέξη των δύο γραμμάτων
μετρήσετε 1 βαθμό.
Για κάθε λέξη των 3 γραμμάτων
μετρήσετε 3 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 4 γραμμάτων
μετρήσετε 5 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 5 γραμμάτων
μετρήσετε 7 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 6 γραμμάτων
μετρήσετε 9 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 7 γραμμάτων
μετρήσετε 11 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 8 γραμμάτων
μετρήσετε 13 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 9 γραμμάτων
μετρήσετε 15 βαθμούς.

Για κάθε λέξη των 10 γραμμάτων
μετρήσετε 17 βαθμούς.
Και ούτω καθ' εξής, προσθέτον-
τας δύο πάντοτε βαθμούς για κάθε
πρόσθετο γράμμα.
Προσθέστε τώρα τόν σύνολο των
βαθμών που μπορέσατε να πετύχετε.
Βαθμοί από 1-29 βαθμολογούν-
ται με «ΜΕΤΡΙΑ».
Βαθμοί από 30-35 βαθμολογούν-
ται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 36-40 βαθμολογούν-
ται με «ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 41-45 βαθμολογούν-
ται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 46 και άνω βαθμολο-
γούνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΕΛ. 41

...ή αρωματίζει
με τον SCHERK

'Η άσύγκριτη σε ποιότητα πούδρα
"Μυστικουμ", του SCHERK είναι λεπτή
σαν άχνός.
Περιέχει άγνά συστατικά που προστα-
τεύουν την έπιδερμίδα.
Είναι αιδέρια άρωματισμένη.
'Αφομοιώνεται με τόν δέρμα του προ-
σώπου και δημιουργεί τόν ιδεώδη και
έλκυστικό τύπο που ποθείτε.

2 Μεγέθη κυτίων
Τό νέο μεσαίο μέγεθος Δρχ. 20
Μεγάλο μέγεθος Δρχ. 32

Πούδρα
Mysticum
Scherk

'Αποκλ. Αντιπρόσωποι ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ, 'Αθήναι: Νίκης 9 Τηλ. 25.739

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΙΟΝ ΠΟΥ
ΕΚΑΥΤΗΓΗΘΗΝ ΑΠΟ ΕΛΛΗΝΑΣ ΚΑΙ
ΕΚΕΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΔΙΑΚΟΣΜΟΝ
ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΠΛΗΡΟΜΑ ΚΑΙ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΨΥΧΗΝ

Ολυμπία
το μεγαλύτερον νεώτερον
ταχύτερον Ξηνικόν
ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΙΟΝ
23.000.τόνων ναυπηγήσεως 1953
ταχύτητος 21 μιλίων
Διά
ΚΑΝΑΔΑ - ΑΜΕΡΙΚΗΝ
GREEK LINE

ΓΕΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
17 - 19 ΑΚΤΗ ΜΙΑΟΥΗ - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ - ΤΗΛ. 470.271

Οι οικονομικές συνέπειες της γρίππης

(Συνέχεια από σελ. 15)

Διότι των έργων αυτών θα καθυστερήσει σημαντικώς ή εκτέλεσής των. Και ενώ η πρόβλεψη ήτο να δαπανηθούν δι' έργα ανασυγκροτήσεως μέχρι τέλους του έτους 2.000 εκατομμύρια δραχμών, θα ευρεθώμεν με σημαντικών άχρησιμοποίητον υπόλοιπον.

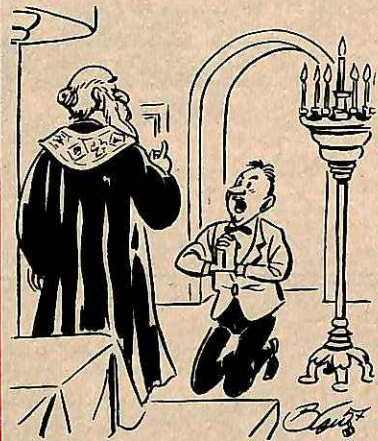
Μικράν ένδειξιν του τι χάνει η οικονομία μας από την γρίππην παρέχουν οι κατωτέρω χονδρικοί υπολογισμοί: Το σύνολον των μισθωτών και ημερομισθίων εις την χώραν (του ένεργου πληθυσμού) είναι 1.046.109 ψυχάι. "Αν — συντηρητικὰ — έναντι των λεγομένων και γραφομένων — δεχθώμεν ότι τὸ 1)3 ἐξ αὐτῶν ἀπομακρύνεται τῆς ἐργασίας του ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας καὶ τοὺς υπολογίσωμεν, συντηρητικῶς πάλιν, πρὸς 40 δραχμὰς ἑκάστον ἡμερησίως, δηλαδή κάτω τοῦ κατωτάτου ὅριου τοῦ ἀνειδικεύτου ἐργάτου, ἔχομεν ἀπώλειαν 41.844.360 δραχμῶν. "Αν, ἐξ ἄλλου, υπολογίσωμεν ὅτι τὸ τρίτον πάλιν τῶν καὶ τοσούτων ἐργαζομένων, δηλαδή ἐπαγγελματιῶν, βιοτεχνῶν κλπ. ἀπέχει ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας τῆς ἐργασίας του καί, λαμβανόμενον ὑπ' ὄψιν ὅτι εἰς τὴν κατηγορίαν αὐτὴν ὑπάγονται 1.077.207 πρόσωπα, δεχθώμεν δὲ ὡς ἀμοιβὴν τὸν 100 δραχμὰς ἡμερησίως, ἔχομεν ἀπώλειαν 107.720.700 δραχμῶν. Τέλος, ἂν δεχθώμεν ὅτι τὸ τέταρτον μόνον τῶν ἀγροτῶν ἀπέχει τῶν ἐργασιῶν του ἐπὶ δυὸ μόνον ἡμέρας καὶ ὅτι τὸ ἡμερομισθίον τοῦ ἀγροτοῦ εἶναι μόνον 20 δραχμαί, ἔχομεν καὶ ἀπὸ τὸν τομέα αὐτὸν τῆς ἐθνικῆς δααυτηριότητος ἀπώλειαν 19.481.840 δραχμῶν. Δηλαδή θειτικὴν ἀπώλειαν 169.046.900 δραχμῶν. Καὶ αὐτὰ μὲ ἐξαιρετικὰ συντηρητικῶς ὑπολογισμοὺς καὶ χωρὶς νὰ συμπεριλάβωμεν τὰς δευτερογενεῖς καὶ ἀπώτερας συνετεῖας τῆς γρίππης. "Ισως καλύτεραν εἰκόνα τῆς ζημίας ἐκ τῆς γρίππης παρέχει ἡ σύγκρισις τῶν ἀπωλεσθεῖσιν ὠρῶν ἐργασίας τῶν μισθωτῶν ἀπὸ τὴν γρίππην μὲ ἐκεῖνας ποὺ ἀπωλέσθησαν λόγῳ ἀπεργιῶν. Οὕτω ἂν δεχθώμεν πάλιν ὅτι τὸ ἐν τρίτον τῶν μισθωτῶν ἔλειψε — ἕως τώρα θέβαια — ἀπὸ τὴν ἐργασίαν του τρεῖς ἡμέρας καὶ ὅτι κατὰ μέσον ὄρον ἡ ἐργασία ἡμέρα εἶναι ἐπὶ τὰ ὦραι, ἔχομεν ἀπώλειαν 7.320.763 ὠρῶν, ἐνῶ αἱ ἀπώλειαι ὠρῶν λόγῳ ἀπεργιῶν ἦσαν: τὸ 1952 1.616.495 τὸ 1953 953.238, τὸ 1954 312.173 καὶ τὸ 1955 553.028.

Μία ἄλλη αἰτία ζημίας εἶναι ἡ νύξιμένη χρησιμοποίησις φαρμάκων τὰ ὁποῖα κατὰ μεγίστην πλειονότητα εἰσάγονται ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸν ἐπὶ ζημία τοῦ συναλλαγματικοῦ μας ἀποθέματος. Βέβαια ἀφελοῦνται αἱ φαρμακείων καὶ οἱ φαρμακοποιοί, ἀλλ' ἀσφαλῶς θὰ ἐπρωτιμοῦσαν μικρότερα κέρδη καὶ νὰ εἶναι ἀπηλλαγμένοι ἀπὸ τὸν φόβον νὰ προσβληθοῦν καὶ οἱ ἴδιοι ἀπὸ τὴν ἀσιατικὴν γρίππην. "Οφελήμενοι εἶναι ἐπίσης καὶ οἱ ἱατροὶ λόγῳ ἀποτόμου αὐξήσεως τῆς πελατείας των. Καὶ οἱ μόνον ποὺ ἐπερίμεναν νὰ ἔχουν αὐξήσιν τῶν ἐργασιῶν καὶ δὲν ἔχουν — εὐτυχῶς — εἶναι τὰ γραφεῖα τῶν κηρῶν, διότι — πάλιν εὐτυχῶς — ἡ γρίππη εἶναι ἡπιωτάτης μορφῆς.

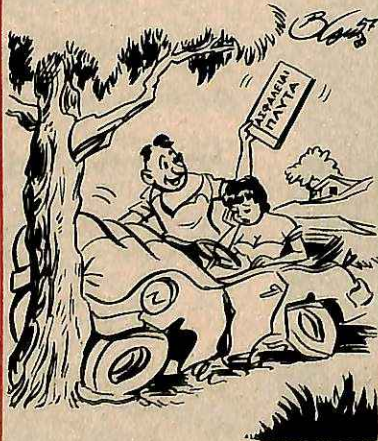
— «Ἐμποροβιομηχανικὴ» ἐκεῖ; Μιὰ καὶ γνώρισα σήμερα τὴ μαμά τῆς Λουλουκᾶς μου, μὲ ἀσφαλίζετε κατὰ παντός... Ἀτυχήματος;

(Τοῦ Β. Χριστοδούλου)

— Νὰ σὰς ἐξομολογηθῶ καὶ μιὰν ἄλλην ἀμαρτίαν μου, δέσποτα... "Ἐχω αὐτοκίνητο καὶ δὲν πῆγα ἀκόμα στὴν «Ἐμποροβιομηχανικὴ» νὰ τὸ ἀσφαλίσω!...

(Τοῦ Β. Χριστοδούλου)

— Μὴν κλαῖς, Φιφὴ μου. Αὐριο κι' ὅλας θάχουμε καινούργιο ἀμάξι!...

(Τοῦ Β. Χριστοδούλου)

40 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΔΟΛΛΑΡΙΑ ΔΙΕΘΕΣΑΝ ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ΓΙΑ ΤΗ ΝΑΥΠΗΓΗΣΗ ΤΟΥ

ΤΟ «ΑΤΟΜΙΚΟ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟ» ΘΑ ΦΕΡΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΣΤΗ ΝΑΥΤΙΛΙΑ

Ποῖν ἀπὸ δυὸ τεύχη, οἱ ΕΙΚΟΝΕΣ δημοσίευσαν τὴν μακέττα τοῦ πρώτου ἀτομοκίνητου ἐμπορικοῦ πλοίου, ποὺ ἐτοιμάζεται γιὰ τὸ 1960 στὴν Ἀμερικὴ καὶ θ' ἀποτελέσει ἀσφαλῶς ἐπανάσταση στὴ ναυσιπλοΐα. Ἡδη, μὲ ἀνταπόκριση ἀπὸ τὴν Νέα Ὑόρκη, ἐλάβαμε περισσότερες πληροφορίες ἐπάνω σ' αὐτὸ τὸ τόσο ἐνδιαφέρον θέμα, ποὺ ἔχουν ὡς ἐξῆς:

Ἐδῶ καὶ ἓνα περίπου χρόνο, ὁ πρόεδρος Ἀϊζενχάουερ ἔβαλε τὴν ὑπογραφήν του σ' ἓνα νόμο, ποὺ προβλέπει τὴ ναυπήγηση τοῦ πρώτου ἀτομοκίνητου ἐμπορικοῦ σκάφους τοῦ κόσμου. Γι' αὐτὸ τὸ πλοῖο θὰ διατεθοῦν 40 ἐκατομμύρια δολλάρια. Ἐπειδὴ πρέπει νὰ υπολογισθῇ γιὰ τὴ ναυπήγηση ἓνα δισεπταμῶν ἐτών, τὸ σκάφος θὰ εἶναι ἑτοιμὸ κατὰ τὰ τέλη τοῦ 1960. Καὶ ἡ πείρα ποὺ θ' ἀποκτήσῃ ἀπ' αὐτὸ τὸ πλοῖο, θὰ ἔχῃ κρίσιμη σημασία γιὰ ν' ἀποφασισθῇ ἂν ὁλόκληρη ἡ ναυσιπλοΐα ὀρίσκειται στὰ πρόθυρα μιᾶς ἐπανάστασης, ἀνάλογης μ' ἐκεῖνην ποὺ ἐγίνεσαν τὸ ἀτμόπλοιο ἀντικατέστησε τὸ περήφανο ἱστιοφόρο.

Τὸ πλοῖο ποὺ σχεδιάζουν οἱ Ἀμερικανοὶ θὰ εἶναι ἓνας συνδυασμὸς φορητοῦ κ' ἐπιδατηνοῦ σκάφους, ποὺ θὰ παίρῃ 100 ἐπιβάτες καὶ 12.000 τόνους φορτίο. Θάξῃ κάπου 100 μέτρα μήκος καὶ 20 πλάτος, καὶ θ' ἀναπτύσσει ταχύτητα 21 κόμβων (49 χιλιομέτρων τὴν ὥρα). Ἐξωτερικὰ, θὰ διακρίνεται ἀπ' τ' ἄλλα ὑπερωκεῖα ἀπ' τὴν ἔλλειψη καπνοδόχων κι ἀπ' τὴν ἀεροδυναμικὴ κατασκευὴ του.

Αὐτὰ εἶναι τὰ γνωστὰ ὡς σήμερα δεδομένα. Τὸ ἀρχικὸ σχέδιο τοῦ Ἀϊζενχάουερ, δηλαδή, ἡ ἀποστολὴ στὰ πέρατα τοῦ κόσμου μιᾶς ἀτομοκίνητης πλωτῆς ἐκθέσεως, μὲ σκοπὸ τὴν προαγωγὴν τῆς εἰρηνικῆς χρησιμοποίησεως τῆς ἀτομικῆς ἐνεργείας, ἐγκαταλείφθηκε. Τὰ μέλη τοῦ Κογκρέσου, ποὺ ἀντιτάχθηκαν στὸ σχέδιο, ἱσχυρίστηκαν πὺς κ' ἡ ἀμερικανικὴ βιομηχανία αὐτοκινήτων δὲν ἔσπελε κανένα ἐπὶ χροσὸ αὐτοκίνητο πολυτελείας νὰ κἀν τὸ γύρο τοῦ κόσμου γιὰ διαφημιστικοὺς λόγους. Ἦταν προτιμότερο —εἶπαν— νὰ κατασκευασθῇ ἓνα ἀτομικὸ πλοῖο γιὰ χρῆσιν ὅλου τοῦ κόσμου, ποὺ θὰ εἶναι πιστικώτατο χάρη στὰ πρακτικὰ του πλεονεκτήματα...

Ἡ πείρα τοῦ «Ναυτίλου»

Ἀπὸ καθαρά τεχνικὴ ἀποψη, ἡ κατασκευὴ ἑνὸς ἀτομοκίνητου ὑπερωκεῖανου δὲν παρουσιάζει πιά ἄλγιστα προβλήματα. Τὸ ὑποβρυχίον «Ναυτίλος» ταξιδεύει, ἐδῶ καὶ δυὸ χρόνια, μὲ ἀτομικὴ ἐνέργεια, καὶ στὸ πρῶτο του ταξίδι διήνυσε 64.000 χιλιόμετρα. Τὰ μισὰ ἀπ' τὰ χιλιόμετρα αὐτὰ τὰ διέσχισε κάτω ἀπ' τὸ νερό. Ἡ πείρα τοῦ «Ναυτίλου» ἐπεράσε ὅλες τὶς προσδοκίες. Ἀλλὰ κατὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ δὲν λογαριάστηκε

σχεδὸν καθόλου ὁ παράγων «οἰκονομικότης».

Τὰ πλεονεκτήματα τῆς κινήσεως ὑποβρυχίων μὲ ἀτομικὴ ἐνέργεια ἔγκεινται στὸ γεγονός ὅτι δὲν παράγονται, ὅπως ἀπ' τὰ συνηθῆ καύσιμα, ἀνθρακικὸ δξύ κι ἄλλα ἀέρια, καὶ συνεπῶς δὲν χρειάζεται ἡ συχνὴ ἀνανέωση τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρα καί, ὡς ἐκ τούτου, ἡ συχνὴ ἐμφάνισις τοῦ ὑποβρυχίου στὴν ἐπιφάνεια. Ἐπὶ πλέον, ἡ ἀτομικὴ καύσιμη ὅλη καταναλίσκεται τόσο ἀργά, ὥστε δὲν χρειάζεται ὁ συχνὸς ἀνεφοδιασμὸς σὲ καύσιμα. Μόνον τὸ ἀτομοκίνητο ὑποβρυχίον εἶναι πραγματικὸ ὑποβρυχίον. Αὐτὰ ποὺ ὑπῆρχαν προηγουμένως —καὶ ποὺ ἐξακολουθοῦν νὰ χρησιμοποιοῦνται καὶ σήμερα— εἶναι ἀπλῶς «σκάφη καταδύσεως».

Ἡ ὑπεροχὴ του

Ἀπ' αὐτὰ τὰ πλεονεκτήματα τοῦ ὑποβρυχίου, παραμένει στὸ σκάφος ἐπιφανείας μόνον ἓνα: Ἡ δυνατότης ἐκτελέσεως πολὺ μεγάλου ταξιδίου χωρὶς ἀνεφοδιασμὸ σὲ καύσιμα. Ἀν δὲν ὑπῆρχε κανένα ἄλλο πλεονέκτημα, θὰ ἦταν ἀμφισβητήσιμη ἡ ὑπεροχὴ τοῦ ἀτομοκίνητου σκάφους, ἀπέναντι στὰ συνηθισμένα, ἐξ αἰτίας τοῦ μεγάλου κόστους του. Ἀλλὰ τὸ ἀτομοκίνητο σκάφος ἐπιφανείας ἔχει καὶ τὰ ἐξῆς ἐπιχειρήματα μὲ τὸ μέρος του:

1. Μεγαλύτερο χώρο γιὰ φορτίο, γιὰτὶ ὁ ἀτομικὸς φούρνος δὲν χρειάζεται καμμιὰ ἀποθήκευσιν καυσίμων. Ἐνα ὑπερωκεῖαν ποὺ κινεῖται μὲ πετρέλαιο χρειάζεται καθε μέρα περὶ τοὺς 60 τόνους καυσίμου ὕλης, δηλαδή, 1.800 τόνους τὸ μήνα. Προκειμένου γιὰ μεγάλα ταξίδια, πρέπει ἢ ν' ἀνεφοδιάζεται στὴ μέση τοῦ δρόμου, ἢ νὰ διαθέτῃ τὸν κατάλληλο χώρο γιὰ τὰ ἀποθέματα αὐτοῦ πετρελαίου του.

2. Τὸ ἀτομοκίνητο σκάφος εἶναι ἀπληλαγμένο ἀπ' τὶς δυσχέρειες ἐφοδιασμοῦ σὲ πετρέλαιο, ποὺ προκύπτουν γιὰ πολιτικούς λόγους (πόλεμος, κρίση τοῦ Σουέζ) καὶ γενικὰ ἀπ' τὶς δυσκολίες ποὺ μποροῦν ν' ἀντιμετωπίσουν ὅσες χώρες δὲν ἔχουν δικές τους πετρελαιοπηγές.

Ἡ τελευταία αὐτὴ ἀποψη εἶναι ἰδιαίτερα σημαντικὴ γιὰ ὅσους ἀναλογίζονται σήμερα τὶς οικονομικὲς θυσίες ποὺ συνεπάγεται ἡ ἀνάπτυξη τῆς ἀτομικῆς ἐνεργείας ὡς κινητή-

ρίου δυνάμεως. Μόνον τὸ κράτος μπορεῖ νὰ κἀν αὐτὰ τὰ πειράματα, καί γι' αὐτὸ, τὸ ἀμερικανικὸ κράτος ἀναγκάστηκε νὰ ναυπηγήσῃ αὐτὸ τὸ πρῶτο ὑποδειγματικὸ ἀτομοκίνητο σκάφος ἐπιφανείας. Ἡ ἰδιωτικὴ ἐπιχείρησις θὰ τὸ ἀκολουθῇ μόνο ὅταν πεισθῇ πὺς τὰ ἀτομοκίνητα πλοῖα δὲν εἶναι δαπανηρότερα ἀπ' τοὺς παλαιούς τύπους σκαφῶν, κι ὅταν λυθῇ τὸ πρόβλημα τῆς ἀπώλου ασφαλείας αὐτῶν τῶν πλοίων.

Σχετικὰ μὲ τὴν ἀσφάλεια τῶν ἀτομικῶν πλοίων ἔχουν πολλὰ γραφῇ στὶς ἐφημερίδες. Δὲν πρέπει νὰ σκεφθῇ μόνον γιὰ τὴν ἐγκυρότητα τῶν πληρωμάτων καὶ τῶν ἐπιβατῶν τοῦ σκάφους, ἀλλὰ καὶ τὴν πληθυσμῶν τῶν λιμανιῶν καὶ τῶν ἁκτῶν, καθὼς καὶ ὁλόκληρου τῆς ἀνθρωπότητος.

Ὁ κίνδυνος μιᾶς ραδιενεργοῦ ἀκτινοβολίας τοῦ ἀτομικοῦ φούρνου ἀντιμετωπίζεται στὶς ἐγκαταστάσεις τῆς ξηρᾶς, μὲ χοντρά τοιχώματα ἀπὸ μπετόν καὶ διάφορα μέταλλα. Πολλοὶ φοβοῦνται ὅμως ὅτι στὸ πλοῖο δὲν μποροῦν νὰ κατασκευαστοῦν τέτια προστατευτικὰ τεῖχη, κι ὅτι ἀκόμα κι ἂν κατασκευαστοῦν ὑπάρχει ὁ κίνδυνος νὰ ἐπηρεασθῇ ὁ ἀτομικὸς φούρνος ἀπ' τὶς κινήσεις ἢ καὶ τὰ δυστυχήματα, ποὺ μποροῦν νὰ συμβοῦν στὸ πλοῖο.

Οἱ εἰδικοί ἀπαντοῦν σ' αὐτὸ, πὺς καὶ στὴ θάλασσα μπορεῖ νὰ ἐπιτευχῇ μὴ ἀπὸλύτη σταθερότης τοῦ ἀτομικοῦ φούρνου καὶ τῶν σωλήνων ποὺ τὸν τροφοδοτοῦν. Στὸν «Ναυτίλο», οἱ ἐγκαταστάσεις λειτουργήσαν ἱκανοποιητικὰ ἐπὶ δυὸ ὁλόκληρα χρόνια.

Ἡ περίπτωση δυστυχημάτων

Οἱ ἐπικριταὶ ὅμως ἐπιμένουν στὴν ἄλλη περίπτωση: Τὶ θὰ συμβῇ ἂν γίνῃ λ.χ. μὴ σύγκρουσις μὲ ἄλλο πλοῖο, ἢ ἂν, σὲ περιπτώσει πολέμων, χτυπηθῇ τὸ ἀτομικὸ ἐγκαταστάσεις μιᾶς ὁδὸς κανονιστοῦ.

Οἱ εἰδικοί ἀπαντοῦν πὺς ὁ ἀτομικὸς φούρνος εἶναι καθεαυτὸς τόσο καλὰ προστατευμένος, ὥστε εἶναι πρακτικὰ ἀτρωτός. Στὴν ἀνάγκη, μπορεῖ νὰ σταματήσῃ ἡ λειτουργία του. Ὅταν δοῦν ἀπὸ ἓνα ἀτομικὸ πλοῖο δὲν θὰ συμβοῦν ἀπὸλύτως τίποτα, γιὰτὶ ὁ ἀτομικὸς φούρνος δὲν ἀποκαταστήσῃ αὐτομάτως καὶ θὰ κρυφθῇ. Δὲν πρόκειται νὰ γίνῃ κανενὸς εἴδους «ἀτομικὴ ἐκρηξή» καὶ τὰ ἐξοντωτικὰ της ἀποτελέσματα. Καὶ οἱ ραδιενεργεῖς ὠσεῖς θὰ ὀρίσκεινται ἀπαραμενέες μέσα στὰ τοιχώματα τοῦ σκάφους, ὡς ἀπὸ τὸν ἀπὸ τὸν ὅτι θὰ ἀσπασθῇ.

Μιὰ ἰδιαίτερη δυσκολία ποὺ δημιουργοῦν τὰ ἀτομικὰ καυσίμα εἶναι οἱ ἐλλείψεις τοῦ πλοίου, ποὺ συνεισφέρουν σημαντικὰ ἐνταβολὴ θερμικῶν μεταβολῶν ποὺ μποροῦν νὰ προκαλέσουν μεγάλους ἀνωμαλίες στὰ ραδιενεργὰ τμήματα τῶν ἀτομικῶν ἐγκαταστάσεων. Αὐτὸ τὸ πρόβλημα εἶναι ἀγνώστου ἂν ἔχει λυθῇ μέχρι στιγμῆς. Ὑπάρχουν πολλὰ ἀκόμα προβλήματα, ποὺ ἀπαιτοῦν γιὰ τὸποθέτησιν ἀτομικοῦ ἀντιδραστήρος σ' ἓνα πλοῖο προβλήματα, ποὺ περιμένουν τὴ λύσιν τους. Πάντως, αὐτὰ ποὺ ἀναφέρουμε δίνουν μιὰ ἰδέαν τῶν δυσκολιῶν.

Ἡ οικονομικὴ πλευρὰ

Εἶναι τόσο πολὺπλοκοὶ οἱ παράγοντες, ποὺ ἐπεμβαίνουν στὴ σκοπιμότητα τῆς κατασκευῆς ἑνὸς ἀτομοκίνητου πλοίου ἐπιφανείας, ὥστε εἶναι σχεδὸν ἀδύνατον νὰ ὑπολογισθῇ κανεὶς ἂν συμπεριλάβῃ ἐν τῇ ἐξέτασιν ἑνὸς ἀτομικοῦ πλοίου ἐπιφανείας ἢ ὅχι. Μιὰ ἀγγλικὴ ἐταιρία πετρελαίων ἔκανε μιὰ σύγκριση τῶν ἐξόδων ἑνὸς συντημένου πετρελαιοφόρου μ' ἓνα ἀτομικὸ πετρελαιοφόρο — ἀλλὰ ἡ σύγκρισις περιείχε ἀρκετοὺς ἀγνώστους.

Τὰ ἐξόδα καυσίμων ἑνὸς πετρελαιοφόρου τῶν 30.000 τόνων γιὰ ἓνα ταξίδι 20.000 ναυτικῶν μιλίων ἀνέρχονται σὲ 30.450 λίρες περίπου, κ' οἱ ἀποσβέσεις γιὰ τὶς ἐγκαταστάσεις του, ἀξίας 100.000 λιρῶν, στὶς 48 ἡμέρες τοῦ ταξιδίου ὑπολογίζονται σὲ 1450 λίρες. Συνολικὰ λοιπόν, τὰ ἐξόδα γιὰ τὴν κίνησιν τοῦ πετρελαιοκίνητου πετρελαιοφόρου εἶναι 31.900 λίρες.

Γιὰ ἓνα ἀτομικὸ σκάφος ἴσου μεγέθους, ὁ ὑπολογισμὸς θὰ γίνῃ ὡς ἐξῆς: Ἀποσβ. ἐν ἀτομικῶν ἐγκαταστάσεων ἀξίας 1.000.000 λιρῶν κατὰ τὸ ἴδιον ποσοστὸ τοῦ 11% = 15.200 λίρες. Τὸ οὐράνιο 235 στοιχίζει 25 δολάρια τὸ γραμμάριο, καὶ γιὰ τὸ ταξίδι θὰ χρειασθῇ οὐράνιο 17.500 λιρῶν. Συνολικὰ λοιπόν, τὸ ταξίδι τοῦ ἀτομικοῦ πλοίου θὰ στοιχίσῃ 32.700 λίρες. Ἡ διαφορά εἰς βάρος τοῦ ἀτομικοῦ σκάφους δὲν εἶναι, ὅπως βλέπομε, παρά 800 λίρες. Θὰ πρέπει ὅμως ν' ἀφαιρῇ ἀπ' τὴ διαφορά αὐτὴ τὸ κέρδος ποὺ θὰ ἔχῃ ὁ πλοιοκτῆτης ἀπ' τὴ δυνατότητα νὰ φορτώσῃ ἄλλους 3.000 τόνους φορτίου, γιὰτὶ τὸ ἀτομικὸ πλοῖο ὑπάρχει περισσότερος χώρος γιὰ ἐμπορεύματα.

Οἱ ἀτομικὲς ἐγκαταστάσεις τοῦ ἀμερικανικοῦ πλοίου τῶν 10.000 τόνων θὰ στοιχίσουν ἀκριβότερα ἀπ' τὶς ἐγκαταστάσεις τοῦ πετρελαιοφόρου τῶν 30.000 τόνων ποὺ ἀναφέραμε στὸ παρὸν ράβλημα. Θὰ στοιχίσουν 22.000.000 δολάρια. Ἀλλὰ ἐπιτίθεται ὅτι ἡ μαζικὴ παραγωγὴ ἀτομικῶν μηχανῶν θὰ κατεβάσῃ πολὺ τὸ κόστος τους. Πάντως, τὸ στοιχίσῃ αὐτὸ — καθὼς καὶ τὴν τιμὴν τοῦ οὐρανίου 235 — ἀποτελοῦν παράγοντες σχετικὰ ἀπροσδιορίστους, ποὺ δὲν ἐπιτρέπουν τὴν ἀπόλυτη σύγκρισιν.

Τὸ πρῶτο ἀτομοκίνητο πλοῖο ἐπιφανείας δὲν θὰ δώσῃ πλήρη ἀπάντησιν στὸ ἐρώτημα, ἂν εἶναι οικονομικώτερο ἀπ' τὰ παλαιότερα πλοῖα. Θὰ χρειασθῇ ἡ ναυπήγησις πολλῶν τέτοιων σκαφῶν γιὰ νὰ καταλήξῃ κανεὶς σὲ συμπέρασμα. Ἀλλὰ τὸ πρῶτο πλοῖο θὰ δώσῃ ἀπάντησιν στ' ἄλλα προβλήματα, ποὺ ἀναφέρθηκαν παραπάνω.

Οἱ ἠνωμένες Πολιτεῖες, διαθέτοντας χρήματα γιὰ τὸ πρῶτο ἀτομικὸ σκάφος ἐπιφανείας, ἔκαναν ἓνα πολὺ μὲρὸν ἔργον πρὸς τὸ μέλλον. Εἶναι πρόθυμοι νὰ χρησιμοποιοῦν τὴν πείρα τους γιὰ τὸ καλὸ ὅλης τῆς ἀνθρωπότητος. Εἶναι ἀκόμα ναρὶς γιὰ νὰ μιλήσῃ κανεὶς γιὰ ἐπανάστασιν στὴ ναυσιπλοΐα, ἀλλὰ ἡ πρόοδος συνεχίζεται. Σὲ 20 χρόνια, τὰ ἀτομοκίνητα πλοῖα δὲν θὰ εἶναι μὴ καινотομία, ἀλλὰ μιὰ πραγματικότητα —κάτι τὸ αὐτονόητο... ■ ■ ■

ΛΥΣΕΙΣ

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΑΡ. 103

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ. 2. ΕΠΙΜΕΛΕΙΑΝ. 3. ΚΟΜΗΤΗΣ — ΩΣ. 4. ΑΓΟΣ — ΝΟΜΟ. 5. ΝΕΥΑ — Ο ΑΙΤΙΟΙΣ. 6. ΟΙ ΕΝΟΥΝΤΙΟΙΣ. 7. ΠΟ — ΤΣΕ. 8. ΕΝΑ — ΤΣΙ — Ο ΕΡ. 9. ΕΑΡ — ΔΑΛΙΔΑ. 10. ΙΑΤΡΙΚΑΙ — ΩΣ. 11. Ο ΡΟΥΧΙΣΜΟΣ. 12. ΤΑΣΙ — ΑΙΝΟΣ. ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. ΛΕΚΑΝΟΠΕΔΙΟΝ. 2. ΥΠΟΓΕΙΟΝ — ΑΡ. 3. ΣΙΜΟΥΝ — ΑΕΤΟΙ. 4. ΤΟ ΑΣΗΜΙ — ΣΥΡΑ. 5. ΣΕΤ — ΥΣΤΡΙΧΑ. 6. ΤΑΗΜΟΝΕΣ — ΚΙΤ. 7. ΣΕΡ — ΑΤΣΙΔΑΣ. 8. ΑΙ — ΙΣΤ — ΑΙΜΑ. 9. ΤΑΡΝΤΙΕ — ΟΙ. 10. ΗΝ — ΟΙ ΕΡΟΙ. 11. ΣΝ' (250). 12. ΙΣΟΣ — ΚΡΑΣΙΣ.

ΖΙΓΚ — ΖΑΓΚ ΑΡ. 103

Ὁ εἰδικὸς συνεργάτης μας ἐπέτυχε μὲ τὸν συνδυασμὸν τῶν λέξεων: ΠΑΛΛΙΟΝΤΟΛΟΓΙΑΝ — ΕΠΑΡΑΤΟΣ — ΦΩΣ — καὶ ΕΤΗ σύνολον 46 βαθμῶν.

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΑΡ. 103

1. Φιλόκος στὸ γινὰκ τῆς κυρίας διαφέρει. 2. Τόπτι ποὺ κρατεῖ ἡ κυρία εἶναι μικρότερο. 3. Μικρὸς ἔχει τὸ χέρι του σκαμμένο. 4. Οὐρὰ ἀλόγου, ποὺ κρατεῖ ἡ κυρία, ἐλλείπει. 5. Μπαζκαλάκι στὸ κομοδίνο ἔχει διαφορετικὸ σχῆμα. 6. Κάτω ἀπ' τὴν καρέκλα καὶ τὰ δυὸ ἐρίοντια στρίγγιματα τεματίζον στὴ μιὰ πλευρᾷ. 7. Παράστασις ἐκονίσματος ὄντων τοῦ κρεβατιοῦ εἶναι ἀντεστραμμένη. 8. Στὴν κάθετη κορνίζα τζαυλικίου στὸ παράθυρο φαίνεται τὸ κεράκι.

Ἔτσι κανεὶς ἀρχίζει καὶ χερνάει

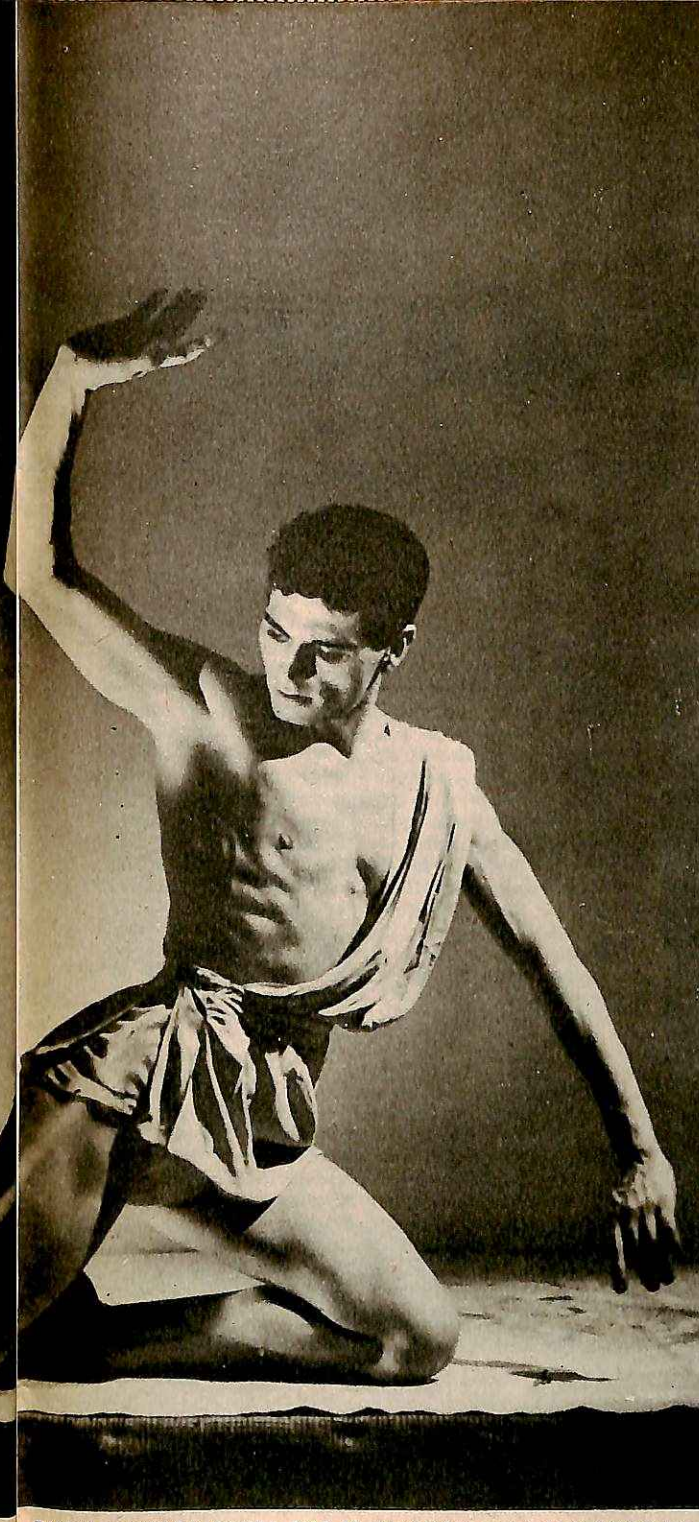
Ὅσο κι' ἂν εἶσθε νέα κι' ὡμορφὴ ἂν τὸ δερμα σας στεγνώνῃ... τότε δὰ γερᾶθ... καὶ δὰ φαίνεσθε καὶ σεις γερασμένη. Ἀν τὸ δερμα σας δὲν τρέφεται κανονικὰ στεγνώνει καὶ ἀρχίζουν νὰ σχηματίζονται μικρὲς ρυτίδες. Ἀν τὸ δερμα σας δὲν τρέφεται κανονικὰ στεγνώνει καὶ ἀρχίζουν νὰ σχηματίζονται μικρὲς ρυτίδες. Γιὰ νὰ διατηρῇ τὸ δερμα σας ὅλη του τὴ φρεσκάδα καὶ τὴ ζωηρότητα πρέπει νὰ τοῦ δώσετε τὰ συστατικά ποὺ τοῦ λείπουν. Τίποτε δὲν εἶναι πὺς ἀποτελεσματοδότη ἀπὸ τὴν Κρέμα Τοκαλὸν Ροζ, τροφὴ γιὰ τὴν ἐπιδερμίδα. Εἶναι ἡ μόνη Κρέμα ποὺ περιέχει ΒΙΟΕΛ, τὴν πολυτιμὴν αὐτὴ οὐσία ποὺ τρέφει καὶ ζωογονεῖ τὸ δερμα καὶ τὸ ἐμποδίζει νὰ μαρᾷ. Χάρη στὸ ΒΙΟΕΛ, τὸ δερμα σας δὰ διατηρήσῃ ἡ δὰ ξαναβρῇ ὅλη του τὴ δροσιά. Ὅλα τὰ μικροελαττώματα ἐξαφανίζονται. Ἡ ἐπιδερμίδα σας γίνεται, ὡς δὰ μαγεῖται, δροσερὴ καὶ θελουδένια. Οἱ ἄνδρες σὰς θαυμάζουν καὶ ἡ γυναικὲς σας... ζηλεύουν.

Ο ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΑΜΠΡΙΝΟΣ ΔΙΑΤΗΡΕΙ ΣΧΟΛΗ ΜΠΑΛΛΕΤΟΥ ΣΤΟ ΜΠΟΥΕΝΟΣ ΑΥΡΕΣ

ΕΚΤΟΣ ΑΠΟ ΤΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΚΑΙ ΤΙΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΕΣ ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΕΣ

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ Η ΕΠΙΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΑΝ ΧΟΡΕΥΤΗ

ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ

Χορευτής, χορογράφος, ηθοποιός

Η ΠΟΛΥΣΧΙΔΗΣ, ΛΑΜΠΡΑ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΗ ΛΑΜΠΡΙΝΟΥ ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ

Υπάρχουν σήμερα στην Ευρώπη και στην Αμερική πολλοί Έλληνες καλλιτέχνες, ιδίως της όπερας, που κατώρθωσαν να σταδιοδρομήσουν σε Ισπανία με τους καλύτερους Ευρωπαίους και Αμερικανούς συναδέλφους των. Και δεν αναφερόμαστε μόνον στις δυο-τρεις εξέχουσες περιπτώσεις, στους Έλληνες και στις Ελληνίδες που θεωρούνται μοναδικοί στο παγκόσμιο καλλιτεχνικό στερέωμα. Είναι πολλοί οι άξιοι καλλιτέχνες, που τιμούν το όνομα της Ελλάδας στην ξένη.

Ανάμεσα σ' αυτούς, ξεχωριστή θέση κατώρθωσε να καταλάβει ο Βασίλης Λαμπρινός, με το ταλέντο του και την εργατικότητα του.

Ξεκίνησε από την Αίγυπτο. Τα πρώτα μαθήματα χορού τὰ πήρε στην Αθήνα, από την Έλλη Ζουρούδη, στα 1945 και 1946. Έν συνεχεία, στο Παρίσι υπήρξε από τους καλύτερους μαθητές του Μπορίς Κνιάσεβιτς, και σύντομα κατώρ-

θωσε να αναδειχθεί και σαν χορευτής και σαν χορογράφος. Κατ' αρχήν στην Νότιο Αμερική, που εξακολουθεί να είναι και σήμερα το κέντρο της καλλιτεχνικής του δραστηριότητας. Είναι έγκαιρο να σημειωθεί ότι ο Λαμπρινός, που διατηρεί δική του σχολή και δικό του μπαλέτο, με τακτικά προγράμματα στο θέατρο και στην τηλεόραση και με συχνές περιοδείες στις κυριότερες πόλεις της Νοτίου Αμερικής.

Η πρώτη ευρωπαϊκή επιτυχία του Βασίλη Λαμπρινού ήταν στα 1953, όταν ανέβασε στο Λονδίνο, για το «Φεστιβάλ Μπαλέτου», δυο μπαλέτα, το «Κοντσέρτο» του Γκρήγκ για πιάνο και ορχήστρα, και ένα άλλο με τίτλο «Δαφνοστεφής», με θέμα ελληνικό και μουσική του Άγγελου συνθέτου Μάικελ Χάμψον, εμπνευσμένη από ελληνικά λαϊκά μοτίβα.

Στα μπαλέτα αυτά, που οι πρωτότυπες χο-

ρογραφίες του Λαμπρινού πολύ εκτιμήθηκαν και από την κριτική και από το κοινό και που σήμερα χρησιμοποιούνται στα προγράμματα πολλών μπαλέτων, εμφανίστηκε και ο ίδιος σαν χορευτής, με μεγάλη επίσης επιτυχία.

Εκτοτε ο Λαμπρινός ασχολείται με τη χορογραφία, που ήταν ανέκαθεν ο κύριος στόχος των καλλιτεχνικών του επιδιώξεων, με παράλληλες προσωπικές του χορευτικές εμφανίσεις και ιδίως στον κινηματογράφο, στον οποίο έχει παρουσιάσει πολλά χοροδράματα και άλλα χορευτικά σκέτς, καθώς επίσης και στην τηλεόραση.

Η επιτυχία του Λονδίνου και η έν συνεχεία καλλιτεχνική δραστηριότητά του Λαμπρινού στη Νότιο Αμερική ηύξησαν τη φήμη του σαν χορογράφου, τα τελευταία χρόνια, ώστε ο μαρκήσιος ντε Κουέδας, που διευθύνει το παγκοσμίως γνωστό δμάνυμο συγκρότημα μπαλέτων,

να του αναθέσει να χορογραφήσει ένα χοροδράμα για την έφετεινη σεζόν των μπαλέτων του στις Κάννες.

Το μπαλέτο αυτό παρουσιάστηκε στις Κάννες, την πρώτη Μαρτίου, και ήταν τόσο η επιτυχία του που ο μαρκήσιος ντε Κουέδας το περιέλαβε στις νέες δημιουργίες που παρουσίασε, τελευταία, στο Παρίσι.

Το μπαλέτο αυτό έχει τίτλο «Κοντρπουάν ντ' Αμούρ» και επιτυχάνει με την τεχνική του ένα συγκεκριμένο της κλασικής με τη μοντέρνα αντίληψη του χορού, σ' ένα θέμα μοντέρνο, πάνω σε μουσική του Ντελιάν, με σκηνογραφίες και κοστούμια της διεθνώς γνωστής Μαρίας Βαναρέλλι. Παρουσιάστηκε στις 13 Ιουνίου στο θέατρο του Παρισιού «Αλμπέρ», όπου ο ντε Κουέδας είχε τη «μεγάλη σεζόν» των μπαλέτων του, και αποτελεί ένα κορύφωμα για την ως σήμερα καλλιτεχνική εργασία του Λαμπρινού.

Η πολυσχιδής καλλιτεχνική δραστηριότητά του Βασίλη Λαμπρινού, εκτός από τη χορογραφία και το χορό, επεκτείνεται και στη δραματική ηθοποιία. Αρχισε από τα προγράμματα τηλεόρασης της Αργεντινής, για να μεταπηδήσει στον κινηματογράφο, στην αρχή σε μικρές χορευτικές ταινίες και αργότερα σε δραματικές. Η μεγαλύτερη κινηματογραφική του επιτυχία είναι η ταινία «Πικρός δλαστός», που, εκτός από τον τίτλο του καλύτερου ηθοποιού της χρονιάς, του εξασφάλισε και σοβαρότατες προτάσεις από γαλλικές και ισπανικές εταιρίες, για να πρωταγωνιστήσει, σαν δραματικός ηθοποιός πιά, κοντά σε μεγάλες φίρμες της θόνης.

Στους αγώνες Βαλκανίων - Σκανδιναβίας, ο πρωταθλητής μας των 800 μέτρων Δεπάστας έκανε την καλύτερη κούρσα της ζωής του. Για πρώτη ίσως φορά έτρεξε απ' την αρχή «δυνατά», ακολούθησε τους άσους Βέρν και Σαλόνεν στην άπιθανη ταχύτητα που ανέπτυξαν, και, δίνοντας όλες τις δυνάμεις του, έπτεχε επιτέλους να κατεβάσει το ελληνικό ρεκόρ κάτω από 1'50''2. Έτσι, μεταβάλλοντας τακτική, έχασε μὲν τὴν νίκη — άλλωστε δὲν ἀνεμένετο νὰ κερδίση — ἀλλὰ ἐπέτυχε τὸν διεθνή χρόνο 1'49''7. Τὸ 1957 ἦταν, γιὰ τὸν Δεπάστα, τὸ ἔτος τῶν μεγάλων νικῶν. Μὲ τὸ 1'49''7 πήραμε τὴν ὑπόσχεση ὅτι τὸ 1958 θὰ εἶναι τὸ ἔτος τῶν μεγάλων ἐπιδόσεων. Ἐχομε τώρα μιὰ πιστοποίηση ὅτι ὁ διαλεχτὸς πρωταθλητὴς μας Β. Δεπάστας ἀκολουθεῖ ἀλάνθαστη πορεία.

Ο ΑΣΚΗΤΗΣ ΡΕΚΟΡΝΤΜΑΝ

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΟΥ ΔΕΠΑΣΤΑ: ΕΝΑ ΑΥΣΤΗΡΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΖΩΗΣ ΤΟΝ ΩΔΗΓΗΣΕ ΣΤΙΣ ΜΕΓΑΛΕΣ ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ

Τὸ πρῶτο «όχτακοσάρι» τῆς ζωῆς του, ὁ Βαγγέλης Δεπάστας, τὸ ἔτρεξε... ἀπὸ περιέργεια καὶ φωνώντας δανεικὰ παπούτσια! Αὐτὸ ἔγινε πρὶν ἀπὸ ἑννιά χρόνια, στὸ γυμναστήριο τοῦ Πανιωνίου, στὴ Νέα Σμύρνη, ὅταν ὁ σημερινὸς ὑπ' ἀριθ. 1 δρομέας τῶν Βαλκανίων ἦταν ἕνας ἀγνωστος πιτσιρικός ἀθλητὴς, μόλις 16 ἐτῶν. Μάλιστα, τὸ πῶς περιέργο εἶναι ὅτι ὁ Δεπάστας πρωτοσασχολήθηκε μὲ τὸν ἀθλητισμὸ σάν... ἄλτης, πηδώντας μῆκος καὶ τριπλόν, χωρὶς κὰν νὰ υποψιάζεται καὶ ὁ ἴδιος τί δυνάμεις ἐκρυβε μέσα του γιὰ τοὺς δρόμους ἡμιαντοχῆς. Οἱ δυνάμεις αὐτὲς ξεπετάχθηκαν ξαφνικὰ καὶ ἐξέπληξαν τοὺς εἰδικούς, ὅταν εἶδαν —στοὺς ἐσωτερικοὺς ἀγῶνες τοῦ Πανιωνίου— ἕναν ἀγνωστο νεαρὸ νὰ τρέχει ἐντελῶς ἀγαρμπα καὶ πρωτόγονα, ἀλλὰ νὰ κερδίζει ὅλους τοὺς ἄλλους εἰδικευμένους δρομείς καὶ νὰ κόβει πρῶτος τὸ νῆμα, τὸν ἀριστο, γιὰ ἕνα πρωτόπειρο δρομέα, χρόνο τῶν 2 λεπτῶν καὶ 12 δευτερολέπτων.

Ἀπὸ τότε μέχρι σήμερα ὁ Δεπάστας παρουσί-ασε μιὰ συναρπαστικὴ εξέλιξη καὶ ἔφθασε νὰ εἶναι ἐφέτος ἕνας ἀπὸ τοὺς 4-5 καλύτερους «όχτακοσά-ρηδες» τῆς Εὐρώπης καὶ, πάντως, ὁ καλύτερος στὰ Βαλκάνια καὶ σὲ ὅλη τὴν Ἀνατολικὴ Μεσόγειο. Στὰ ἑννιά αὐτὰ χρόνια πὺ πέρασαν, ἀπὸ τὸν πρῶ-το του ἐκείνου ἀγῶνα στὸ γραφικὸ γυμναστήριο τῆς Νέας Σμύρνης, ὁ σεμνὸς ἀθλητὴς ἐδούλεψε σκληρὰ, ἀφωσιώθηκε ὀλοκληρωτικὰ στὸν ἀθλητισμὸ, σχεδὸν στερήθηκε, σάν ἀσκητὴς, ὅτι εὐκολο προσφέρει ἡ ζωὴ σ' ἕνα νεο, γιὰ νὰ μπορέσῃ ν' ἀνεθῇ τὰ σκαλο-πάτια πὺ ὠνεϊρεύτηκε ξεκινώντας.

Τὰ δανεικὰ ἀθλητικὰ παπούτσια, μὲ τὰ ὁποῖα ἐπῆρε τὸ «εἶπτισμα τοῦ πυρός», ἔφεραν γούρι στὸν Δεπάστα. Ὁ Πανιώνιος τὸν ἐφώτισε ἀμέσως μὲ τὰ ἀπαραίτητα γιὰ ἕναν ἀθλητὴ, καί, στὸν ἴδιο χρό-νο, στὰ 1948, ὁ ἀγνωστος, λεπτοκαμωμένος νεα-ρός —δρομεὺς ἐβδομάδων ἀκόμη— κατέβαινε στοὺς πανελλήνιους ἐφηδικούς ἀγῶνες καὶ ἐκέρδιζε τὶς πρῶτες τοῦ νίκες στὰ 400 καὶ 800 μέτρα.

Ἀπὸ τότε ὁ Δεπάστας τρέχει συνεχῶς. Ἡ κα-ριέρα του δὲν εἶναι παρὰ μιὰ φρενῆρης κούρσα, στὴν ὁποῖα ὁ φιλότιμος ἀθλητὴς δίνει ὅλο του τὸ πά-θος γιὰ νὰ πετύχῃ. Καὶ πετυχαίνει πανηγυρικὰ. Τὸ 1957 εἶναι τὸ ἔτος τῶν μεγάλων τοῦ νικῶν. Ἀ-πὸ τὴν ἀρχὴ τῆς σαιζὸν μέχρι τὸ διεθνὲς «μῆτιγκ» τοῦ Βουκουρεστίου, στὰ μέσα Σεπτεμβρίου, τρέχει καὶ ἐρχεται πάντοτε πρῶτος. Καὶ ἐδῶ καὶ στὸ ἐξω-τερικὸ. Κερδίζει ὅλους, χωρὶς ἐξαιρέση, τοὺς ξέ-νους ἀντιπάλους του, πὺ εἶναι δρομείς μὲ διεθνή φήμη καὶ ρεκόρ καλύτερα ἀπὸ τὸ δικό του (1'50''2). Ἀνάμεσα σ' αὐτούς, ὁ πρωταθλητὴς Εὐρώπης Οὐγγρος Ζέντγκαλυ καὶ ὁ παγκόσμιος ρεκόρντμαν τῶν 1.500 μέτρων Τσεχοσλοβάκος Γιούγκκιρθ. Ὁ Ζάτοπεκ τὸν βλέπει στὴν Ἀθήνα καὶ μένει κατὰ-πληκτός:

—Ἐχετε ἕνα δρομέα στὰ 800 —λέει— πὺ μπορεῖ νὰ γίνη ὁ πρῶτος στὴν Εὐρώπη σήμερα. Τὸν προσέχετε καθόλου;

Καὶ ὁ ἴδιος ὁ παγκόσμιος πρωταθλητὴς Γιούγκ-κιρθ δὲν κρύβει τὸν θαυμασμὸ καὶ τὴν ἀπορία του: —Δὲν μπορεῖ νὰ καταλάβω πῶς μὲ κέρδισε, ἐξομολογεῖται χαρακτηριστικὰ. Ἐνῶ ἡμουν σταθερὰ πρῶτος κ' εἶχα τὸ κύπελλο σίγουρο, εἶδα ξαφνικὰ ἕνα δαίμονα νὰ ξεπετάγεται ἐμπρός μου καὶ νὰ φεύγῃ λυσ-σασμένος πρὸς τὴ νίκη. Σχεδὸν μοῦ ἔκοψε τὰ πόδια.

Ἡ εἰλικρίνεια τοῦ Γιούγκκιρθ ὑπογραμμίζει τὴν τα-κτικὴ τοῦ Δεπάστα, μὲ τὴν ὁποῖα ὁ πρωταθλητὴς μας ἐκέρδισε ἐφέτος τόσες νίκες. Μιὰ τακτικὴ καθόλου πρωτότυπη καὶ ἴσως ὄχι ἐνδειγμένη, πὺ ὅμως τὸν

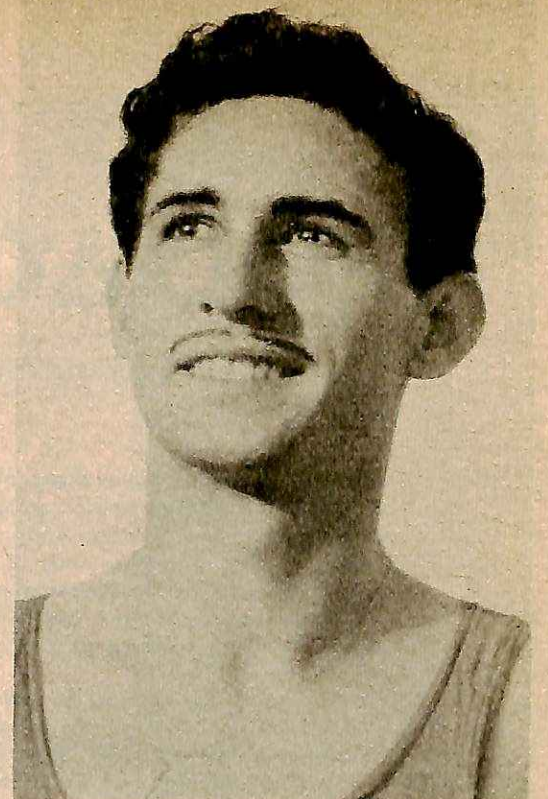
ἔκανε διάσημο. Ἀκολουθεῖ ταπεινὰ τοὺς ἀντιπάλους του, τοὺς ἀφήνει κάθε πρωτοβουλία μέχρι τὰ 3/4 τῆς διαδρομῆς καὶ ἀπὸ ἐκεῖ καὶ πέρα, ἔχοντας φυ-λαγμένες δυνάμεις, χάρη στὴν κούρσα ἀναμονῆς, ἐπιτίθεται ἀσυγκράτητος πλέον καὶ κερδίζει. Ἡ τακτικὴ αὐτὴ ἀπαιτεῖ καλὸ ὑπολογισμὸ, ἀπὸ τὸν δρομέα, στὸ κράτημα τῶν δυνάμεων γιὰ τὸ τέλος. Ὁ Δεπάστας τὸ πετυχαίνει. Πάντως, αὐτὴ ἡ τα-κτικὴ πὺ φέρνει τὴν νίκη, δὲν φέρνει συνήθως με-γάλα ρεκόρ. Γι' αὐτὸ καθυστεροῦσε ἡ βελτίωση τῆς ἐλληνικῆς ἐπιδόσεως. Καὶ γι' αὐτὸ, μόλις, ὁ πρωτα-θλητὴς μας, μετέβαλε τακτικὴ, ἐπέτυχε 1'49''7.

Ὁ Δεπάστας ἀποτελεῖ περίπτωση στὸν ἐλληνικὸ ἀθλητισμὸ, πὺ μπορεῖ ἀδίσταχτα νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ὑποδειγματικὴ. Εἶναι ὁ ἀθλητὴς πὺ δόθηκε «ψυχὴ τε καὶ σώματι» στὸ ἀθλημὰ του γιὰ νὰ φθά-σῃ. Σὲ ἡλικία 26 ἐτῶν, σήμερα, ἔχει πίσω του μιὰ δεκαετία περίπου ἀσκητικῆς ζωῆς, μιὰ δεκαετία ἐκ-πληκτικῆς συνεπείας στὸ σκοπὸ πὺ δάλλθηκε νὰ πετύχῃ. Τὸ 24ωρὸ του εἶναι τὸ 24ωρὸ ἑνὸς ἀνα-χωρητοῦ, πὺ χαράσσει τὴν πορεία του μέσα ἀπὸ τοὺς προκλητικὸς τόνους τοῦ τραγουδιοῦ τῶν σει-ρήνων τῆς μεγαλοπόλεως. Χωρὶς ὑπερβολή. Ἀρχίζει

τὸ πρῶτὸ μὲ προπόνηση, συνεχίζει τὸ ἀπόγευμα μὲ προπόνηση καὶ κλείνει τὸ βράδυ μὲ προπόνηση. Τὰ ἐνδιάμεσα κενὰ συμπληρώνονται μὲ ἐργασία στὴν Ἐμπορικὴ Τράπεζα, φαγητὸ, λίγη μεσημβρινὴ ἀνά-παυση, κανένα κινηματογράφου καὶ λίγη ὥρα στὴ λέσχη τοῦ Πανιωνίου. Ἐνωεῖται ὅτι στὴν περίοδο ἀγῶνων ὁ κινηματογράφος... πάει περίπατο, γιὰτὶ ὁ ρεκόρντμαν βρίσκεται στὸ κρεβάτι του νωρίτερα καὶ ἀπὸ ὅσο φαντάζεσθε.

Ἐτσι ἔφθασε ὁ Δεπάστας στὴ μεγάλη ἐπιτυχία. Ἀπ' τὴν ἀρχὴ, πὺ ἐπιδόθηκε στὸν ἀθλητισμὸ, μπό-ρεσε νὰ ξεκαθαρίσῃ τὰ πράγματα καὶ νὰ ξεχωρίσῃ τί θέλει. Ἐβαλε πλάνο μπροστὰ του καὶ προχώρη-σε μὲ ἀπίστευτὴ συνέπεια στὴν προσπάθειά του, διαγράφοντας —προσωρινὰ— ἀπ' τὴ ζωὴ του τὰ ἐκτὸς ἀθλητισμοῦ «ἐνδιαφέροντα». Ἐγινε σχεδὸν ἕνας ἀσκητὴς. Καὶ πέτυχε. Πολλοὶ εἶναι οἱ ἀθλητὲς πὺ διερωτῶνται ἂν ἀξίζει νὰ ἀκολουθήσουν μιὰ τέ-τια πορεία, πὺ τοὺς ἀπομακρύνει ἀπ' τὴ ζωὴ. Ὁ ρεκόρντμαν τῶν 800 μέτρων δὲν διερωτᾶται. Ἐχει δώσει τὴν ἀπάντησιν στὸν ἐαυτό του ἀπὸ καιρὸ.

ΔΗΜ. ΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

Τὸ 1957 ἦταν γιὰ τὸν Δεπάστα τὸ ἔτος τῶν μεγάλων διεθνῶν νικῶν. Τὸ 1958 θὰ φέρῃ, ἂνα-γε, καὶ τὰ ρεκόρ διεθνούς ἐπιπέδου. Αὐτὸ, του-λάχιστον, μὰς ὑπόσχεται ὁ πρωταθλητὴς μας.

(Φωτ. Ἀ. Ἀρμάου)

Αὐτὴ ἡ φωτογραφία εἶναι χαρακτηριστικὴ τῆς τακτικῆς πὺ ἀκολουθεῖ ὁ Δεπάστας στὶς κούρσες του. Ἀφοῦ ἀφήσῃ τοὺς ἀντιπάλους του νὰ προηγηθοῦν, στὰ τελευταῖα 200 μέτρα ἐξα-πολύει τὴν τρομακτικὴ νικηφόρα του ἐπίθεσιν.

ΣΤΟΥΣ ΣΤΥΛΟΥΣ τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς προπονήθηκαν ἐνταπικὰ τὸ χειμῶνα ὁ Δεπάστας μὲ τοὺς συνα-δέλφους του. Καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῆς σκληρῆς προσπάθειας δὲν ἄργησαν καθόλου νὰ φανοῦν.

ΠΡΟΟΔΟΣ Ἡ ΔΙΑΦΘΟΡΑ;

ΤΙ ΓΝΩΜΗ ΕΧΕΤΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΘΙΕΡΩΣΗ ΤΟΥ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΚΟΥ ΣΤΟΙΧΗΜΑΤΟΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ;

Ζηρώτατο ενδιαφέρον προκάλεσε τὸ δημοψήφισμα τῶν ΕΙΚΟΝΩΝ γιὰ τὸ ποδοσφαιρικό στοιχείμα. Αὐτὸ τοῦλάχιστο δείχνουν ἄρκετὲς ἑκατοντάδες γράμματα, πού ἔφθασαν ἤδη στὰ γραφεῖα μας μὲ γνώμες ὑπὲρ ἢ κατὰ τοῦ στοιχήματός. Ἐν τῷ μεταξύ ὅμως ἡ Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ἐψήφισε τὸ σχετικό νομοθέτημα γιὰ τὴν ὀργάνωση τοῦ ἐξωσχολικοῦ ἀθλητισμοῦ καὶ τὸ ποδοσφαιρικό στοιχείμα εἶναι πιά μιὰ πραγματικότητα.

Ὡστόσο αὐτὸ δὲν ἀφαιρεῖ τὸ ἐνδιαφέρον ἀπὸ τὴν ἐρευνά μας. Γιατί ἡ σφυγμομέτρηση τῆς κοινῆς γνώμης ἀπέδειξε πῶς οἱ ἀπόψεις τοῦ κόσμου εἶναι διχασμένες μὲ σαφὴ ὑπεροχὴ (21% περίπου) ἐκείνων πού θεωροῦν ὠφέλιμο τὸ ποδοσφαιρικό στοιχείμα. Ἀλλὰ δὲ πάρουμε στὴν τύχη 28 ἀπὸ τὶς ἀπαντήσεις αὐτὲς γιὰ νὰ ἰδοῦμε τὰ ἐπιχειρήματα τῶν ἐπιστολογράφων μας.

ὑπέρμαχοι τοῦ θεσμοῦ

κ. ΓΕΩΡ. ΚΑΨΑΛΗΣ (Λιδωρίκιον Δωρίδος) θέλει νὰ καθιερωθῇ τὸ στοιχείμα γιατί ἡ ἐνίσχυση τοῦ ἀθλητισμοῦ προβάλλει σὰν ἐθνικὴ ἀνάγκη.

Ὁ κ. ΧΡ. ΑΛΑΒΑΝΟΣ (σπουδαστής, Μουδανίων 2 Ν. Φιλαδέλφεια) συμφωνεῖ μὲ τὴν καθιέρωση τοῦ στοιχήματος γιατί σὲ ἄλλες χώρες, πού ἐφαρμόζεται ἤδη, ὠδήγησε στὴν πρόοδο καὶ δὲχ στὴν διαφθορά.

ὑπὲρ τοῦ στοιχήματος εἶναι καὶ ὁ κ. ΔΗΜ. ΚΑΡΑΝΤΩΝΗΣ (Λινοτύπης, Ἀχαρνῶν 89 Ἀθῆναι) γιατί κατὰ τὴ γνώμη του ἡ ἀνάπτυξη τοῦ ἀθλητισμοῦ, πού θὰ προκαλέσῃ ἡ καθιέρωση τοῦ στοιχήματος, θὰ ἀποσπάσῃ τὴν προσοχὴ πολλῶν νέων ἀπὸ ἄλλα τυχερὰ παιχνίδια.

Μὲ τὸ ποδοσφαιρικό στοιχείμα θὰ ἴδῃ καλύτερες ἡμέρες ὁ ἀθλητισμὸς καὶ γι' αὐτὸ πρέπει νὰ καθιερωθῇ, μᾶς γράφει καὶ ὁ κ. ΠΑΝΑΓ. Δ. ΝΙΚΑΣ (φοιτητὴς ΑΣΟΕΕ, Μαρτίνου Λοκρίδος).

Τοὺς φόβους τῶν πολεμίων τοῦ στοιχήματος, ὅτι δηλαδὴ μπορεῖ νὰ ἐξελιχθῇ σὲ κυβεία, θεωρεῖ ἀδικαιολόγητους ὁ ἀναγνώστης μας κ. ΚΩΝ. ΡΟΥΣΣΟΣ (Κεχαγιά 10, Ν. Φάληρον) καὶ ὑποστηρίζει πῶς εἶναι προτιμότερο οἱ νέοι νὰ καταφεύγουν στὸ ποδοσφαιρικό στοιχείμα παρά στὸ τάβλι, στὸν ἵπποδρομο καὶ στὶς κοίκογενειακές χαρτοπαικτικὲς συγκεντρώσεις.

Πρέπει νὰ καθιερωθῇ τὸ στοιχείμα, μᾶς γράφει καὶ ὁ κ. ΓΕΩΡ. ΤΡΙΤΑΚΗΣ (φοιτητὴς ἱατρικῆς, Βρασίδου 19) γιατί μόνον μ' αὐτὸ τὸν τρόπο εἴς τὴν Ἑλλάδα, κοίτης τοῦ ἀθλητισμοῦ, θὰ δυνηθῇ νὰ καταλάβῃ τὴν θέσιν, ἢ ὅποια τῆς ἀρμόζει εἰς τὸν διεθνῇ ἀθλητικὸν στίβον.

Ἄλλος ὑπέρμαχος τοῦ θεσμοῦ ὁ κ. Κ. ΛΥΜΠΕΡΗΣ (φαρμακοποιός, Γύθειον) μᾶς γράφει ὅτι «εἶναι ἀστέιο νὰ ἐπιτρέπεται τὸ χαρτί, τὸ κατίκι καὶ, τὸ χειρότερο, τὸ γκαγιὰν καὶ τὰ σύνθετα πού κρύβουν πίσω τοὺς καὶ ἀπάτη καὶ νὰ ἀπαγορευθῇ τὸ ποδοσφαιρικό στοιχείμα».

«Σταθερὸν ἔδημα πρόδου εἰς τὴν τῶσον καθυστερημένην ἀθλητικὴν χώραν μας» χαρακτηρίζει τὸ ποδοσφαι-

ρικό στοιχείμα ἡ κ. ΚΑΙΤΗ ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΥ (Μαραθῶνος 30, Ἀθῆναι) γιὰ νὰ προσθέσῃ: «Τὰ ἔσοδα καλῶς διατιθέμενα θὰ πρέπει νὰ δώσουν τὴν δυνατότητα ὀργανώσεως ἀθλητικῶν ὁμάδων, αἱ ὁποῖαι νὰ μὴ προκαλοῦν τὸν γέλωτα εἰς τὰς διεθνεῖς συναντήσεις, ἀλλὰ νὰ εἶναι ἀντάξια τῆς παραδόσεως τοῦ ἀρχαίου ἐλληνικοῦ ἀθλητισμοῦ».

Ὁ κ. ΑΛ. ΜΠΙΜΠΑΣ (ὕψαλλος, Λισσί-

ΟΙ ΕΙΚΟΝΕΣ θὰ παρακολουθήσουν τὸν καινούργιο θεσμὸ — τοῦ ποδοσφαιρικοῦ στοιχήματος — τώρα πού ἐγινε πιά νόμος τοῦ κράτους καὶ θὰ σὰς δώσουν — σὸ ἐρχόμενο κιόλας τεῦχος των — ἐνδιαφέρουσες λεπτομέρειες γύρω ἀπὸ τὴν πρακτικὴ ἐφαρμογὴ του.

τοῦ Ο.Τ.Ε., Πινότση 14, Ἀθῆναι) μᾶς γράφει ὅτι πρέπει νὰ καθιερωθῇ τὸ στοιχείμα, γιατί προέχει ἡ ἀνάπτυξη τοῦ ἀθλητισμοῦ.

Ὁ κ. ΜΙΧ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ (διοτέχνης, Ζ' τετράγ. ἀριθ. 6, Ἑλληνικά) θέλει νὰ καθιερωθῇ τὸ στοιχείμα γιατί, ἔχοντας προσωπικὴ ἀντίληψη — ὅπως μᾶς γράφει — δὲχ μόνον τοῦ ποδοσφαιρικοῦ στοιχήματος ἀλλὰ καὶ τοῦ ἵπποδρομοῦ, νομίζει ὅτι «οὐδὲν κακὸν δύναται νὰ προκύψῃ ἐκ τούτων».

«Οἱ φίλοι τοῦ ποδοσφαίρου θὰ πολλαπλασιασθοῦν», μᾶς γράφει ὁ ἐπίσης ὑπέρμαχος τοῦ στοιχήματος κ. Ν. ΑΝΔΡΕΑΔΑΚΗΣ (σπουδαστής, Ναυάρχου Μπότη 36, Πειραιεύς). Καὶ καταλήγει: τὸ παράδειγμα τῶσαν εὐρωπαϊκῶν χωρῶν ἀρκεῖ.

Ὁ κ. ΣΩΤ. ΛΟΜΠΙΑΝΚΑ (ραδιομηχανικός, Κυμέλη) θέλει τὸ ποδοσφαιρικό στοιχείμα, γιατί μόνο μ' αὐτὸ τὸν τρόπο θὰ ἐξασφαλισθῇ μιὰ σημαντικὴ οἰκονομικὴ ἀνεση στὸν ἀπὸ παραδόσεως ἐξαιρετὸν ἐλληνικὸ ἀθλητισμὸ.

Πολὺ φυσικὴ θεωρεῖ τὴν καθιέρωση τοῦ ποδοσφαιρικοῦ στοιχήματος καὶ ὁ κ. ΑΝΤ. ΚΑΤΣΑΜΑΚΑΣ (ἀπόφοιτος Γυμνασίου, Ἡφαιστίανος

8). «Ἀφοῦ — μᾶς γράφει — ἐπιτρέπεται ἡ κυκλοφορία τῶσαν λαχείων, ἢ χρησιμότης καὶ σοδαρότης τῶν ὁπῶν εἶναι ἀμφίβολος, εἶναι παράλογο νὰ προβῶνται ἐμπόδια στὴν καθιέρωση τοῦ ποδοσφαιρικοῦ στοιχήματος». Ὅσο γιὰ τὰ κακά πού μπορεῖ νὰ προκύβουν ἀπὸ τὸ στοιχείμα ὁ ἐπιστολογράφος μας μᾶς θυμίζει ὅτι «οὐδὲν καλὸν ἀμιγὲς κακοῦ».

ὑπέρμαχος τοῦ στοιχήματος καὶ ὁ κ. ΠΑΝ. ΣΒΟΛΟΠΟΥΛΟΣ (ἐμπορος, Κ. Παλαιολόγου 22, Ἀθῆναι) θέτει ἕναν ὁρο: τὰ ἔσοδα νὰ διατίθενται μόνον γιὰ τὴν προώθηση τοῦ ἀθλητισμοῦ μὲ τὴν δημιουργία γυμναστηρίων, κλυμμητικῶν δεξαμενῶν κλπ. Ἐπίσης προτείνει, νὰ μὴ ἐπιτρέπεται εἰς νεολαία νὰ μετέχῃ σὸ στοιχείμα.

«Νομίζω ὅτι πρέπει νὰ καθιερωθῇ — μᾶς γράφει ὁ κ. ΙΩΑΝ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ (Ἀθῆναι) — διότι πρῶτον θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τοῦ πενιχοῦ μας ἀθλητισμοῦ καὶ δεύτερον θὰ προσελκύσῃ τὸ ἐνδιαφέρον ὅλων τῶν Ἑλλήνων».

ὑπὲρ τοῦ στοιχήματος συνηγορεῖ καὶ ὁ κ. ΓΕΩΡΓ. ΣΕΛΕΤΟΠΟΥΛΟΣ (ιδιωτικὸς ὑπάλληλος, Λισσί-

ων 239, Ἀθῆναι), γιατί «εἶναι ἕνας θαυμάσιος τρόπος γιὰ νὰ ἐνισχυθῇ θετικὰ πλὴν ὁ ἀθλητισμὸς μας, ὅσο καὶ ἂν ῥηνοῦν οἱ συμφεροντολόγοι Ἐκδᾶδες».

Πολέμιοι τοῦ θεσμοῦ

Ἐξ ἴσου μαχητικοὶ σὲ ἐπιχειρήματα, ἀλλὰ λιγώτεροι, εἶναι οἱ πολέμιοι τοῦ καινούργιου θεσμοῦ. Συγκεκριμένα ἡ κ. ΙΩ. Κ. ΠΡΟΥΣΑΛΙΔΟΥ (Ἀγάθωνος 4) ὑποστηρίζει ὅτι δὲν πρέπει νὰ καθιερωθῇ τὸ ποδοσφαιρικό στοιχείμα, γιατί θὰ ἐξελιχθῇ σὲ πάθος, πού θὰ ἀπατή τὴν ἐξέυρεση χρημάτων μὲ ὅποιοδήποτε τρόπο.

Ἀύξησις τῆς παιδικῆς ἐγκληματικότητος, ἂν καθιερωθῇ τὸ στοιχείμα, προβλέπει ὁ κ. ΓΕΩΡ. ΓΚΙΝΗΣ (μαθητὴς, Παιανία Ἀττικῆς). Ὁ κ. Π. ΒΕΝΕΤΗΣ (μαθητὴς τῆς Σχολῆς Ἀναδρύτων) προβλέπει ἐπίσης ὅτι ἂν καθιερωθῇ τὸ στοιχείμα τὸ ποδοσφαῖρο θὰ χάσῃ τὴν ἀθλητικὴν του αἴγλη» καὶ θὰ καταστήσῃ μιὰ ἐπικερδέστατη ἐπιχείρηση ὅπως ὁ ἵπποδρομος.

«Καταστρεπτικό γιὰ τὴν νεολαία καὶ γιὰ πολλοὺς ἀφελεῖς οἰκογενει-

άρχας» θεωρεῖ τὸ ποδοσφαιρικό στοιχείμα ὁ κ. ΑΝΤΩΝ. ΔΑΛΕΖΙΟΣ (ἐμπορος, Λαύριον Ἀττικῆς).

Ἡ κ. ΤΙΤΙΚΑ ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΟΥ (δικηγόρος, Π. Τσαλδάρη 9, Σέρραι) εἶναι πολὺ κατηγορηματικώτερη. «Ἡ καθιέρωσις — μᾶς γράφει — ποδοσφαιρικοῦ στοιχήματος θὰ προκαλέσῃ ἕνα μεγάλο κατηγορῶ κατὰ τῶν ἰθύνόντων, διότι θὰ ἔχωμεν αὐξησιν τῶν ἐγκλημάτων, τῆς οἰνοποσίας, τῆς χαρτοπαιξίας κλπ.».

«Ἡ ψυχολογία τῶν συγχρόνων Ἑλλήνων — ὑποστηρίζει ἄλλος πολέμιος τοῦ θεσμοῦ, ὁ κ. ΙΩ. Α. ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ (Πολύγυρος) — δὲν ἐπιτρέπει τὴν κακέκτυπον ἀντιγραφὴν συστημάτων δυτικῶν χωρῶν. Τὸ ποδοσφαιρικό στοιχείμα θὰ ἐκτραπή τῆς εὐγενούς ἀθλητικῆς ἀμιλλῆς».

Φανατικὸς πολέμιος τοῦ στοιχήματος καὶ ὁ κ. ΣΤ. ΣΑΛΟΝΙΚΙΔΗΣ (πολιτικὸς μηχανικός, Πατησίων 13 Ἀθῆναι) μᾶς γράφει: «Δὲν πρέπει νὰ καθιερωθῇ γιὰ τοὺς ἐξῆς λόγους: α. Ἀντικανονικὴ εἰσπραξις χρημάτων. β. Δημιουργία ἐπαγγελματιῶν ἀθλητῶν. γ. Ἡθικοὶ κίνδυνοι μεγάλοι ἐναντὶ περιορισμένων ἐπιτεύξεων».

Δὲν θέλει τὴν καθιέρωση τοῦ στοιχήματος καὶ ὁ κ. ΑΝΔ. ΤΣΙΜΕΝΗΣ (ἀνώτερος ἀξιωματικός ἐ. ἀ., ὁδὸς Η': Ἀθανασιάδου 3, Π. Φάληρον) ἐπικαλούμενος τὴν γνώμην τῶν γυμναστῶν, τῶν κηδεμόνων τῶν μαθητῶν καὶ τῆς Ὀμοσπονδίας Λειτουργῶν Μέσης Ἐκπαίδευσως.

Ὁ κ. ΜΙΧ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ (σπουδαστής, Καπνοκοπηρίου 4, Ἀθῆναι) δὲν θέλει νὰ καθιερωθῇ τὸ στοιχείμα, γιατί «θὰ μετατρέψῃ τὴν εὐγενὴ ἀμιλλὰν τῶν ἀθλητῶν μας εἰς ἐπικερδὴ ἐπιχείρησιν μὲ κίνδυνον τῶν ἡθικῶν ξεπεσμό τῶν νέων».

Τὸ ἴδιο ἀκριβῶς ἐπιχείρημα κατὰ τοῦ ποδοσφαιρικοῦ στοιχήματος ἐπικαλεῖται καὶ ὁ κ. ΚΩΝ. ΜΕΝΕΓΑΚΗΣ (μαθητὴς, Ἀγ. Θωμά 6, Ἀθῆναι).

Ὁ κ. ΤΑΣΟΣ ΒΕΝΙΕΡΗΣ (μαθητὴς, Ἰου 6, Σύρος) μᾶς γράφει: «Ἐκτὸς τοῦ ὅτι ὁ ἀθλητισμὸς, ἀπὸ εὐγενικῆ ἀμιλλῆς, θὰ μεταβληθῇ σὲ κερδοσκοπικὴ ἐπιχείρησις, τὸ πλῆθος τῶν νέων, πού μὲ τὴν ὁρμή, παρακολουθεῖ τὸ σπῶρ αὐτό, θὰ ἀρχίσῃ νὰ ρέπῃ πρὸς τὴν ἀπόκτηση χρημάτων διὰ τῶν τυχερῶν παιχνιδιῶν, πράγμα πού θανάσιμα ἡμπορεῖ νὰ πλήξῃ τὴν ἐλληνικὴ νεολαία. Ὁ ἵπποδρομος εἶναι ἀρκετὸν κακόν».

Καὶ οἱ ἀμφιρρέποντες

Ὁ κ. ΚΩΝΣΤΑΝ. Γ. ΤΖΑΜΟΥΖΑΚΗΣ (μαθητὴς, Σπάρτης 2 Ἀθῆναι), δὲν ἔχει πεισθῇ ἀκόμη γιὰ τὴν χρησιμότητα τοῦ θεσμοῦ καὶ θὰ ἤθελε πρῶτα νὰ τὸν δῇ στὴν πράξη. Γι' αὐτὸ καὶ προτείνει μιὰ μέση λύση: Νὰ καθιερωθῇ τὸ ποδοσφαιρικό στοιχείμα δοκιμαστικὰ γιὰ ἕνα ἢ δύο μῆνες καὶ ἂν πετύχῃ ὁ νέος θεσμός, τότε νὰ καθιερωθῇ ὁριστικά.

Μὴ κοιταζαίτε μαζὶ τὰ χρήματα!

— Κάμετε σὲ ὅποια-δήποτε Τράπεζα καὶ γιὰ τὸ μικρότερο ποσὸν πού διαθέτετε μιὰ «ΚΑΤΑΘΕΣΙΝ ΟΨΕΩΣ» πού εἶναι καὶ τοκοφόρος.

— Θὰ σὰς ἐφοδιάσουν ἀμέσως μὲ ἕνα ΣΤΕΛΕΧΟΣ ΕΠΙΤΑΓΩΝ.

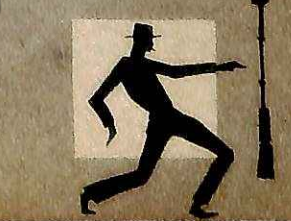
— Κόβετε ΜΙΑ ΕΠΙΤΑΓΗ γιὰ τὸ ποσὸν πού θέλετε νὰ πληρώσετε καὶ ἐξοφλεῖτε τὴν ὑποχρέωσίν σας.

— Διευκολύνεσθε ἀπολύτως στὶς συναλλαγὰς σας καὶ στὶς πιὸ μικρὲς καὶ γιὰ τὰ πιὸ μικρότερα ποσά.

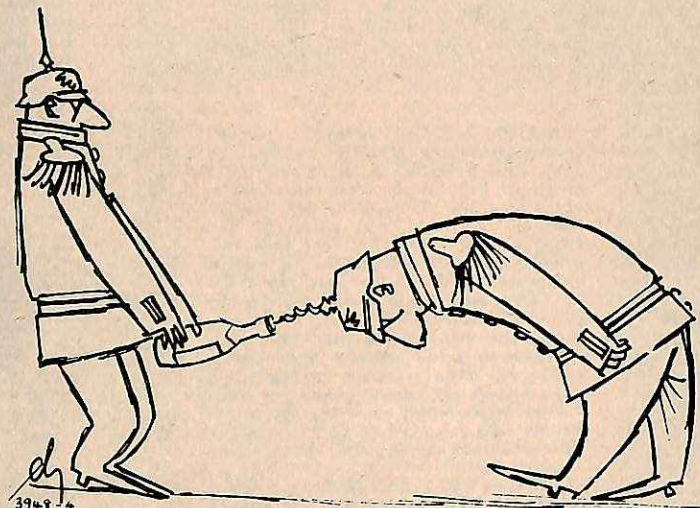
— Ἐπὶ πλεον ἐνισχύετε τὴν πίστιν σας, ἢ ὅποια μὲ τὴν διαρκὴ κίνησιν τοῦ λογαριασμοῦ σας, σὰς συνδέει μὲ τὴν Τράπεζάν σας.

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΠΑΡΑ ΤΡΑΠΕΖΑΙΣ ΟΨΕΩΣ

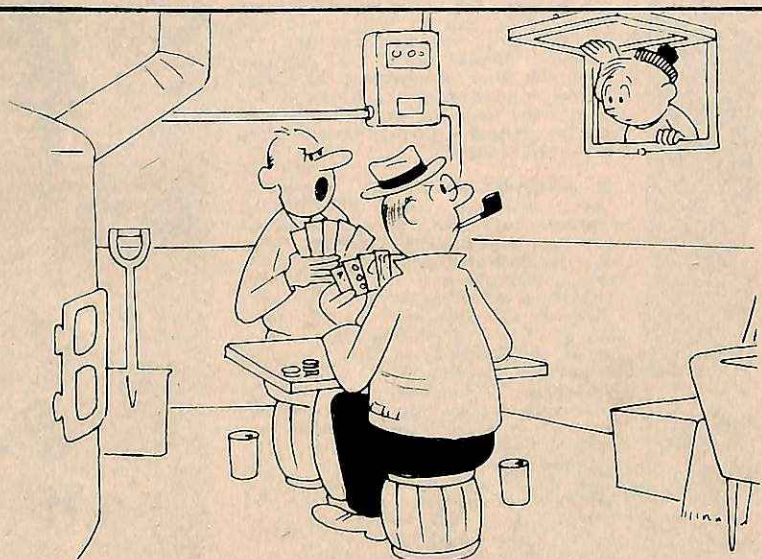
ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ «Τι είναι αυτό που τό
λένε άγάπης», κ. Τραχάνη (‘Αλεξάνδρει
α) είναι Έλληνας συνθέτης του Μο-
ραβίου και στο φίλμ «Το παίδι και το
δελφίνι», όπου ακούεται, αναστρέφει
το όνομα του Έλληνα δημιουργού. Τά-
ρα, πώς στον Ιταλικό δίσκο, που κ
μορφορεί στην Αγγλική με τον τίτλο
«Σ’ αγαπώ», αναστρέφεται ότι ανήκει
σε κάποιον Friedhofer, είναι κάτι που
δέν είναι εις θεάν να ξεληλυθώ, Είσο-
ποίησα πάντως το συνθετή εν τυχόν
και διαμαρτυρεται κλοπή εις βάρος της
πνευματικής του ιδιοκτησίας για να
λάβω τα μέτρα του.

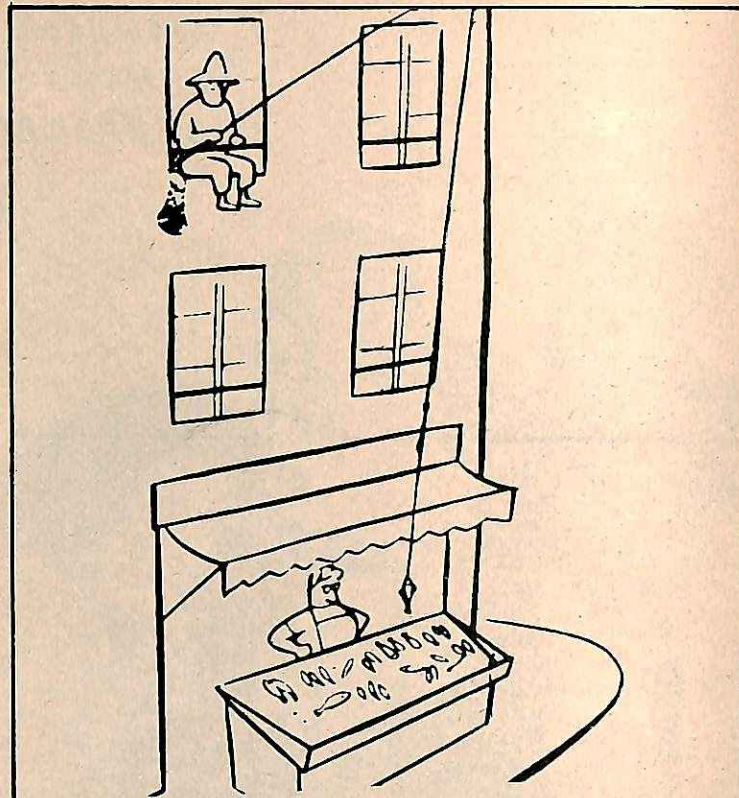
Χιούμορ

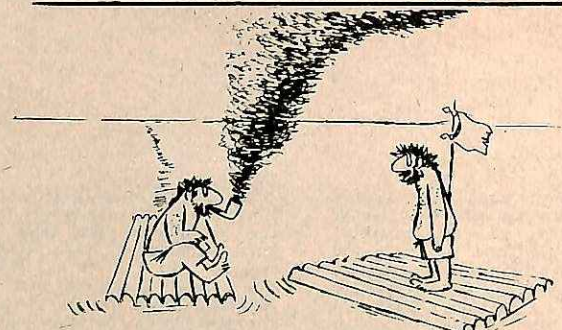
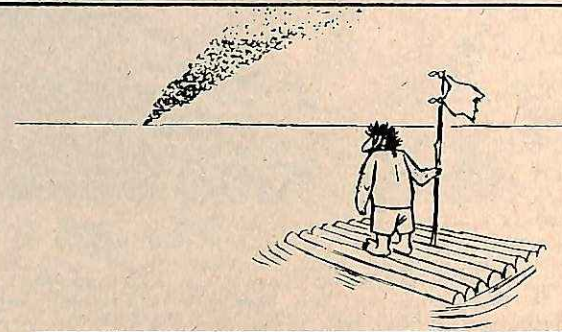
ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

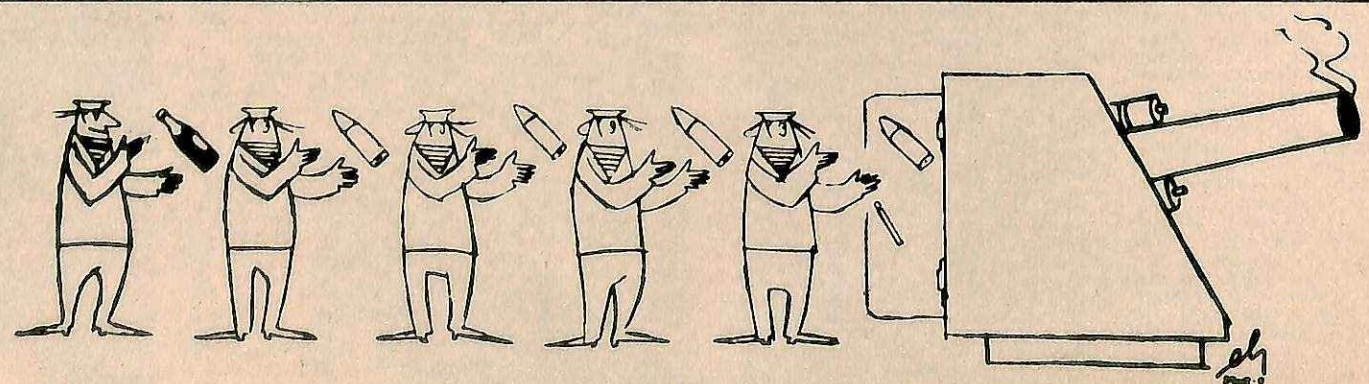
—Δέν σου είπα νά προσέχης τή μαμά;

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

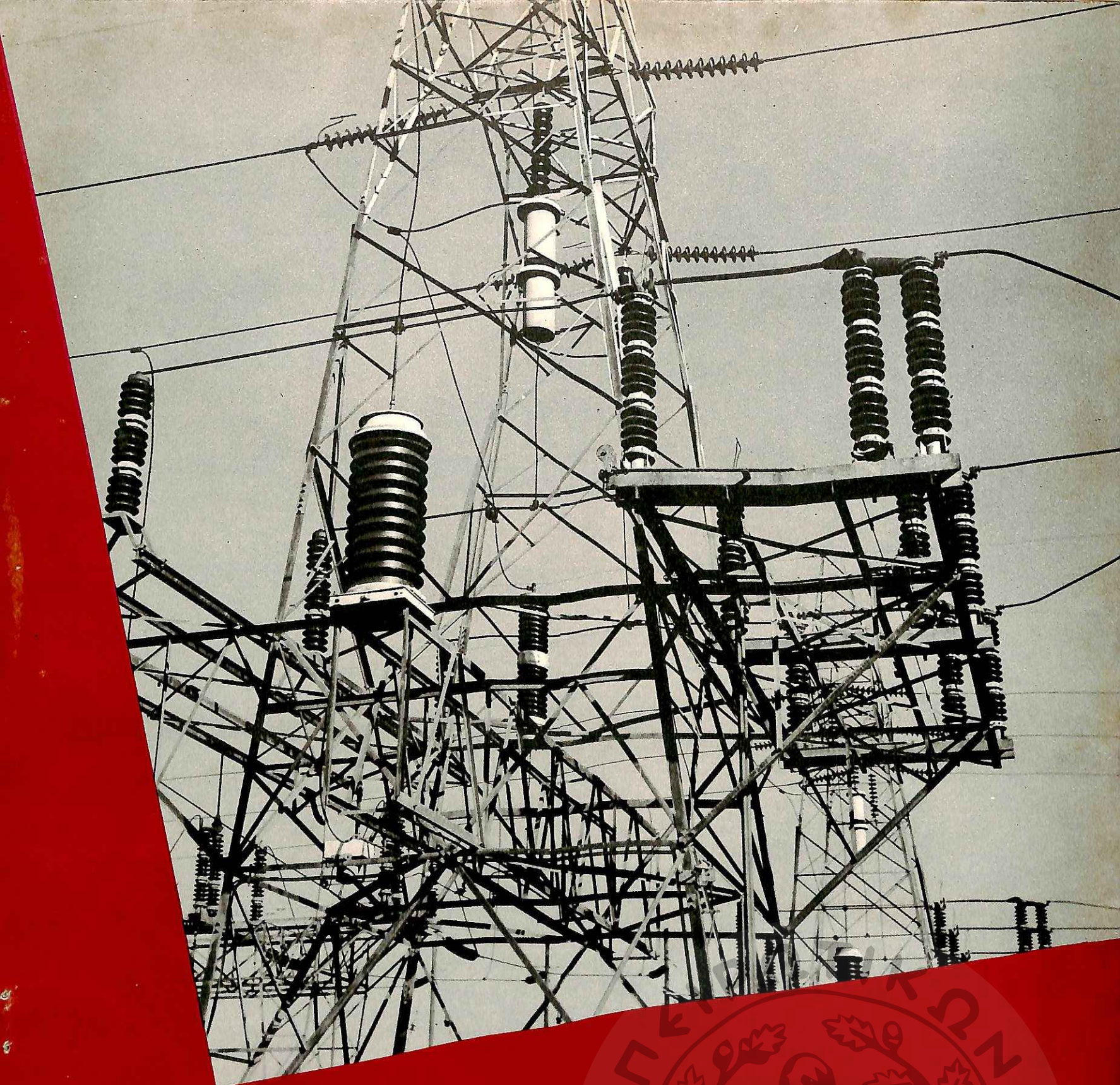
ΕΝΤΟΜΟΚΤΟΝΑ

ΑΚΡΙΔΟΚΤΟΝΟΝ: Για δολώματα κατά ακριδών, σκουληκιών κ. λ. π.
ΑΡΣΕΝΙΚΟΣ ΜΟΛΥΒΔΟΣ: Για τα σκουλήκια φρούτων και τις κάμπιες.
ΔΑΥΛΙΤΙΝΗ: Κατά του δαυλίτου και της ψείρας.
ΔΕΝΔΡΟΣΑΛ (Θερινός πολτός): Για την καταπολέμηση εντόμων (ψώρες κ.λ.π.)
ΔΙΝΙΤΡΟ-ΔΕΝΔΡΟΣΑΛ: Για την καταπολέμηση των καμπών, νομφών και εντόμων.
ΕΝΤΟΜΟΣΑΛ: Για την καταπολέμηση πολλών ασθενειών απορροφών δένδρων και λαχανικών.
ΕΞΑΧΛΩΡΑΛ - ΒΡΕΣΙΜΟΝ (Σκόνη ύδατοαιωρούμενη): Για ραντίσματα. Καταπολεμά όλα τα έντομα και σκουλήκια.
ΕΞΑΧΛΩΡΑΛ ΣΚΟΝΗ ΛΟΙΣΜΟΝ: Για την καταπολέμηση της ψείρας των σιτηρών και των αποθηκευμένων σπόρων.
ΕΞΑΧΛΩΡΑΛ-ΣΚΟΝΗ: Για την καταπολέμηση των εντόμων.
ΘΕΙΙΚΟΣ ΣΙΑΦΡΟΣ: Ενάντιον της χλωρώσεως της αμπέλου και ως αντιπαρασιτικό.
ΘΕΙΟΧΑΛΚΙΝΗ Β: Για την καταπολέμηση της Βούλας, του Ψιδίου και του Τετρανύχου της μηλιάς και της αβλαβείας του Περονόσπορου, Ψιδίου, Τετρανύχου της ντομάτας, του πεπονίου.
ΘΕΙΟΧΑΛΚΙΝΗ: Παρέχει θειάφι και χαλκό για την καταπολέμηση του Ψιδίου (λόβα) και του περονόσπορου.
ΚΟΛΛΟΕΙΔΕΙΣ ΘΕΙΟΝ: Για την καταπολέμηση των ωιδίων, της αμπέλου, των δένδρων.
ΛΙΝΔΟΣΑΛ 15: Καταπολεμά τα έντομα που προσβάλλουν τα δωροφόρα δένδρα, τα λαχανικά κ.λ.π.
ΛΙΝΔΟΣΑΛ 3: Για την καταπολέμηση των εντόμων του εδάφους.
ΜΕΛΙΓΚΡΙΝΗ Νο 1: Για την καταπολέμηση της μελίγκρας των μισοτάνων, άγουριών κ. α. εντόμων.
ΜΕΛΙΓΚΡΙΝΗ Νο 2: Για την καταπολέμηση μελιγκρών, φύλλων και μικρών καμπών.
ΝΗΜΑΤΟΣΑΛ ΕΔ Β: Για την καταπολέμηση των νηματόδων σκαλήρων.
ΝΙΚΟΤΙΝΑΛ: Σκοτώνει τις μελίγκρες, τις κάμπιες, τα διάφορα άκαρεα κ.λ.π.
ΟΣΑΛ - D. D. T.: Χρησιμοποιείται εναντίον των εντόμων των σπιτιών.
ΟΣΥΧΛΩΡΙΟΥΧΟΣ ΧΑΛΚΟΣ 50: Για την καταπολέμηση του περονόσπορου των λαχανικών, της βούλας της μηλιάς, της αβλαβείας και του περονόσπορου της αμπέλου.
ΠΕΡΟΣΠΟΡΙΝΗ Β: Για την καταπολέμηση του Περονόσπορου, της Άνθρακνώσεως κ.λ.π. της αμπέλου, της ντομάτας και της πατάτας.
ΠΕΡΟΣΠΟΡΙΝΗ: Για την καταπολέμηση του περονόσπορου όλων των φυτών.
ΠΡΑΣΑΓΓΟΥΡΙΝΗ: Για την καταπολέμηση του προσκίου και άλλων σκουληκιών του εδάφους.
ΣΤΕΡΕΟΝ ΚΟΛΛΟΕΙΔΕΙΣ ΘΕΙΟΝ 40: Για την καταπολέμηση όλων των ασθενειών που καταπολεμούνται με θειάφι π.χ. το Ψίδιο.

ΕΤΑΙΡΙΑ
ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ
ΑΘΗΝΑΙ
ΠΛΑΤΕΙΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

ΦΥΤΟΦΑΡΜΑΚΑ

...ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ!

